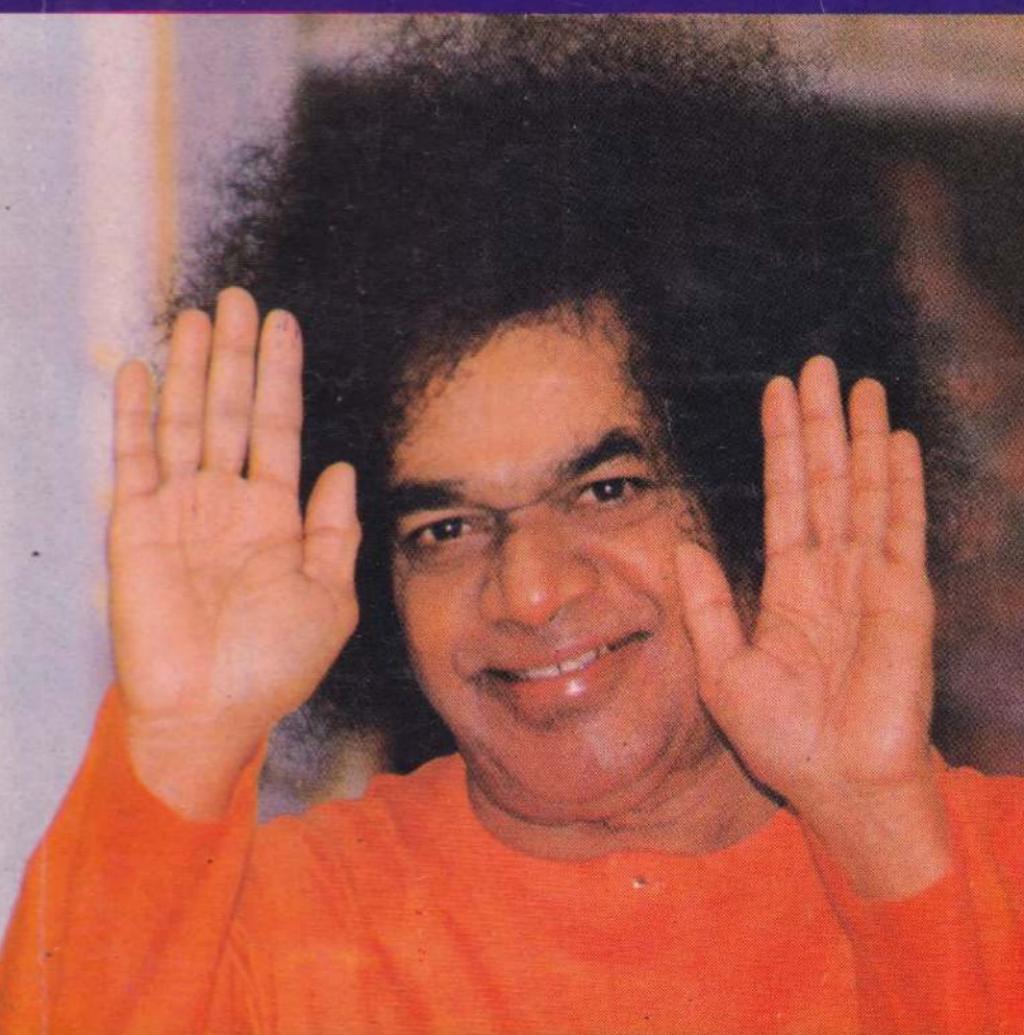
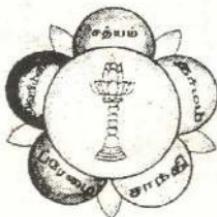

“அண்பு வழி”

வெளியீடு
கவன் நீசுதய சாமி சேவா நிலையம்
சாந்தம்
மிரசாந்தி வீதி
வவுனியர்.

“அண்பு வழி”

வெளியீடு

பகவன் றீசத்ய சாயி சேவர நிலையம்
சாந்தம்
பிரசாந்தி வீதி
வவுனியர்.

தொகுப்பு :- சாயியுடன் மு. க. சிவபாதவிருதயர்

அகில இலங்கை சத்யசாயி சேவா நிறுவனங்களின்
இணைப்புக் குழுவின் அனுமதியுடன்.

முதற்பதிப்பு:-

அச்சப்பதீவு:-

வீலை :-

கிடைக்குமிடம் :- 1. சகல பகவான் ஸ்ரீ சத்ய சாயி சேவா நிலையங்கள், பஜன மண்டலிகள்.
2. சாயி இல்லம், தாவழ
3. பூபால சீங்கம் புத்தகசாலை.

குறிப்பு :- ஒவ்வொரு கருத்தின் கீழும் அந்த வீடயம் எந்தப் புத்தகத்தில் எந்தப் பக்கத்தில் அல்லது எந்தநாள் அருளுறையில் இருந்தது என்பது குறிப்பிடப்பட்டிருள்ளது. ச.சாரதி என்பது தமிழ் சனாதன சாரதீயையும் ஆ.ச.சாரதீஎன்பது ஆங்கில சனாதன சாரதீயையும் குறிப்பிடும்.

தொடர்பு கொள்ள வேண்டிய முகவரி:-

மு.க. சீவபாதவீருதய்
மக்கள் வங்கி
பிராந்தீய காரியாலயம்.
வுவனீயா.

தொலைபேசி இல - 024 - 22972 (Office)
024 - 21812 (Residence)

சிராணஸ்டத்தம்

1. அரிப்பணம்
2. அன்புவழி
3. பிரேமல்வநுபனின் பிரேமமயிலிருந்து.
4. அன்புச் செய்தி.
5. முகவுரை -
  - (i) ஸ்ரீ . செ. சீவநானம்
மத்தீய இணைப்பாளர், இலங்கை.
  - (ii) பேராசிரியர். செ. சீவநானசுந்தரம் (நந்த)
ஆசிரியர் சாயி மார்க்கம்
  - (iii) ஸ்ரீ சி. கிருநாதபிள்ளை
தலைவர்
பகவான் ஸ்ரீ சத்ய சாயி சேவா நிலையம்
வவுனியா.
  - (iv) ஸ்ரீ. புவனேஸ்வரன்
கீழுக்கு பிராந்தியம்
சத்ய சாயி மனிதமேம்பாட்டு கல்வி
இணைப்பாளர் - திருக்கோணமலை
6. அன்பு என்ற கரு
7. வீட்டு வரிசை
8. வீட்டும்
9. அனுபந்தம்.

ஆக்ம நண்பன்டிமிருந்து.....

அன்புள்ள நண்பனே!

எப்படி இருக்கிறாய் என் அருமை நண்பனே!

எவ்வளவு தூரம் உன்னைக் கவனிக்கிறேன் என்பதை உனக்குத் தெரிவிப்பதன் பொருட்டு ஒரு சிறு குறிப்பை அனும்புகிறேன்.

நேற்று நீ உன் நண்பார்களோடு நின்டநேரம் கதைத்துக் கொண்டிருப்பதைப் பார்த்தேன்.

என்னோடும் கதைப்பாய் என்று நம்பிக் கொண்டு நான் முழுக்க நான் காத்திருந்தேன்.

நீ கண்ணயர் (நித்திரை கொள்ள) வேண்டு மென்று குரிய அஸ்தமனம் வைத்தேன், நீ ஒய்வெடுக்க வேண்டு மென்று இதுமான இளங்காற்றை வைத்தேன், உனக்காகக் காத்திருந்தேன். நீ ஒரு பொழுதும் (எனக்காக) வரவில்லை. அது என்னை வருத்துகிறது. ஆனால், அப்படி இருந்தும் நான் உன்னை விரும்புகிறேன்.

எனவில் நான் உன் நண்பன்.

நீ நேற்றிரவு நித்திரை கொள்ளும் பொழுது உன்னைப் பார்த்து உனது இமைகளை வருடவேண்டும் என்று விரும்பினேன் அப்பொழுது உன் முகத்தில் சந்திரானின் ஒளியைத் தெளித்தேன். மீண்டும் உன்னோடு கதைப்பதற்காகக் காத்திருந்தேன். உன்னிடம் ஒடி வரவேண்டு மென்று விரும்பினேன். அப்படி யென்றால் நாங்கள் கதைக்கலா மென்று நினைத்தேன். நான் உனக்காக இங்கு எத்தனையோ பரிக்களை வைத்திருக்கிறேன். நீ நித்திரை விட்டெழுந்தும் உன் வேலைக் கென்று விரைந்தாய். மழைத் துளிகளில் என் கண்ணீர் இருந்தது.

நீ எனக்குக் காது மட்டும் கொடுத் தாயானால் (எவ்வளவு நல்லது) நான் உன்னையே விரும்புகிறேன்.

அமைதியான நீல வானத்திலும், சலனமற்ற பச்சைப் புல்லிலும் நான் எனது அன்பைத் தெரிவிக்கிறேன்.

இலைகளினுநாடாக, மரங்களினுநாடாக, வண்ணப் பூக்களினுநாடாக உன் காதுக்குள் இதுமாக என் அன்பைச் சொல்கிறேன்.

மலைகளின் இடையே ஒடும் அருவியிலும் உனக்கான என் அன்பை உரத்துக் குரவெலத்துக் கூறுகிறேன், பறவைகளிடம் அன்பும் பாடலாகப் பாடக் கொடுத்திருக்கிறேன்.

உன்னை குரிய ஒளியின் வெப்பத்தினால் அரவணைக்கிறேன். காற்றின் இயற்கையான வாசனைகளால் நறுமணம் பார்ப்புகிறேன்.

உனக்கான என் அன்பு, ஆழமான கடலிலும் ஆழமானது, உன் இதயத்தில் உள்ள பெரிய தேவைகளிலும் பார்க்க மிகப் பெரியது.

இதற்கு மேலும் நான் உன்னைத் தொந்தரவு செய்யமாட்டேன்

நீ தான் தீர்மானிக்க வேண்டு.

நான் உன்னைத் தேர்ந்தெடுத்திருக்கிறேன். நான் உனக்காகக் காத்திருப்பேன். எனவில் நான் உன்னை விரும்புகிறேன்.

நீ என்னைக் கேட்க வேண்டும்.

நீ என்னோடு கதைக்க வேண்டும்.

உன்னோடு பகிர்ந்து கொள்வதற்காக எவ்வளவோ இருக்கிறது.

(நான் உனக்காகக் காத்திருக்கிறேன்)

*Study of Sathya Sai
by Ryuko Hira Japan*

CHAP 6 - I WILL WAIT

உனது நண்பன் கடவுள்
“பாபா”

I. அர்ப்பணம்

என்னையெனக் கறிவித்தா னெங்கள்குரு நாதன்

இணையடியென் தலைவைத்தா னெங்கள்குரு நாதன்
அன்னை பீதாக் குருவானா னெங்கள்குரு நாதன்

அவனீயெல்லா மாளவைத்தா னெங்கள்குரு நாதன்
முன்னைவினை நீக்கிவிட்டா னெங்கள்குரு நாதன்

மூவருக்கு மறியவொண்ணா னெங்கள்குரு நாதன்
நன்மை தீமை யறியாதா னெங்கள்குரு நாதன்
நான் தானாய் விளங்குகின்றா னெங்கள்குரு நாதன்

தேகம் நீயல்ல வென்றா னெங்கள்குரு நாதன்

சீத்தத்தீற் றிகமுகின்றா னெங்கள்குரு நாதன்
மோகத்தை முனீயென்றா னெங்கள்குரு நாதன்

முத்திக்கு வீத்தென்றா னெங்கள்குரு நாதன்
வேகத்தைக் கெழுத்தாண்டா னெங்கள்குரு நாதன்

விண்ணும் மண்ணு மாகி நின்றா னெங்கள்குரு நாதன்
தாகத்தை யாக்கி விட்டா னெங்கள்குரு நாதன்
சத்தியத்தைக் காணவைத்தா னெங்கள்குரு நாதன்.

எங்கள்குருநாதன் - யோகர்சவாமிகள்
நற்சீந்தனை.

2. அன்புவழி

பகவான் வேண்டுமென்றால்
 பகவானின் ஆன்மீகக் கருத்துக்களைப்
 பெறவேண்டுமென்ற பசீயிருந்தால்
 ஆன்மீகத் தாகமிருந்தால்
 அன்பின் வழியைத் தேர்ந்தெடுத்து நடந்து வாருங்கள்
 இத்தகைய உணர்வோ , பசீயோ, தாகமோ இல்லையென்றால்
 வெறிதே ஆன்மீகத்தீன் மேல் வீருப்பம் இருப்பதாகத்தான்
 நீங்கள் நடந்து கொள்கீன்றிர்களே தவிர
 அதன்மேல்
 தீவிரமான ,தீட்மான, அசைக்க முடியாத
 பற்றுதல் இல்லையென்று ஆகின்றது.
 தண்ணீர் வேண்டுமென்ற வீருப்பம் இருப்பதால் மட்டும்
 தாகம் தீராது.
 கையில் தண்ணீரை எடுத்துப் பருகீய பின்னரே
 தாகம் தீருகின்றது.....

பிரேமைக்கு எவ்வளவு அருகில் செல்கின்றோமோ
 அந்த அளவிற்கு
 ஆன்மீகப் பசீயும் தாகமும் மட்டுப்படிம்
 இந்நாளில் இவ்வுலகத்தீல் காணப்படும்
 துன்பங்களிற்கும் துயரங்களிற்கும் பீரேமை (அன்பு)
 இல்லாதது மட்டுமே காரணம்..

வாழ் க்கை என்ற இருட்டிலே மனிதனின்
 காலடிகளை வழிநடத்துவது அன்பு என்ற ஒளி

- பாபா

அன்பு பிரதியுபகாரத்தை எதிர்பார்ப்பதில்லை அன்பே
 அதன் சன்மானம்

- பாபா

3.பிரேமஸ்வருபனின் பிரேமயிலிருந்து.....

பிரேமயின் தீருவருவங்களே ।

நீங்களனைவரும் பக்தர்கள். சரியான முறையில் விளக்கம் கூறுவாரில்லாததால் உங்களிற்கு குழப்பம் மிகுந்துள்ளது. அதனுடன் மனத்தளர்ச்சியும் ஏற்பட்டிருள்ளது. இரண்டும் சேர்ந்து துன்பப்படுகிறீர்கள். சாயிபாபா உலகைக் குறந்து விடுங்கள் என்று கூறவில்லை. ஆனால் இவ்வுலகை அனுபவிக்கும் முறை என்னவென்று தெரிந்து கொள்ளவேண்டும். (என்று தான் கூறுகிறேன்) ஆத்மீக பாவனையுடன் இவ்வுலகை அனுபவியுங்கள் அதுவே உண்மையான பக்தி.

மீக உயரிய நிலையிலிருந்து இவ்வுலகீற்கு வந்துள்ளதாகக் கருதீக் கொள்ளுங்கள். இக் காலச் சாதகர்கள் தம்மை வேறு விதமாக புரிந்து கொண்டிருள்ளனர். நான் இயற்கையின் தன்மையிலிருந்து மேல்நோக்கி இறைத் தன்மைக்குச் செல்கின்றேன் என்று கூறுவது பெருந்தவறு.. நீங்கள் இயற்கையில் இருந்து வரவில்லை. இறைவனிடமிருந்து வந்திருக்கின்றீர்கள். நீங்கள் அமரத்துவத்தீன் புத்தீர்கள். (அம்ருதஸ்யபுத்ர). மமை வாம் ஸோ ஜீவ ஸோகே ஜீவபூத ஸநாதன என்றென்றும் உள்ள எனது அம்சமே ஜீவனாகத் தோன்றுகின்றது.

இந்த உண்மையை மறந்து நான் உலகீனின்று இறைவனை நோக்கிச் செல்கின்றேன் என்று கருதுவது பெருந்தவறு. இத்தவறான எண்ணத்தீன் பயனாக மக்கள் எதீர்த்திசையில் பயணம் செய்கின்றார்கள். நீ பரமான ஆத்மாவிடமிருந்து கீழிறங்கீ வந்துள்ளாய் என்ற உண்மையை எப்பொழுதும் புரிந்து கொண்டவாறு இரு. இதுவே பாகவதத்தீல், நீ எங்கிருந்து வந்தாயோ அந்த மூலத்தீர்கே தீரும்பச் செல்ல வேண்டும் என்று வேறு விதமாகக் கூறப்பட்டிருள்ளது.

ஆத்மாவிடமிருந்து வந்த நீ ஆத்மாவீற்கே தீரும்பச் செல்ல வேண்டும். இந்த உணர்வினைத் தேக்கி கைத்துக் கொள்ளாத ஒருவன் பஞ்ச பூதங்களீன் தன்மையுள்ள ஜம்பொறிகளின் உதவி கொண்டு உலகத்தை அனுபவிக்கையில் ஜம்பொறிகளுடன் உறவாட நோட்டு அவற்றின் இன்பங்களிலேயே அழுந்தி விடுகின்றான்.

சுயநலமும் சுயலாபமும் மிகுந்த அளவில் பெருகி வருகின்றன.
(இவற்றைப் போக்க) அன்றாட வாழ்க்கையிலிருந்தும்,
இயற்கையிலிருந்தும் சில பாடங்களை நாம் கற்கலாம்.

காகங்களைப் பாருங்கள். உணவினைக் கண்டதும் திருட்டுத்
தனமாக தாமே அதை உண்பதீல்லை. கா கா எனக் கரைந்து மற்றக்
காக்கைகளையும் வரவழைத்து இருக்கும் உணவை எல்லாமாய் பக்காந்து
உண்ணுகின்றது.

ஒரு ஏறும்பு சர்க்கரையைக் கண்டதும் முழுவதும் தானே
உண்பதீல்லை. வெளியே சென்று, மற்ற ஏறும்புகளைக் கூட்டிக் கொண்டு
வந்து எல்லாமாகக் கூடி சர்க்கரையின் இனிப்பை அனுபவிக்கின்றன.

மற்ற சீவராசீகளிடமுள்ள இந்த ஒற்றுமை மனிதர்களிடம்
இல்லையே? ஏன்? காகங்கள், ஏறும்புகளை வீட மனிதன் கீழானவனாக மாறி
வீட்டானா? அவைகள் கூட தெய்வத்துவத்தை (ஒருமைத் தன்மையை)
ஒரு வழியாகப் புரிந்து கொண்டவை என்று தான் கூற வேண்டும்.

தீயாகராஜர், “இறவை நீ ஏறும்பீனுள்ளும் வீற்றிருக்கின்றாய்,
என்னையும் கவனித்துக் கொள்கின்றாய், நீ உலகிலுள்ள அனைத்திற்கும்
பொதுவானவன்” என்று பாடினார். நாமும் அவ்வாறே, இறவை நீ
एறும்பீனுள்ளும் உள்ளாய், பிரம்மாவீட்டமும் உள்ளாய் என்று பாடுகின்றோம்.
பிரம்மாவை பிரம்மாவாகக் காணும் பொமுது நாம் வணங்குகின்றோம்.
பிரம்மா ஏறும்பு உருவத்தீல் வந்து கடிக்கும் போது அதனைக்
கொல்கின்றோம். இதுவே நாம் காணும் சமத்துவம்.

எறும்பினைக் கொல்கிறோமே, ஏறும்பீன் தீயாக புத்தியை
நாம் அறிவோமா? அது மனிதனிடம் கூடக் காணப்படுவதீல்லை.
மறைத்துப் பதுக்கி வைக்கும் குணமும் மிருகங்களிடம் இருப்பதீல்லை.
பேராசையும் மற்றவரை ஏமாற்றுதலும், மனிதனிடம் மட்டுமே உள்ளன.
மற்ற சீவராசீகளிடம் இல்லை.

தெய்வீகப் பிரேரமையின் திருவுருவங்களே!

மனித வாழ்வு ஒப்பற் ற மதிப்புள்ளது. அதனைத் தெய்வீகப்
பிரேரமையால் நிரப்புங்கள். இறை பணியில் மிகுந்த அளவில் ஈடுபடுங்கள்.

— ச. சாரத் — ஆடி 1990

— ப. 13,14

4. அன்புச்செய்தி

உங்கள் உள்ளங்களில் ஓளிவிளக்கேற்றி வைப்பதற்கெனவே நான் வந்துள்ளேன்.

எந்த ஒரு பீரிவீனருக்காகவோ ,மற்றும் குறிப்பிட்ட போதனைக்கு விளம்பர விளக்கம் அளிக்கவோ வரவில்லை.

எனக்கு சீட்டர்களையோ பக்தர்களையோ தேழிக் கொள்ளும் எந்தத் திட்டமும் எனக்கீல்லை.

உங்களிற்குப் பொதுவான பிரேமம் வழியையும் யாவருக்கும் பொருந்தும் பிரேமம் தத்துவத்தையும் பிரேமமையைக் கட்டப்பீடிக்க வேண்டியது ஓவ்வொரு மனிதரின் கடமை எனவும் விளக்கி அதன்பாரி வாழ்ந்து காட்டுவதே என் நோக்கம்.

எல்லா மொழிகளிலும் எல்லா உருவங்களிலும் பெயர்களிலும் பலரும் வழிபடுவது அந்த ஒரே இறைவனத்தான்.

அவரை வழிபடுவது பிரேமமயின் பிணைப்பீனாலேயே சாத்தியமாகும்.

ஏத்தேசத்தினரும் ,எம்மதத்தினரும். எக் குலத்தினரும் சகோதர உணர்வுடன் பிரேமமைய வளர்த்துக் கொள்ளுங்கள்.

இதுவே என் அன்புச் செய்தி.

- ச. சாரத் - பெப்பரவா 90 -
பின்பக்கம்.

5(I) கடவுளை அடையும் வழி

அன்புவழி என்பது கடவுளை அடையும் வழி. வேறு ஏதாவது பாதை இருக்கின்றதா? சாயி பக்தரான மீரீ சீவபாதவீருதயார் வேறு எதுவும் இருக்கமுடியாது என்று தீட்டவட்டமாக இந்த புத்தகத்தின் மூலம் நீரூபிக்க முயன்றுள்ளார். சந்தீரனைப் பார்ப்பதற்கு ஒருவருக்கு ரோச் வேண்டுமா? சந்தீரனின் ஓளியில் தான் ஒருவர் சந்தீரனைப் பார்க்கின்றார். அதேபோல கடவுளின் ஓளியான அன்பீனால் தான் அது சாத்தியமாகும்.

- Conversation with Sai Baba-P 95

அன்பே சீவம் - தீருமூலர்

அன்பே கடவுள் கடவுளை அன்பு - பாபா

அன்பு என்பது ஒரு மன உணர்வு அல்ல. இந்த பிரபஞ்சத்தைப் படைத்ததீர்கான அடிப்படையே அதுதான். அதுதான் பிரபஞ்சத்தை உயிராக இயங்க வைத்துக் கொண்டிருப்பது.

நாங்கள் மனித மேம்பாடுகள் என்று கருதியள் எல்லாவற்றினதும் ஊற்று ,மூலம் அன்புதான். அன்பீன் பயிற்சியில் ஈடுபட்டுள்ளவர் உண்மை, வாய்மை, மெய்மை, சத்தியம் இவற்றின் தீயானத்தீவிருப்பார். நன்னடத்தை, சரியான ஒழுக்க நெறிகள், புரீந்துணர்வு, சகோதர மனிதர்களுக்கு நன்மை செய்வது போன்ற எல்லா செயல்களும் அன்பீவிருந்து தான் உற்பத்தியாகின்றன. மனித மனத்தீல் சாந்தீயை உண்டாக்கும் எல்லா அமைதி அலைகளும் அன்பீல் தான் ஆரம்பமாகின்றன. அன்பு இறைவன் படைப்பிலுள்ள அனைத்தையும் தெய்வீகமாகக் காண்கின்றது. இந்த தரிசனம் அகிம்சையாக பரிணமிக்க வேண்டும்.

எவ்னொருவன்   எல்லாவற்றிலும்   என்னைப் பார்க்கின்றானோ, என்னில் எல்லாவற்றையும் பார்க்கின்றானோ , அவன் தனது பார்வையில் என்னைத் தவற விடுவதீல்லை. நானும் ஒரு பொழுதும் அவனது பார்வையை விட்டு விடுவதீல்லை. என்று

பகவான் கிருஷ்ணர் சுறியுள்ளார்.

அன்பீன் சாரத்தை, அது ஏற்படுத்தும் சாந்தியை, ஒருவர் அனுபவிக்க விரும்பினால். நான் அவருக்கு ஒரு நடை முறைச் சாதனையைத் தெரிவிக்க விரும்புகின்றேன். “லோகா சமஸ்தா சக்ஜோ பவந்து” என்ற சுலோகத்துடன் பிரார்த்தனையை முடித்து வைக்கீன்றோம். இந்த அற்புதமான சுலோகம் ஓர் இயந்திர வழக்கமாக மாறக் கூடாது. இந்த சுலோகத்தை சொல்லுவதற்கு முன் ஒரு சீல வினாடிகள் இதன் கருத்தைக் கவனியுங்கள். அப்பொழுது எல்லாவற்றையும் தழுவி உயிரோட்டமுள்ள பிரவாகமான உண்மை அன்புச் சத்தியாக இது மாறும்.

இன்பமே குழ்க. எல்லோரும் வாழ்க - இந்த வார்த்தைகள் ஏற்படுத்தும் பிரம்மாண்டமான அதீர்வலைகள் ஒவ்வொருவரின் உள்ளேயும் வெளியேயும் ஒரு பெரிய சாந்தியாகப் பரிணமிக்கும்.

இந்தப் புத்தகத்தை ஆக்கியவர். வற்றாது பொழிந்து கொண்டிருக்கும் அன்பு மழையைத் தருகின்றார். இந்த அன்பு மழையின் முகில்களைல்லாம்மீகவும் கவனத்துடன் பலவித மூலங்களில் இருந்து தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட சவாயியின் வார்த்தைகளால் ஆனவை.

இந்த முயற்சீயில் அளவில்லா ஆனந்தத்தைப் பெற்ற அவர் இதன் வாசகர்களிற்கும் அந்த ஆனந்தத்தில் பங்குபற்றுவதற்கு சந்தர்ப்பத்தைத் தருகின்றார். அந்த சந்தர்ப்பத்தைப் பயன்படுத்த உங்களை அழைக்கின்றேன்.

சாயிராம்

நீ. செ. சிவஞானம்
மத்தீயஇணைப்பாளர்
இலங்கை.

5(II) அன்புடன் தரப்படும் ஒரு நூல்

பகவான் ஸ்ரீ சத்தீய சாயி பாபாவின் தீவ்யமான போதனைகளை, ஆய்வு செய்து விடய அடிப்படையில் எவர் தருகிறாரோ அவர் சமூகத்தீற்குப் பெரும் சேவை செய்தவராவார். அத்தகைய ஓர் ஆய்வின் பேறுதான் இந்நால். இதைத் தரும் தொண்டர் சாயி அன்ப் ஸ்ரீ சிவபாதவிருத்யார் பகவானிற்கு இனியவர்.

மனீத மேம்பாடுகளின் தாயாகத் துவங்கும் அன்பு எனும் செல்வம் பற்றி பகவான் கூறிய 229 அறிவுரைகளை ஒழுங்கு படித்தீ தகுந்த தலைப்புக்கள் வைத்து 41 அத்தீயாயங்களில் ஆசீரியர் தந்துள்ளார்.

பல தமிழ் ஆங்கில நூல்கள் சஞ்சிகைகள் ஆகியவற்றின் மேற்கோள்களுடன் விடயம் தரப்பட்டுள்ளன.

இந்த நூல் சாயி இலக்கிய ஆய்வாளனிற்குப் பெரிதும் உதவும். சத்சங்கம் நடத்துவோருக்கும் மனீத மேம்பாட்டுக் கல்வி ஆசீரியர்களிற்கும் இது இன்றியமையாத கைநூல் ஆகும்.

ஒவ்வொரு சாயி நிலையங்களிலும் சாயி இல்லங்களிலும் அன்பு வழி இருக்க வேண்டும். இந்த நூலின் ஆசீரியருக்கு பகவானின் பெரும் அருளும் ஆசியும் வேண்டிப் பிரார்த்திப்போமாக.

சாயிராம்.

-பேராசிரியர் செ. சிவநூலனகந்தரம் (நந்தி)

ஆசீரியர் - சாயி மார்க்கம்.

ஸ்ரீ.சத்தீய சாயி மனீத மேம்பாட்டுக் கல்வியின் தேசீய தமிழ் ஆசீரியர்.

5(III) அவதாரப்பணி

எல்லா ஆத்மீக சாதனங்களின் இலக்கும் அன்புத்தத்துவத்தை உணர்த்துவதுதான். எல்லா ஆத்மீக முயற்சீகளும் அன்பை வளர்ப்பதையே நோக்கமாகக் கொண்டவை. எந்த குழந்தையிலும் அன்பைக் கைவிடவோ உதாசீனம் செய்யவோ கூடாது. அன்புள்ள இடத்தீல் வெறுப்பு, கவலை, தேவை என்பதை இருக்க முடியாது.

- பாபா

வவுனியா பகவான் ஸ்ரீ சத்ய சாயி சேவா நீலையத்தீன் கல்வி வட்ட நீர்வாக்ஷம், ஸ்ரீ சத்ய சாயி மனித மேம்பாட்டுக் கல்வி இணைப்பாளருமாகிய ஸ்ரீ மு. க. சி.வெபாதவிருத்யர் அவர்கள் சாயி போதனங்கள் என்னும் அன்பு மலர்களிலிருந்து தொகுத்த “அன்பு வழி” என்ற மாலையை அவதார புருஷனின் பீறந்த தீநத்தன்று வெளியீடு செய்து அவர்களுக்கு காணிக்கையாக்குவதையிட்டு, மகிழ்ச்சி அடைகின்றோம். 2000ம் ஆண்டை அன்பு ஆண்டாக பகவான் பிரகடனப்படுத்தி உள்ளதால் இந்த அன்பு மலர் பக்தர்கள் உள்ளத்தீல் அன்புப் பிரவாகத்தை ஏற்படுத்துமென எண்ணும் போது இரட்டிப்பு மகிழ்ச்சி ஏற்படுகின்றது.

மனித மேம்பாடுகளின் ஆட்நாதமான, மூல மின்னோட்டமான அன்பு எமது தரம். இந்த அன்பு என்ற தரமத்தை நீலை நீறுத்தவே பகவான் அவதாரத்து இருக்கிறார். இது ஒரு அவதாரப் பணியாகும்.

இந்த நூலில் அடங்கியுள்ள பகவானின் அமுத வாக்குகள் எமது சமீத்தயின் கல்வி வட்டத்தீல் இதன் ஆசீரியாலேயே ஏற்கனவே அலசீ ஆராயப்பட்டுள்ளது. அதே போன்று இதர சமீத்திகளும் இதீல் அடங்கியுள்ள வீட்டயங்களை அத்தியாயம் அத்தியாயமாக, தமது கல்வி வட்டங்களில் ஆராய வேண்டும் என்ற ஆலோசனையை முன் வைக்கிறோம். இது சாயி சேவைக்கு உகந்ததாக இருக்கும்.

அன்பின் சக்தியில் உலகப் புனருத்தாரணம் நடைபெறுகின்றது. இலங்கைக்கு செல்ல நீர்மாணிக்கப்பட்ட அணைக்கு சீறு மணல் துகள்களைப் போட்ட அணையை தொட்டுத் தடவீ பாராட்டிய ஸ்ரீ ராமரான சாயிராமர் எங்கள் அன்புப் பாலத்துக்கான பணியையும் ஏற்றருள்வார் என்பதீல் சந்தேகமில்லை.

“சாயிராம்”

சாயிசேவையைநாடும்

சி.இருநாதமின்னை,

தலைவர்

பகவான்ஸ்ரீசத்யசாயிசேவாநீலையம்

வழனியா.

சாந்தம்
ஸ்ரீசாந்தவீதி.
வவுனியா.
1999-11-01.

ஆண்டவன் மனிதகுலத்துக்கு அளித்த பிரத்தியேகமான அருள் - அன்பு

ஆண்டவன் மனிதகுலத்திற்கு மனமிரங்கி வழங்கிய அளப்பெரிய அருளில் மிக உயர்ந்தது, சிறந்தது, சக்தி வாய்ந்தது அன்பு. இந்த அன்பைக் கொண்டு சாதிக்க முடியாதது இவ்வுலகில் எதுவும் இல்லை. மனிதனைத் தெய்வமாக உயர்த்தக்கூடிய மாபெரும் சக்தியும் இந்த அன்புக்குத்தான் உண்டு. ஆகையால், இந்த அன்பை இன்றைய கால கட்டத்தீல் மனிதகுலம் அதன் அருமை, பெருமை தெரியாமல் உதாசீனம் செய்ததால் இன்று அகீல் உலகமுமே அமைதி இழந்து தீக்கற்றுத் தவிக்கிறது. இத்தகையதொரு குழந்தையில் தூன் அன்பின் அடித்தளத்தை மீண்டும் பலமாக உருவாக்கி அதன் அடிப்படையில் மனித குலத்தை மீண்டும் அமைதியும், சாந்தியும் கொண்ட சமுதாயமாக மாற்ற பகவான் ஸ்ரீ சத்திய சாயி பாபா அகீல் உலக ரீதியில் ஆண்மீக புரட்சியை ஏற்படுத்திக் கொண்டு வருகிறார். அந்த வகையில் பகவான் பாபா அன்பைப் பற்றி அருளிய அருளுறரையைகளை இயலுமானவரை தேடித் தேடித் தொகுத்து எமக்காக இந் நூலை வழங்கும் சாயி சகோதரர் ஸ்ரீ சீவபாத வீருதையர் எமக்கெல்லாம் ஓர் வழிகாட்டி என்பதை நாம் மறந்து விடக்கூடாது.

2000ம் நூற்றாண்டை பிரேமை ஆண்டாக பகவான் ஸ்ரீ சத்திய சாயி பாபா பிரகடனப்படுத்தி உள்ளார். இதன் மூலம் புதிய நூற்றாண்டில் இப்பூவுலகை அன்பீன் அடிப்படையில் புணருத்தாரணம் செய்ய இருப்பதனால் அதற்கு கருவீயாக இருக்கும் சாயி நிறுவனங்களுக்கும், சாயி அடியார்களுக்கும், தற்போது மிகவும் தேவையாகவும், அவசியமாகவும் வேண்டப்படுவது அன்பு பற்றிய இத்தகையதொரு அருள் உரைத்தொகுப்பேயாகும். இத்தேவையை உணர்ந்து காலத்தீன் தேவைக்கு ஏற்ப இத் தொகுப்பை உருவாக்கி வெளியிரும் சாயி அடியார் ஸ்ரீ சீவபாதவீருதையர் சாயி அடியார்களாகிய எமக்கு செய்யும் தொண்டு மிகவும் பெருமை வாய்ந்தது. சாயி அடியார்கள் எல்லோரும் அன்பு பற்றிய இவ் அருள் உரைத் தொகுப்பை முதலில் இருந்து முடிவு வரை தவறாமல் வாசித்து அதன்படி நடைமுறை வாழ்க்கையில் கடைப்பீடிக்க முயல்வதே பகவானுக்கு நாம் செய்யும் காணிக்கை ஆகும்.

நா. புவனேந்திரன்

சத்ய சாயி இனாஸ் அன் அமைப்பாளர்
கழகத் தொழில்துறை
சத்ய சாயி மனிதமேம்பாட்டு கல்வி
இணைப்பாளர் - திருக்கொண்மலை

6. அன்பு என்ற கரு

சத்தீய சாமி பாபாவின் உண்மையான பக்தர்களுக்குத் தெரியும். பகவானீன் அருளுறைகளில் ஈடுபாடுள்ளவர்களிற்குத் தெரியும். சநாதன சாரதி மாதாந்த இதழ்களைப் படிப்பவர்கள் கவனித்திருப்பார்கள்.

சத்ய சாமி பேசுகிறார் (Sathya Sai Speaks) புத்தகங்களைப் படித்தவர்கள் அறிந்திருப்பார்கள். புட்டபார்த்தீக்குப் போனவர்கள் கேட்டிருப்பார்கள். எதை?

பிரேம சொருபுலரா என்ற அன்பான அழைப்பை. பிரேமையின் தீருவருவங்களே என்று சுந்தர தெலுங்கினில் ஒரு பிரேமையின் தீருவருவம் அன்பைக் குழுத்து அழைப்பதை. அது மட்டுமா?

அன்பின் தீருவருவங்களே !

பிரேம சொருபிகளே !

அன்பின் வடிவங்களே !

தெய்வீக பிரேமையின் வடிவங்களே !

என்று பலபடியாக எமது உண்மைத் தன்மை விளித்து அழைக்கப் படுகிறது.

நான் உங்களை பக்தர்களே என்று அழைக்கவில்லை. ஏனென்றால் பக்தி என்பது ஒரு வித தகுதி. சீல நீபந்தனைகளை உங்களால் நிறைவேற்ற முடிந்தால் தான் அந்த தகுதியை நீங்கள் பெறலாம். கீதை 12 ம் அத்தியாயம் அந்தத் தகுதிகளை பட்டியலிட்டுத் தருகிறது. ஆனால், நீ அன்பின் சொருபம். அது உண்மையின் உண்மை. என்னைக் கடவுள் என்று நீங்கள் ஏற்றுக் கொண்டிர்களேயானால் நான் உண்மையைச் சொல்லுகிறேன். நீங்கள் அன்பு சொருபீகள் என்று - இப்படி சுவாமி சொல்கிறார்

ஆனந்த சொருபீகளே!

ஆத்ம சொருபீகளே!

என்றும் அழைக்கின்றார் தானே, அன்பு சொருபீ என்று தெரிந்தால், உணர்ந்தால், நடைமுறைப்படித் தீனால் ஆனந்த சொருபி ஆகலாம்.

““அன்பின் வழவங்களே இந்த உண்மையை புரிந்து கொள்ளுங்கள். அன்பு தான் ஆத்மா, ஆத்மா தான் அன்பு.””

-ச.சாரத் - மார்ச் 99 பகு

இந்த அழைப்புக்களை எப்படி மாற்றி மாற்றி சவாமி எங்கள் கவனத்தை ஈர்க்கத்தக்கதாக இழுக்கத்தக்கதாக பாவித்தும் ..... என்னால் அதைப் புரிந்து கொள்ள முடியவில்லை.

நீங்கள் கவனித்திருக்கலாம் !

உண்மையாகப் பார்ப்போம் !

எம்மில் எத்தனை பேர் இந்த அழைப்பைப் பொருட்படித்தும் அளவிற்கு முன்னேற்னோம்?

எம்மில் எத்தனை பேர் இந்த அழைப்பைச் சரியாக அந்தம் செய்து கொண்டோம்?

நீங்கள் கவனித்தீர்களா?

பொருட்படித்தீர்களா?

ஏற்றுக் கொண்டீர்களா?

எம்மில் ஒரு கணிசமான தொகையினராவது இந்த அழைப்பை மனப்பூர்வமாக ஏற்றுக்கொண்டிருந்தால் எம்மிடையே இன்றைய அன்பின் வளர்ச்சி என்ற ஜந்தாவது விடயம் இந்த தொகுப்பில் வந்திருக்காது.

நான், நான் எப்படி, எப்படி என்று நாம் ஒவ்வொருவரும் எங்களைப்பற்றிய சுய கணிப்பீட்டை பகவானுடன் இருந்து ஆற்றலாக, அமைதியாக ஒரு சத்திய தரிசனத்தைப் பெற முயற்சி செய்ய வேண்டும்.

இந்த அழைப்பீலிருந்த வித்தீயாசத்தை

இந்த அழைப்பீலிருந்த மாறுதலை

இந்த அழைப்பீலிருந்த தெய்வீகத்தை

நான் அன்று புரிந்து கொள்ளவில்லை.

அது என்னில் எதுவும் செய்யவில்லை.

1989 ம் ஆண்டு கார்த்திகை மாதம் சவாமியின் பீறந்த நாள் கொண்டாட்ட ஏற்பாடுகள் எம்மிடையே நடைபெற்றுக் கொண்டிருந்தது.

அதையும் இதையும் சமய உண்மைகள் என்று மேலெழுந்த வாரியாக வீசவாசித்துக் கொண்டிருந்த என்னை, எனது கருத்துக்களைத் தீருத்துவதற்கு பகவான், சற்குரு சாயி ஞானசேகரம் உருவீல் என்னை ஆட்கொண்டிருந்த காலம்.

23.11.89 அன்று அதாவது சவாமியின் பீறந்த தினத்தன்று என்னையும் ஏதாவது பேசுமாறு கேட்கப்பட்டது. நான் தலையைச் சொற்றிடேன். சாயி சங்கல்பப்பத்தீற் கமைய எனக்குத் தரப்பட்ட விடயம்

பிரேமை - அன்பு

ஓன்றும் புரியவில்லை. நான் எதுவும் சொல்லவில்லை. நன்றாக யோசித்து ஆயத்தப்படுத்தும்படி கேட்கப்பட்டேன்.

23.11.89 அன்று நீகழ்ச்சீகள் நடந்தன. பிரேமையைப் பற்றி அன்று என்ன பேசினேன் என்று, இன்றும் எனக்குத் தெரியவில்லை.

ஆனால் இன்று ..... இந்த முயற்சி.....

உங்கள் முயற்சீகளில் நீங்கள் ஒரு போதும் தவற மாட்டார்கள். முழு நம்பிக்கையுடன் உங்கள் பணியைச் செய்யுங்கள். பூரண அன்புடன் இருங்கள். உங்கள் பணி நிறைவேறுவது, பூரணமாவது நீச்சயம்.

- (10.11.1998 அருங்கரயின் முடிவீல் சாயி நீறுவன தலைவர்கள் மகாநாா(கு.)

உங்களுக்கு சந்தோஷம் வேண்டுமென்றால் சாந்தீ வேண்டுமென்றால் அன்பை அளியுங்கள். அன்பின் மூலமே நீங்கள் உண்மையான மகிழ்ச்சியை அடைய முடியும். அன்பின் மூலமே அகத் தீவும் அமைதி நிலவும். எனவே, அன்பை வளர்த்துக் கொள்ளுங்கள். கொடுப்பதாலும் மன்னிப்பதாலும் அன்பு வளர்கிறது. இந்த செய்தீயே சாயியின் அன்பு வெள்ளமாக உங்களீடம் பாய்கிறது.”

-(பாபாவின் ஈதைப் பேருநரகள்-பாகம் பக்கம் 1)

சாயியுடன் மு. க. சிவபாதவிருத்யர்.

7. பகவரன் ரூசத்ய சாயி காட்டும் அன்பு வழி விடய வரிசை

1. அன்பீன் முக்கியத்துவம்.
- 1.1. இறைவன்கேட்பது
- 1.11. ஏன் கேட்கின்றார்?
2. கடவுள் மனித வடிவில் வருகின்றார் எதற்கு?
3. மதம் என்ற அன்புக் கோட்பாடு
4. எது உண்மையான அன்பு
5. எம்மிடையே இன்றைய அன்பீன் வளர்ச்சி
6. கெட்ட துண்மைகளை அன்பாக மாற்றுங்கள்.
7. அன்பு நிறைந்த உள்ளத்தீல்.
8. எங்கிருக்கிறது இந்த அன்பு
9. அன்பு என்ற மனித குண நலன்.
10. அன்பு என்ற சர்வ ரோக நிவாரணி.
11. ஏன் நமக்கு அன்பானது கீட்டுவதீல்லை.
12. ஏகத்வ உணர்வே அன்பீற்கு வழி வகுக்கும்.
13. ஏன் அன்பு செய்ய வேண்டும்?
14. எப்படி அன்பீல் வாழ்வது?
15. எப்படி அன்பு செய்யலாம்?
16. அன்பு சேவையாகின்றது.
17. அன்பீன் வளர்ச்சி
18. அன்பீனால் தூன் கடவுளை அடையலாம்.
19. இறைவனீன் அன்பைப் பெற என்ன செய்ய வேண்டும்?
20. கடவுள் இருக்கும் இடம்
21. கடவுளிற்குத் தேவை.
22. அன்பீன் ஆரம்பம்.
23. அன்பீன் நிலைகள்
24. அன்பு என்ற சாதனை.

25. ஆத்மீக சாதனைகளின் இலக்கு.
26. மாணிட அன்பு - தெய்வீக அன்பு
27. துன்பங்களிற்கும் துயரங்களிற்கும் காரணம்.
28. அன்பு என்ற செல்வம்.
29. அன்பீருந்தால்
30. அன்பீன் சக்தி
31. அன்பீன் பரிணமிப்பு
32. அன்புப் பரிமாற்றங்கள்
33. அன்பென்ற தகுதி
34. பகவான் கோபப்படிக்ரஹாரே
35. அன்பு என்ற பெயரில்
36. அன்பை -
- சாயி தத்துவத்தை வீதி வீதியாகப் பரப்புங்கள்.
37. சத்தீய சாயி நிறுவனங்களின் இலட்சியம்.
38. பீறந்த நாள் செய்திகள்.
39. அன்பீன் வேவண்டுகோள்
40. அன்பு என்ற வழி
41. அன்பே கடவுள்.

ஓம் முரீ சாயி ராம்.

அன்பு சீற்றங்கு இடத்தில் இழுண்டவன்
வெளிப்படுவான்

— பாபா

அன்பு வீரவடைவது எல்லைகளுக்குள்
அது துங்னன மட்டுப்படிந்துவதில்லை

— பாபா

1. அன்பின் முக்கியத்துவம்

1.1. இறைவன் கேட்பது.

பக்தர்கள் - ஸ்வாமி. எங்கள் நன்றியின் அடையாளமாக எதைத் தருவது? ஸ்வாமி. நீங்கள் எங்களுக்கு வழி காட்டுங்கள்.

ஸ்வாமி - நான் உங்களுக்கு எவ்வளவோ கொடுத்திருக்கின்றேன். அவற்றிலிருந்து எனக்கு ஒன்றே ஒன்றை மட்டும் திருப்பீத் தாருங்கள். அப்படித் தந்தால் நான் உங்களுக்கு மேலும் மேலும் என் அருளை வழங்குவேன்.

பக்தர்கள் - அது என்ன ஸ்வாமி?

ஸ்வாமி - நீங்கள் பிறந்த போது சுத்தமான கலப்படமற்ற தூயதான புனிதமான ஒன்றைக் கொடுத்திருந்தேன். அதை அப்படியே. அதே நிலைபில் எனக்குத் திருப்பீக் கொடுங்கள்.

பக்தர்கள் - என்னவென்று கூறுங்கள் ஸ்வாமி. உடனே அதை உங்களுக்கு திருப்பீத் தருகின்றோம்.

ஸ்வாமி - இல்லை இல்லை அதை நீங்கள் வீணாக்கிலிட்டர்கள். அதீல் கல்மீஷம் கலந்து விட்டது. சயநலம் நிரம்பி பாழாகி விட்டது. உடலைப் பற்றிய சீந்தனைகளும், புலன் இன்பங்களைப்பற்றிய என்னங்களும் கலந்து அந்தப் புனிதமான ஒன்று பவித்திரமிழுந்து போயிற்று.. அதை மீண்டும் பழைய நிலைக்கு கொண்டு வரும்வரை எனக்குவேண்டாம். அடுத்த வீட்டிலிருந்து சமையல் பாத்திரம் வாங்கினால் கூட அதைத் திருப்பீத்தரும் போது தூய்மைப்படுத்தித்தான் தரவேண்டும் என்ற நிபந்தனை இருக்கும் போது எனக்குச் சொந்தமானதை எப்படித் தரவேண்டும்? (குறைந்தது) நான் கொடுத்ததை கொடுத்தபடி திருப்பீத்தர வேண்டாமா?

பக்தர்கள் - ஸ்வாமி நீச்சயம் அப்படியே தருகின்றோம். இது உறுதீ. தயவு செய்து என்னவென்று சொல்லுங்கள்.

ஸ்வாமி - எனக்குத் தேவையெல்லாம் புனிதமான கலப்படமற்ற தூய அன்புதான். அதுதான். எனக்குச் சொந்தமானது.அதை நான் உங்களிற்கு அளித்ததே நீங்கள் அன்புடன் வாழ வேண்டும் என்ற நோக்கத்தீவில் தான். அன்புதான் கடவுள். இந்த அன்பு தான் நான் தம்தது.அது எனக்குத் தீரும்ப வேண்டும். அந்த அன்பை நான் கொடுத்த அதே நிலையில் தாருங்கள்.

- சணாதன சாரதி மார்ச் 95 - 52

1.2 ஏன்?

என்னில் உங்களைப் பாருங்கள் .

நான் உங்கள் எல்லோரிலும் என்னைப் பார்க்கின்றேன். நீங்கள் எனது வாழ்வு, எனது மூச்சக்காற்று. எனது உயிர். நீங்கள் எல்லோரும் என்னுடைய உருவங்கள். நான் உங்களை நேசிக்கும் பொழுது என்னை நேசிக்கின்றேன். நீங்கள் உங்களை நேசிக்கும் பொழுது என்னை நேசிக்கின்றீர்கள். நான் என்னை என்னீலிருந்து பீரித்துக்கொண்டு இங்குள்ள எல்லாமாகவும் ஆகி இருக்கின்றேன். அப்படியென்றால் நான் நானாக இருக்கலாம். நான் நானாக இருக்க விரும்பினேன். அதாவது ஆனந்தஸ்வருபமாக, அன்புஸ்வருபமாக. அதே தான் நான்.

அதுவாக இருக்க விரும்பினேன்.

நான் எப்படி ஆனந்த சொருபமாகவும் அன்பு சொருபமாகவும் இருக்கலாம்.

எப்படி ஆனந்தத்தைப் பெறுவது ?

எப்படி ஆனந்தத்தைக் கொடுப்பது ?

எப்படி அன்பைப் பெறுவது ?

எப்படி அன்பைக் கொடுப்பது ?

யாருக்கு நான் ஆனந்தத்தைக் கொடுப்பது ?

யாருக்கு நான் அன்பைக் கொடுப்பது ?

அதனால் நான் இப்படிச் செய்தேன் ?

நான் என்னை என்னீலிருந்து பீரித்துக்கொண்டேன்.

இங்குள்ள எல்லாமாகவும் ஆகி இருக்கின்றேன். -பாபா

மூலம் - Sprit & mind - by:

Sandweiss - Chapter 4

-Value of mortal fear - P.34

2. கடவுள் மனித வடிவில் வருகின்றார் எதற்கு?

1.. மனிதனுக்கு போதிக்க வேண்டுமல்லவா , அதற்காக பறவைகளும் மிருகங்களும் கூட இயற்கைபின் விதிகளுக்குட்பட்டே நடக்கின்றன. மனிதன் மட்டும் தான் தன் இயல்பிற்கேற்ப நடந்து கொள்ள மறுக்கின்றான். ஆனால் எவ்ரூரூவர் மனித இயல்புடன் இயற்கைபாக வாழ்கின்றாரோ அவரது குற்றங்கள் ஆண்டவனால் மன்னிக்கப்படுகின்றன. பசுபட்சி மிருகங்களைத் தண்டிப்பதற்காக கடவுள் இங்கு அவதாரம் செய்யவில்லை. மிருகங்கள் கூட Reason & Season (காரணம், காலம்) க்கு உட்பட்டே நடந்து கொள்கின்றன. மனிதன் மட்டும் தான் இவற்றிற்கு எதிரிடையாக நடந்து கொள்கின்றான். ஆகவே மனிதனைத் தண்டத்துத் திருத்துவதற்காகத்தான் (கடவுள்) அவதாரம் எடுக்கின்றார். தண்டிப்பது என்றால் punish (தண்டனைகள்) செய்வதல்ல. அவனைத் திருத்தி நல்ல வழியில் நடக்க வைப்பது தான் அவதார நோக்கம்.

ஆதர்ஸமான வாழ்க்கையை அவனுக்கு அளிப்பது தான் இறைவனது முக்கியமான இலக்கு. புதிய வாழ்க்கையை வளர்த்துக் கொள்ள வைப்பதுதான் அவரது எண்ணம்.

இறைவன் இவ்வுலகை உத்தாரணம் செய்ய (மீட்க, உய்த்த) வந்திருக்கின்றாரே தவீர தனக்காக வரவில்லை. அவருக்கு என்ன வேண்டும்? எதுவும் தேவையில்லை. எல்லாம் அவரது கருங்களிலோயேதான் இருக்கின்றன.

நல்லதையே போதித்து , நீங்கள் அனைவரும் தெய்வத்தீடமிருந்து வந்தவர்கள் தான் நீங்கள், தெய்வத்தீடுமே ஜக்கியமாகக் கூடியவர்கள், இது பிரேமமத்துவத்தின் மூலமே சாதிக்க முடியும், அன்பீன் மூலம் எதையும் சாதிக்கலாம், மலையும் கூட பனிபோல் உருகும் என அறிவுறுத்துகின்றார்.

-ச.சாரதி - மே 98 - ப.25

2. பிரேமமையை மனிதனிற்குப் போதிப்பதற்கும் , இப் புனித அன்பை மனிதனிற்கு அளிப்பதற்கும், இப் புனித பிரேமமையை அனைவரிற்கும் பகர்ந்தளிப்பதற்கும், இப் புனித பிரேமமை என்னும் அமிர்தத்தை மனிதர்கள் பருத் மக்குவதற்கும் என்றே தனது கோலோகத்தீவிருந்து மனித வடிவெடுத்து பூலோகத்தீற்கு இறைவன் இறங்கி வருகின்றார்.

-ச.சாரதி - செப் - 98 ப.6

3. இப் புவியின் மாந்தர்கள் அன்பெனும் அழுதத்தைப் பருகவும் , தெய்வீகத்தீன் இன்மையை அவர்கள் உணர்ந்து அறியவும்தான் அவதாரம் நிகழ்கின்றது. இந்த இனிய அழுதத்தைச் சுவைத்தவர் தம்மை மறந்து இறைவனுடன் ஐக்கீயப்படுத்தீக் கொள்ள முயன்று அதன் பீன்னா இடையறாத ஆனந்த நிலையை அனுபவிக்கின்றனர்.

-ச.சாரத் - செப் - 98 ப.6

4. மனித இதயங்கள் எப்போதெல்லாம் அதர்மத்தாலும் அன்பின்மையாலும் வறண்டு போகின்றதோ அப்போதெல்லாம் அன்பின் வீதைக்களை ஆழமாக ஊன்றி அன்புத் தத்துவத்தைச் செழித்துப் பரவச் செய்வே இறைவன் அவதாரிக்கின்றான்.

-ச.சாரத் - செப் - 98 ப.11

5. பிரக்ஞானம் என்பது சரித்தீல், மனத்தீல், புத்தீபீல், அந்தக்கரணங்கள் (உட்புலங்கள்) எல்லாவற்றிலும் வீபாபித்து இருப்பதாகும்.
“சர்வத்ரா அந்தர் பகிச்ச சர்வ வீபாப்ய பிரக்ஞானஸ்வரப்.”
(எல்லாவற்றிலும் உள்ளுக்குள்ளும் முழுமையாக பிரக்ஞாயின்தன்மையில் வீபாபித்து இருக்கின்றது.)

இந்த பிரக்ஞாயினைப் பீரித்து ப்ராம்மா என்று கூறினார். இதுவே Constant integrated awareness என்று கூறப்படும் இடையறாத ஒன்றிணைந்த வீசிப்புணர்வீஸில் எல்லா எண்ணங்களும், நோக்கங்களும் , இவை எல்லாம் கரைய வேண்டும்.

பிரேமையின் மூலமாகவே இது சாத்தியமாகின்றது. அத்தகைய பிரேமையினை வெளிப்படுத்தவே அவதாரம் நிகழ்கின்றது.

-ச.சாரத் செப் - 31-08-92 அருளுரை.

Aug.92 - Page 2

6. மனித குலத்தீடையே அன்புக்கொள்கையைப் பறப்பவே ஆத்ம தத்துவம் தனது கோ - லோகத்தீவிருந்து பூலோகத்தீர்க்கு இறங்கி வருகின்றது. ஆகவே ஒவ்வொருவரும் அன்பின் பூண தன்மையைப் புரிந்து கொள்ள வேண்டும். அன்பு வளர்ந்து பெரிதாகும் போது ஆனந்தமும் பெரிதாக வளர்வதை அனுபவிக்கலாம். அன்பு சருங்கிச் சீறுக்கும் பொழுது அதேவீதத்தீல் ஆனந்தமும் குறைகின்றது. நீரந்தரமான ஆனந்தத்தை நாடுபவர்கள் ஒருமுகப்பட்ட அன்பை வளர்க்கவேண்டும்.

-Sathiya Sai Speaks Vol.24 பாடம் 25 ப.277

7. தீயவர்களைத் தண்டிக்கவும் நல்லவர்களைக் காக்கவுமே தெய்வம் அவதரிக்கீன்றது என்று புராணங்களும் பண்டைய முனிவர்களும் கூறுகின்றனர். இது சரியல்ல அன்பை மனீத குலத்தில் வீதைக்கவும் அதை நடைமுறைப்படுத்தவும், அன்பை மனீத குலத்தில் வீதைக்கவும் அவதரிக்கீன்றது. இப்படி அன்பு வளரும்போது தான் மனீதன் கஷ்டங்களிலிருந்தும் கவலைகளிலிருந்தும் வீருத்தலை அடையமுடியும். பாவங்களைத் துடைக்க முடியும். மனீதனைப் பயம் தீண்டாதபடி தடுக்கமுடியும்.

-ஆங்கில ச.சாரதி 1988 பக்.198

8. தனிப்பட்டவர்களின் கஷ்டங்களையும் துண்பங்களையும் வீருவிப்பதற்காக கடவுள் அவதரிப்பதில்லை. கஷ்டங்களும் துண்பங்களும் கடந்த காலச் செயல்களின் விளைவாக இயற்கையாக வருபவை. ஆவதாரமாகத் தெய்வீகம் வருவது மனீத குலத்திற்கு அன்பைப் பற்றிய உண்மையைக் கற்பிப்பதற்கே. அன்பும் தீயாகமும் தான் மனீதனைத் தெய்வமாக்கும்.

-ஆங்கில ச.சாரதி அக்டோபர் 1998 பக்.3

9. இராமர், கிருஷ்ணர், மத்சயர், வரதர் அல்லது ஏந்த அவதாரமானாலும் ராமரை ஒரே ஒரு காரணத்துக்காகத் தான் அவதரிக்கீன்றது. நீங்கள் அவதாரத்தின் அந்நேர விளைவுகளைத்தான் இனங்காண்பீராகள். மனீத குலத்திற்கு அன்பீன் உண்மைத் தன்மையைப் போதீப்பதற்காகத்தான் அவதாரம் தோன்றுகின்றது என்பதை நீங்கள் தெரிந்து கொள்ள வேண்டும்.

ஏ மனீதனே ! சுயநலம் நிரம்பியதால் தான் குழப்பமும் ஒழுக்கையும் உலகில் நிரம்பியுள்ளது. அன்பையும் தீயாக மனப்பான்மையையும் நீங்கள் வீருத்தி செய்தால்தான் மனீதனிடமுள்ள தெய்வீகத்தை உங்களால் உணர முடியும். தீயாக மனப்பான்மை இல்லாத மனீதன் எல்லாவிததுன்பங்களிற்கும் இரையாவான். அன்புஇல்லாத மனீதன் ஒரு நடைப்பினம். அன்பும் தீயாகமும் தான் மனீதனைத் தெய்வமாக்குகின்றன.

-ஆங்கில ச.சாரதி அக்டோபர் 1988 பக்.255

10. அன்புதான் அன்பீன் பழும். அன்பே தனது சொந்தச் சாட்சி. அதில் சுயநலம் என்ற பக்கமே இருக்க முடியாது. அன்பு அன்பீற்காகத்தான் நிலைத்துள்ளது. அதற்குப் பயம் இல்லை. அன்பீன் பாதையை

மனிதனிற்குக் கற்பிப்பதற்காகவே அவதாரங்கள் உலகில் தோன்றுகின்றன. ஒன்றிலிருந்து பல தோன்றியதை உலகம் காட்சிப்படுத்துகின்றது. பல்வேறு காட்சிகளுக்கும் இடையேயுள்ள ஒர்றுமையைத் தெய்வீகம் எழுத்துக்காட்டுகின்றது. இத்தகைய வேற்றுமையீல் ஒற்றுமையை காண்பதைத் தெய்வீகத்தீன் மூலமே உணர முடியும்.

-ஆங்கல ச.சாரதி அக்டோபர் 1988 பக்.256

ii. பீரபஞ்சத்தின் அடிப்படையான இறை தத்துவத்தை வெளிப்படுத்துவதற்காக ஒவ்வொருவருள்ளும் உள்ளுறையும் ஆத்மாவை உணர்ந்து, மீரிச் செய்து, மனிதன் தன்னுள் ஓன்றிருக்கும் மிருகக் குணத்திலிருந்து விழுப்பட்டு, எல்லோரையும் இணைக்கின்ற தெய்வ தத்துவத்தை உணர்ச் செய்து, சகோதரத்தின் மூலம் மனித குலம் முழுவதையும் ஒரு குழும்பமாக ஓன்றிணைத்து தெய்வீக நிலைக்கு இட்டுச் செல்லும் அதீ உன்னத பணிக்காகவே சாயி அவதரித்துள்ளார்.

நான் அன்பே உருவானவன். அன்பு தான் எனது ஆயதம். எனது அன்பைப் புரிந்து உணர்ந்தவர்கள் எனது உண்மைத் தன்மையை சீரித்தவாவது அறிந்தவர்களென உரிமை கோரலாம். மனித குலத்தை என்னிடம் இட்டுச் செல்லும் ராஜ பாதை அன்பு தான்.

-ஆங்கல ச.சாரதி டிசம்பர் 1988 பக்.335

3. மதம் என்ற அன்புக் கோட்பாடு

1. Religion is to realise. மதம் என்பது தன்னுள் இருக்கும் மெய்ப் பொருளான இறைவனை உணர்த்தலே. ஒரே சக்தி எல்லா உயிரினங்களையும் இயக்குகின்றது என்ற ஒறுமைப்பாட்டுணர்வைப் பெற வேண்டும். இப்படி எல்லோரையும் இணைக்கும் சக்தி அன்பு ஒன்றே. ஆகவே தான் Religion of Love என்கின்றோம். அதாவது அன்பு மதம் என்றே குறிப்பிடுகின்றோம். இது எதனுடன் இணைந்துள்ளது என்றால் இறைவனுடனேயே இணைந்துள்ளது.

மதம் என்பது பீரேம தத்துவமே. அன்பு பாராட்டுவதீல் தனது அன்பு பீராது அன்பு என்று வேறுபாட்டுக்கு இடமுண்டோ? ஒவ்வொருவரும் ஒவ்வொரு வகையாக அன்பைச் செலுத்துவார். இது எப்படி என்றால் ஒரே துணியீனால் கைக்கப்பட்ட உடையை ஒவ்வொருவரும் அவரவருது உடலளவுக்கேற்றபடி கைத்து அனிந்து

கொள்வதே சரியான முறை. ஒரே அளவில் தைத்தை உடைகள் சீலருக்குத் தொள் தொளவென்றிருக்கும். சீலருக்குத் தரித்துக் கொள்ள முடியாத குறைந்த அளவிலிருக்கும். ஒரே துணியிலான உடையை அவரவரின் அளவிற்கேற்ப தைத்தை அணிந்து கொள்ளுதல் போன்றதே, ஒவ்வொருவரும் அவரவருக்குப் பீடித்தமான மதக் கொள்கையைக் கடைப்பிடிப்பதாகும்.

துணி ஒன்றே. ஆனால் உடைகளின் அளவை வேறுபடுகின்றது. பீற்றுக்கையை உடையைத் தரித்துக் கொண்டிருந்தால் அது சௌகரியமாகாது. தனக்கு அது சரியில்லாததால் அதைக் குறை கூறுவது சரியல்ல இதைப் புரிந்து கொண்டால் வேற்றுமையீல் ஒற்றுமை என்பதை ஒவ்வொருவரும் புரிந்து கொள்ளலாம்.

அன்பு என்பதே நாம் அனுசரிக்க வேண்டிய அடிப்படையான கொள்கை.

- ச.சாரதி ஏப்பரெல் 1989 பக்.15

2. மதமும் ஆண்மீகமும் நெருங்கிய தொடர்பு கொண்டவையே. நீங்கள் நினைவில் வைத்திருக்க வேண்டியவை.

ஒன்றே மதம் அதுவே அன்புமதம்.

ஒன்றே குலம் அதுவே மனித குலம்

ஒன்றே மொழி அதுவே இதயமொழி

ஒன்றே தெய்வம் அது எங்கும் நிறைந்துள்ளது.

இதுதான் அசைக்க முடியாத, ஆழிக்க முடியாத எக்காலத்தும் நிலையாய் இருக்க கூடிய உண்மை. இதை உணர்ந்தால் நீங்கள் மதத்தீன் அர்த்தத்தை உணர்ந்தவராவர்கள்.

அன்பு என்பதை விரிவாக்கி உலகெங்கும் வீயாபீத்து வீட்சுச் செப்புங்கள்.

அன்புடனே ஒவ்வொரு தீவித்தையும் துவக்கி

அன்புடனே கழித்து அன்பினால் நீரப்பீ

அன்புடனே முடியங்கள் இதுவே

தெய்வத்தை அடையும் நேர்ப்பாதை.

- ச.சாரதி மே 1989 பக்.13

3. ஒவ்வொரு மதத்தீர்க்கும் சீல கோட்பாடுகள் உள்ளன. இவை அந்தந்த பிரதேசத்தீர்க்கும் சீதோஷண நிலைக்கும் காலங்களுக்கும் ஏற்றபடி வகுக்கப்பட்டுள்ளன. எப்படிச் சந்திரனை அதன் ஒளியால் காண முடிகின்றதோ அதே போல் மதத்தை நன்கு அறிந்து பீன்பற்ற அன்பு என்னும் அடிப்படைத் தேவை அவசியமாகும். வேற்றுமை உணர்வுடன் மதத் தத்துவத்தை அணுகலாகாது.

பசி ஒன்றே உண்ணும் உணவு வகைகள் வேறுவேறு
பவுண் ஒன்றே அதில் செய்யப்படும் நகைகள் வேறுவேறு
பால் ஒன்றே பசுக்களின் வண்ணங்கள் வேறுவேறு
வழிபாடு ஒன்றே மலர்கள் பல வகையானவை.
கடவுள் ஒன்றே தரிசிக்கும் உருவங்கள் வேறுவேறு
வழி ஒன்றே மதங்கள் வேறுவேறு

- ச.சாரத் ஜப்பிரல் 1989 பக்.15

4. இதயம் என்ற விளைவுகளில் அன்பை விதைத்து வளர்ப்பவனே உண்மையான சீறில்துவன், உண்மையான சீக்சீபன், உண்மையான மூஸ்லிம், உண்மையான பெளத்தன், உண்மையான இந்து. ஆனால் துரத்திட்டவசமாக இன்று யாரும் அப்படி அன்பு விதைகளை விதைப்பதீல்லை. பீரகு எப்படி அன்பீனை அறுவடை செய்ய முடியும்.

- ச.சாரத் ஜப்பிரல் 1999 பக்.7

4. எது உண்மையான அன்பு?

1. இக்கால மனிதனிற்கு அன்பு என்றால் என்னவென்று தெரியாது. தான் ஆசைப்படுவது அன்பு என்று நினைக்கின்றான். தனது ஆர்வங்களை அன்பு என்று நினைக்கின்றான். தான் வீரும்புவதை அன்பு என்று நினைக்கின்றான். இவை அன்பு அல்ல. அன்பீற்கு வீருப்பு வெறுப்புக்கள் இல்லை.

அன்பு தன்னலமற்றது. அது பீரதீயுபகாரம் எதையும் எதீர்பார்ப்பதீல்லை. அது பரந்து வீரிவது. அது நட்பு பகைமை இவற்றைக் கடந்தது. உலகியல் சம்பந்தமான அன்பீற்கும் ஆன்மீக அன்பீற்கும் சம்பந்தமில்லை.

ஆன்மீக அன்பீற்கு எத்தகைய எல்லையும் வரம்பும் இல்லை. இது யாரையும் வெறுப்பதீல்லை. ஆகவே அது தடங்கலில்லாமல் வெகுதுாரம் பரவீச் செல்வது. ஆசை, வெறுப்பு, பேராசை, மயக்கம், அகந்தை, பொராமை இவை இருக்குமிடங்களில் தெய்வீக அன்பு சென்று பரவவேண்டும். அதுவே உண்மை. தெய்வீகத்திற்கு முக்கிய காரணம் ஆகும்.

மனிதன் தெய்வீகமாக மாறுவதற்கும், தெய்வத்துவத்தை அனுபவிப்பதற்கும் தலைத்தன்மையைக்கடந்து இருக்க வேண்டுமென்று

கருதுகின்றார்கள். அது சரியல்ல. பீரேமை மனீதனீன் ஆஸுகைக்கு உட்பட்டது. அது மனீதனீன் சொத்து (வீடயம் 1.2). அது மனீதத் தன்னையைக் கடந்ததல்ல. அது புதீதாகச் சம்பாதீக்க வேண்டுவதல்ல.

ஆனால் நாம்தான் அன்பைத்தவறான வழியில் செலுத்தி ரூப, நாமங்களில் சீக்கிக் கொள்கிறோம். தவறு அன்பீன்மேல் அல்ல. அன்பைச் செலுத்தும் முறையில்தான் உள்ளது.

-ச.சாரதி பெப்ரவரி 98.ப.23

2. உடல் உணர்வு சம்பந்தப்பட்ட அன்பு தற்காலிகமானது. இது உண்மையான அன்பு அல்ல. இதை உண்மையான அன்பு என்று கருதி வாழ்க்கையை வீணாத்திக்கிறோம். புனீதமான அன்பு சுயநலமற்றது. அகங்காரமற்றது. ஆனந்தம் நிரம்பீயது. இத்தகைய சுயநலமற்ற , அகங்காரமற்ற அன்பை அன்பீனால் மட்டுமே உணரமுடியும். உடல் சம்பந்தமாக உலகியல் சம்பந்தமாக உணர்ந்து அனுபவிக்கும் ஏந்த அன்பும் அன்பல்ல. அது துண்டாக்கப்பட்டது. இது இடையீலே வந்து செல்வது.

-பீரசாந்தீயில் அமிர்தவர்ஷினி - (3)

அன்பீற்கு அன்பே சாட்சி பக்கம் 266.

3. அன்பு தான் எங்கும் வியாபித்திருப்பது. அனைவரையும் ஆனந்தப்படித்துவது. என்றால் என்ன ஆனந்தத்தைப் பெறுவது அன்பீனால்த்தான் இயலும். உடல் மனம் ஜீவன் இவை மூன்றும் ஒன்றுணர்வு பெறும்போது அங்கு அன்பு நிறைகிறது. உலகியல் அன்பு உடல் இருக்கும் வரையில்த்தான் இருக்கிறது. உலகியல் அன்பு மனதிலும் நிறைகிறது. புத்தியீலும் செயல்ப்படுகின்றது.

உடல் மனம் புத்தி இவற்றைக் கடந்திருப்பது ஆத்மப் பீரேமை ஆத்மா என்பது என்ன? ஆத்மாவுக்குக் குறிப்பிட்ட ஏந்த வடிவமுறில்லை. தூய்மையான அன்பே ஆத்மா. குணங்களைக் கடந்ததே ஆத்மா. நிரந்தரானதே ஆத்மா. வடிவங்களைக் கடந்ததே ஆத்மா.

சர்க்கரையின் நிறத்தைக் கருதினால் அதன் நிறம் வெண்மை. அதன் இனிப்புச் சுவைக்கு வடிவம் என்ன என்று கேட்டால் யாராலும் கூற இயலாது. அது இனிய பாகாக இருக்கிறது என்று தான் கூற இயலுமே தவிர வேறு எந்த வடிவமும் அதற்கு தர இயலாது. இனைமை என்று தான் கூற இயலுமே தவிர வேறு எந்த வர்ணனையும் கூற இயலாது. ஆகவே இனிப்பு என்பது அனுபவமே தவிர அதற்கு வடிவமில்லை.

நாம் அன்பீன் அனுபவத்தை பல விதங்களில் பெறுகின்றோம். இந்த அந்தீயமான உலகிலும், நீரந்தரமான உண்மையான அன்பு உள்ளது. உண்மையான அன்பு கண்ணுக்குப் புலப்படாத ஒன்று. நீரந்தரமாக இருப்பது. உட்பிரவாகமாக இருக்கும். அன்பைப் பற்றி நாம் ஆராய்ச்சி செய்தல் வேண்டும். அந்தராத்மா சம்பந்தப்பட்டது ஆத்மபேரேமை ஆகும். உலகியல் அன்பு உடல், புத்தி, மனம் இவற்றுடன் சம்பந்தப்பட்டது. உலகியல் அன்பீல் கூடுவதும், பிரிவதும் நிகழ்வுதால் அதனால் அமைதியின்மையும், மனத்துன்பங்களும் ஏற்படுகின்றன. அதுவும் தெய்வத்தோடு அன்பாக இருக்கலாம். ஆயினும் அதிலும் பிரிவு நிகழ்த்தகையில் மனத்துன்பம் ஏற்படுகின்றது. ஆத்மபேரேமையில் பீரிவின் போது கூட மகீழ்ச்சி மாறாது.

- பிரசாந்தியில் அபிரத வர்ஷனி (3)

ப 264. அன்பீற்கு அன்பே சாட்சி.

4. தாய்க்கும் குழந்தைக்கும் இடையில் இருக்கும் பாசப் பினணப்புத்தான் அன்பு என்று நினைக்கின்றான். ஆனால் அது அன்பே கிடையாது. கணவனுக்கும் மனவீக்கும் இடையே இருக்கும் உறவும் அன்பென்று சொல்ல முடியாது. இத்தகைய அன்பு என்று சொல்லப்படும் உறவுகளுக்கெல்லாம் ஆரம்பம் முடிவு இரண்டும் உண்டு ஆனால், நீரந்தரமான அன்புக்கு இவையெல்லாம் கிடையாது. மனிதன் பீரக்கும் முன்பும் இந்த அன்பு இருந்தது. பீறந்த பீறகும் இருக்கிறது. மரித்த பீறகும் இருக்கும் அதனால் அன்பென்பது காலங்களைக் கடந்தது.

தாய் மகவு இருவருக்கிடையேயும் இருக்கும் அன்பும் இடையில் வந்து போகக் கூடியவை. பீறக்கும் முன்பு தாய் யாரை வீரும்பீ அன்பு செலுத்தினாள்? ஆதுபோல பீறக்கும் முன்பு குழந்தை யாரை வீரும்பீயீருக்க முடியும்? குழந்தை பீறந்த பீறகு தோன்றிய பந்தமே தவிர அது தொடர்ந்து வரும் நீரந்தரமான அன்பென்று எப்படி அழைக்கப்பட முடியும்?

கல்பாணத்துக்கு முன் யார் யாருக்குக் கணவன்? யார் யாருக்கு மனவீ? இது இருவருக்கும் மனம் முடித்த பீன்பே ஏற்படும் பந்தம். இந்த உறவுக்கும் ஆரம்பம் முடிவும் இரண்டும் உண்டு. இதை அன்பென்று அழைக்க முடியுமா?

- ச. சாரத்.
வெற்றவர் 96 - பா.3

5. அப்பணங்கள் அற்பமானவை.

“பிரபஞ்ச மூலவதும் வீயாபித்துள்ள உனக்கு யார் கோயில் கட்ட முடியும்? கோடி சூரியப் பிரகாசமுள்ள உனக்கு முன்னே யார் வீளக்கேற்ற இயலும்?

ஹரி ஹரன் யாராலும் அடைய இயலாதவருக்கு வாழும் கொடுப்பது யார்? அனைத்து நீரிலும் அழைந்து செல்பவருக்கு தீருமஞ்சனம் செப்வீத்தல் யாராலாகும்?

பீரபஞ்சத்தை தன் வயிற்றினுள் அடக்கீய இறைவனுக்கு உணவு கொடுப்பது யார்?

உலகம் உன்னை இறைவன் என்று அழைக்கிறது.”

இறைவன் என்ற நிலையில் உன்னிடமிருந்து பெறுவதற்கு அவருக்கு என்ன தேவை? உனது தீருப்பிக்காக கடவுளுக்கு காணிக்கை செலுத்துகிறார். அது கடவுளைப் போஸ்சேர்வதீல்லை. உன்னுடைய அன்பு மட்டுமே கடவுளை நேராகச் சென்றடைகிறது.

-ச.சாரதி- ஜீன் 99..ப.27.

6. போன் கால் (Phone Call) தொலைபேசி அழைப்புக்களில் பல வகை உண்டு. Number Call அவற்றில் General Call, Special Call போனில் சூப்பிழும் போது யாரும் வந்து போனில் பேசலாம் அது போல அக்னி, வாய், வருணன் போன்ற பல தேவதைகள் உனது அழைப்பை ஏற்கலாம். அவற்றால் உனது கோரிக்கைகள் நிறைவேறாது. குறிப்பிட்ட நபரை அழைக்கும் போது அவரே வந்து பேசுகின்றார். அது போன்ற நிலையில் உனது ஆசைகள் பூர்த்தியாகின்றன. சொந்தமல்லாத போனுக்கு பேசினால், குறிப்பிட்ட பெயர் இங்கில்லை என்று கூறுவார்.

Heart to Heart. Love to Love இதயத்துடன் இதயம் பேச, அன்புடன் அன்பு பேச அதுவே உண்மையான பீரார்த்தனை. அதுவே உண்மையான நெருக்கமான உறவு.

அன்பை வளர்த்துக் கொள்ள பூவையும் துளசி இலைபையுயம் அளிக்கும் போது காலம் வீணாகிறது. காலமே கடவுள். காலத்தை வீண் செய்யலாகாது .

ச.சாரதி- ஜீன் 99 - ப. 27

5. எம்மிடையே கிண்றைய அன்பின் வளர்ச்சி.

1. நான் ஏத்தனையோ வருடங்களாக அன்பின் செய்தியைப் பரப்பி வருகிறேன். ஒவ்வொரு அருளுரையிலும் அன்பு பற்றித் தீருப்பீசீசொல்லப்படுகிறது. ஏத்தனை பேர் இதனை சரியாகக் கீர்த்தித்துக் கொண்டு வாழுக்கையில் கடைப்பிடிக்கிறீர்கள். உங்களிடம் யாராவது வந்து ஏதாவது கேட்டால் அன்பாகப் பதில் சொல்ல முடியாதா? அன்பாகப் பதில் சொல்லும் ஒருவரைக் கூட நான் காணவில்லை. (அப்படியாயின், ஒவ்வொருவரும் என்னையுமா கவாமி என்று கேட்டுக் கொள்வோம்)

மந்திரில் (கோயில்) என்றாலும் சரி, கன்னின், புத்தக நிலையம், ஆட்களைப் பதிவு செய்யுமிடம், ஆஸ்பத்தீரி எங்கும் அன்பு என்ற சொல் காணப்படவில்லை. அப்படியாயின் ஏன் இந்த அருளுரைக்களை நீங்கள் கேட்க வேண்டும். ஒரு புதியவர் வந்து சுவாமியின் தரிசனம் எப்படிப் பெறமுடியும் என்று கேட்டால் சாதாரணமான “தள்ளிப்போ” என்ற வார்த்தையுடன் அவரை விலக்குகிறீர்கள். உங்களுக்குத் தெரிந்ததை அமைதியாக ஆறுதலாகச் சொல்ல உங்களால் முடியாதா? படித்தவர் என்று சொல்லி ஒருவரீடம், வீடயம் தெரியாத ஒருவர் ஏதாவது கேட்டால் சுருக்கமாக “இது என்னுடைய கடமை இல்லை” என்று தட்டிக் கழித்து வீருகிறார். ஒரு கேள்விக்கு மறுமொழி சொல்வதைக் கடமையாக்க வேண்டுமா? அமைதியாக, ஆறுதலாக அன்பாகப் பதில் சொன்னால் யாருக்கு என்ன இழப்பு வந்து வீரும்.”

ஆண் பக்தராக இருந்தாலும் சரி, பெண் பக்ததயாக இருந்தாலும் சரி, இங்கு இரண்டு தசாப்தங்களுக்கு மேலாக இருக்கிறீர்கள், யாருக்கும் அன்பான இதயம் இல்லை. அவர்கள் சாதாரண ஜபம், தீயானம் செய்கிறோம் என்று சொல்கிறார்கள். ஆனால் எதற்காக இவற்றையெல்லாம் செய்கிறார்கள். அவர்களிலே உள்ள அன்புக்கு என்ன நடந்தது? மற்றவர்கள் மீது அவர்கள் வீராதம் கொள்கிறார்கள். சுவாமியின் போதனைகளைக் கேட்பதில் உண்மையான சீர்த்தை இருந்தால் அவற்றை நடைமுறையில் கொண்டு வாருங்கள். ஆச் சீரமத்தில் வாழுகிறார்கள் ஆனால் நடைமுறை பொருத்தமற்றாக இருக்கிறது.

யாராவது தங்கள் கடமைகளை அர்ப்பணிப்போடு செய்கிறார்களா? அவர்கள் சத்தியத்தைப் பேசகிறார்களா? அன்பாகப் பேசகிறார்களா? நான் அப்படியான வீடயங்களைப் பார்க்கவுமில்லை, கேட்கவுமில்லை. யாராவது உங்களுடன் கதைக்க வீரும்பினால் நீங்கள் கதைக்க வீரும்பாவிடில் விலத்திக் கொள்ளலாம். நீங்கள் அமைதியாக, மென்மையாக வீளங்கப்படுத்துங்கள். மேலதீகமான கதையை சுவாமி ஏற்றுக் கொள்வதீல்லை. அவருடைய கட்டளைகளுக்கு நான் கீழ்ப்பணிப் பேண்டும். என்று சொல்லுங்கள்.

அன்பாகப் பேசகின்ற ஆசீர்யரையோ, மாணவர்களையோ, கவத்தீயர்களையோ, தாதீகளையோ நான் காணவில்லை. அருளுரைகளைக் கேட்பதனால் ஒரு சீலநன்மைகளாவது உங்களுக்கு இருக்க வேண்டும். ஆனால் அந்த விதமான ஒன்றையும் நான் காணவில்லை.

பஜனையின் போது பெண்கள் பரஸ்பரம் ஒருவரை ஒருவர் குற்றஞ்சாட்டுவதில் கடுபடுகிறார்கள். இது என்னுடையது. இது உன்னுடையது என்று இடத்துக்கு சண்டை பீடுக்கிறார்கள். அவர்கள் முன்வரிசை ஆசனத்திற்கு போட்டி போட்டுக் கொடுக்கிறார்கள். அவர்கள் எங்கிருந்தாலும் பகவானின் இருப்பை அனுபவிக்க முடியாதா? உங்களுக்குப்போதிய நேரம் இருக்கிறது. போதிய அங்கைப்பெறுகிறீர்கள். ஆனால் நீங்கள் அதைப்பயன்படுத்துவது இல்லை. உங்கள் பாத்திரரங்களை தலைக்கீழாக வைத்திருந்தால் பெரிய மழை என்றாலும் அந்தப் பாத்திரரங்களை எப்படி நீரப்ப முடியும்? இன்று அருளுறரக்களைக் கேட்பவர்கள் தங்கள் இதயம் என்ற பாத்திரத்தை தலைக்கீழாக வைத்துள்ளார்கள். ஆகையால் ஒரு துளி அன்பும் உங்கள் இதயத்தில் நுழைவதீல்லை. அப்படியாயின் நீங்கள் ஏன் இங்கு வர வேண்டும்? நீங்கள் இங்கே வருவதன் பயன் என்ன? என்ன ஆனந்தத்தைப்பெறுகிறீர்கள்? இது நேரத்தை வீணாக்கும் ஒரு வேலையாகும்.

இன்றிலிருந்தாவது உங்களிடம் வருபவர்களுக்கு அன்புடன் பதில் கூறுகின்றன. எங்கு பணியாற்றினாலும் ஒரு பயங்கரமான நாயைப் போன்று (Bill dog) அல்சேஷன் வேட்டை நாய் போன்று நடந்து கொள்ளாதீர்கள். ஆஸ்பத்திரியில் எத்தனையோ கோடி பணத்தைச் செலவழிக்கின்றோம் என் நோயாளிகளை அன்புடன் நடத்த முடியாது. அன்பான இனிமையான வார்த்தைகளே சாதாரணமாக அவர்களைக் குணமாக்கும். ஆனால் அவர்களில் பல்வகுமையாகத் திருப்பப்படுகிறார்கள். பக்தர்கள் என்று சொல்லபவர்களிடம் இது எதோபார்க்கப் படுவதீல்லை. சுவாமிக்கு சேவை செய்ய வந்தால் அன்பு என்ற முதலாவது தகுதியை அவர்கள் வள்ளத்துக் கொள்ள வேண்டும். சுவாமி தலையீலிருந்து கால்வரை அன்பின் சொருபம், நான் அங்கைப் பொருக்கிறேன். நீங்கள் பெறுகிறீர்கள் ஆனால் அதைச் சரியாகப் பயன்படுத்துவது இல்லை.

நீங்கள் அன்பின் வற்றியீருந்தாலும் நான் தொடர்ந்தும் (அன்பு சொருப்பிகளே என்று) அப்படியே அழைக்கின்றேன். நீங்கள் அங்கைப் பவர்த்தால் நீங்கள் செய்யக் கூடிய எத்தனையோ தவத்துக்கு அது ஈடாகும்.

— ஆ. ச. சாரதி ஜூலை 96. பு 184

2. இந்நாளில் பீரேமை (அன்பு) என்பது முழுவதும் காணாமற் போய் வீட்டது. பீரேமை இருக்க வேண்டிய இடத்தில் துவேஷம் என்ற வெறுப்புக் குடியீருக்கின்றது. தயை இருக்க வேண்டிய இடத்தில் உபயோகமற்ற அகுயை நீரைந்திருக்கிறது. ஏங்கெங்கு மனித குண இயல்புகள் இருக்க வேண்டுமோ அங்கெல்லாம் அவை நீலை கொள்ளும் போதுதான் மானவத்வம் பீரகாசீக்கிறது.

— ஆ. ச. சாரதி மசம்பா 96 — ப. 8

3. அன்பு, அன்பு, அன்பு என்று சுவாமி ஒவ்வொரு கூட்டத்திலும் பேசகின்றேன். எவ்வளவு பேர் பிரேம தத்துவத்தைப் பின்பற்றுகிறீர்கள்? எவ்வளவு பேர் இதைப் புரிந்து கொள்ள இயலுகிறது? யாருக்கு உண்மையில் அன்பு இருக்கிறது? அன்பு இருக்கும் இடத்தில் வெறுப்பு இராது. யாரைக் கண்டும் பொருமைப்படாதீர்கள். கெட்ட குணங்கள் இருந்தாலே போதும். அன்பு அங்கு இல்லை. அதனால் நீங்கள் பாழாகுகிறீர்கள்.

-ச.சாரதி - பெர்வை 28 - பக்கம். 27

பத்து ஓடி ஏடுத்து வைத்தால் இறைவன் நாறு ஓடி உன்னை நோக்கி வருவார். ஒரு சொட்டுக் கண்ணீர் சீந்தினால் பத்து சொட்டுக் கண்ணீரைத் துடைப்பார் என்பது போன்ற வார்த்தைகளைக் கேட்டு மயங்காதீர்கள்.

பீற்றுக்கு உதவீ செய்ய பத்து ஓடி ஏடுத்துவையுங்கள்
பீற்ற துயர் தீர்க்க பணீசெய்ய முன்வாருங்கள்
இறைவன் உங்களது முயற்சியை முன் வந்து வரவேற்பான்
அது நிறைவேற தானும் உதவிக்கரம் நீட்டுவான்.

- ச.சாரதி ஜாலை 95 . பக்கம். 7

6. கெட்ட தன்மைகளை அன்பாக மாற்றுங்கள்

1. மனீதனிடமுள்ள (முக்ககிப்மான) கெட்ட தன்மைகள் மூன்று . கோபம், வெறுப்பு, பொருமை, இம் மூன்றும் மனீதனுக்கு நஞ்சானவை. மனீத மனம் மீகவும் களங்கமடைந்து நஞ்சாக மாறிவிட்டது. மனீத மனம் நஞ்சாகி விட்டதால் நமது செயல்களும் நஞ்சாகி விட்டன. மனத்தீன் தூண்டிதல்களால் செய்யப்படும் செயல்கள் அனைத்தும் நஞ்சாக மாறுகின்றது. நமது கர்மேந்தரீயங்களின் செயல்கள் அனைத்தும் நஞ்சாக மாறுகின்றது.

கெட்ட நடத்தைகள், கெட்ட சீந்தனைகள், தீய தீட்டங்கள், கெட்ட எண்ணங்கள் இவைகள் வீலக வேண்டுமெனில் இதயத்தை அன்பால் நீர்ப்ப வேண்டும். மனது அன்பு மயமாக மாறிவிடும்.

கோபத்தை அன்பாக மாற்றிக் கொள்ள வேண்டும். வெறுப்பை அன்பாக மாற்ற வேண்டும். இவற்றை அன்பாக மாற்றிக் கொள்வதற்கு இதயம் அன்பால் நிறைந்திருக்க வேண்டும். இதயம் அன்பால் நீரம்பீய பீன் சர்வமும் அன்பு மயமாகிவிடும்.

-ச.சாரதி பெர்வை 98 ப. 28

2. பாலிடிவ் (நேரான) சீந்தனைகள் வளர் அன்பின் பாதையில் சென்றால் தான் முடியும். இதயத்தை அன்பீனால் நிரப்பீய பீற்கு எவ்வாலோமே பாாலிடிவ் சீந்தனைகளைகத்தான் மலரும். சத்யமான தத்துவங்கள் உருவாவதும் அன்பு நீரைந்த இதயங்களில் தான். அன்பீலிருந்து உருவாவதே சதி சித் ஜூனித் தத்துவம், கருணையும் உருவாவது அன்பான இதயத்தீல் தான். தயயும் கூட அன்பீன் வெளிப்பாடாகத்தான் காணப்படுகிறது. மீக உயர்ந்த மனித உயர்குண நலன்கள் அன்பீலிருந்தே பீறக்கின்றன.

மனித உயர் குண நலன்கள் எவை? அவை இதயத்தீலிருந்துதான் உருவாகுபவை. அப்படியெனில் இதயத்தீல் பிரேரமை என்ற தத்துவத்தை நிரப்பீக் கொள்ள வேண்டும். இதயம் அன்பு மயமாக இருக்கும் போது செய்யும் செயல்கள் அனைத்தும் அன்பாகவே மாறி விடுகின்றன. அவ்வாறின்றி நம் இதயத்தீல் கோபமும் வெறுப்பும் நிரம்பீயருந்தால் செயல்களும் அவ்வாறே அமைகின்றன. நமது ஆண்மீக சீந்தனைகளும் வழிபாடும் கூட அதனால் விணாகின்றன. உன்னை அன்பீன் முழு வாழுமாக மாற்றிக் கொண்டு விட்டால் எந்த ஆண்மீக சாதனைகளும் அவசியமில்லை.

-ச.சாரதி மார்ச் 98 - ப. 7

3. ஆகை, கோபம், பேராசை என்ற மூன்று எதிரிகள் மனிதனுக்கு மனிதனுள்ளேயே இருக்கின்றன. ஆகைகள் பக்தியைக் குலைக்கின்றன. கோபம் ஞானத்தை அழிக்கிறது. பேராசை நம் செயல்களைத் துடிடத்து முழுதுமாக அழிக்கிறது. Work, Worship, Wisdom (கர்மம், பக்தி,ஞானம்) மூன்றும் இத்தீவருணங்களால் அழிந்து போகின்றன. கோபம் வரும் போது பகுத்தறியும் அறிவே இல்லாமல் போகின்றது. இதன் மூலம் அநேக வீதமான எதிரிகளை மனிதன் உருவாக்கிக் கொள்கின்றான். எப்படிப் பேசுவது? எங்கு பேசுவது? என்கீன்ற எண்ணமே மறந்து போகின்றது.

அதனால் கோபம் நமக்கு வரக்கூடாது. பேராசையை அறுவே ஒழுக்க வேண்டும். காங்கர் வியாதிக்குக் கூட மருந்துண்டு. அதிலிருந்து விருப்பட முடியும். ஆனால் இந்த மூன்று குணங்களும் அதைவிடக் கொடுமையானவை.

இவற்றை தெய்வப் பிரேரமை என்ற அக்கினியில் வீசீனால் அனைத்தும் சாம்பலாகீவிடும். கழிநமான இரும்பு கூட நெருப்பீன் மூலம் இளகி கழிநத்தன்மையை விடும் போது நம் தீய குணங்கள் ஏன் தெய்வப் பிரேரமையில் அழியாது? அவை நீச் சயம் அழிக்கப்படவேண்டியவை.

-ச.சாரதி ஆகஸ்ட் 96 - பாக

4. மனிதன் நான்கு புருஷார்த்தங்களை அடைவதீலேபே நேரத்தைச் செலவழிக்கீன்றானே தவீர ஜம்தாவது புருஷார்த்தமான அன்பைப் பற்றிய அக்கறை கொள்வதீல்லை.இந்த ஜம்தாவது புருஷார்த்தத்தைப் பற்றிய முனைப்பு அதீகமாகும் போது இவ்வுலகம் நித்ய கல்யாண பச்ச தோரண வளத்துடன் தீகழும். பிரேமை இருக்கும் இடத்தீல் பொறாமை இருப்பதீல்லை. தூர்க்குணம், தூர்ச்சீந்தை,தீயசெயல்கள் இவற்றிற்கு இடமே கிடையாது. இத்தகைய தீயவை உள்ளே நுழையும் போது பிரேமை விலகீச் சென்று விடுகின்றது. மனித இதயத்தீல் ஒரே ஒரு நாற்காலி தான் இருக்கின்றது.அதீவ பிரேமை மட்டுமே அமர்ந்திருக்குமானால் வேறொந்த தீப குணத்திற்கும் அங்கே இடம் கிடையாது.

- ச.சாரதி டிசம்பர் 96 - ப 9

5. பிரேமையே ஆத்மா. ஆத்மாவே பிரேமை (அன்பு) அதனால் தான் திதைப் புரிந்து கொள்வது ஒவ்வொரு மனிதனதும் கடமையாகின்றது.அந்த அன்பின் அடையாளங்கள் எல்லா மனிதர்களிடமும் காணப்படுகின்றது. இது இல்லாத மனிதனே கிடையாது. அதனால் அன்பில்லா வாழ்க்கை உயிர்றாது.

இதை உணராத மூர்க்கர்களிடம் ஸ்வாமி எப்படி எடுத்துச் சொல்ல முடியும். தூரதீஷ்ட வசமாக மனிதன் தன் பிரேமையான இயல்பை மறந்து விட்டு கோபம், பொறாமை,அசுகை ஆடம்பரம் இவைகளிற்கு இடம் கொடுத்து விட்டான். தீய குணங்களும் தீயசெயல்களும் மனிதனின் உண்மையான இயல்பாகாது. பிரேம தத்துவம் தான் உண்மையான இயல்பு.

- ச.சாரதி மார்ச் 95 - ப 3

6. தண்ணீரில் நீந்தும் போது தான் மீன் சந்தோசமாக இருப்பதைப்போல கடவுளின் பாதையில் கஷ்டப்பட்டு முன்னேறும் போது தான் மனிதன் சந்தோசமாக இருப்பான். கர்மம், பக்தி, நூனம் ஆசீர்யவை கடவுளை அடையும் வழிகள். ஆனால் ஆசையீன் காரணமாக கர்மம் குரோத்தால் குழப்பட்டிருக்கின்றது. நூனம் பேராசையால் அழித்தப்பட்டிருக்கின்றது. பக்தி பாழ்ப்பட்டு போய்விட்டது. ஆனால் அன்பை வளர்ப்பதனால் நாம் இந்த எல்லா பலவீனங்களையும் வென்று விடலாம்.

மனத்தீல் நிறைந்துள்ள புலன்களால் உண்டாகும் ஆசையை மூடியுள்ள நார் (Fibre) கோபம் என்பது. கோபம் வந்த போது அதள்பாதாளத்தீல் வீழுந்து தாய், தந்தை, ஆசீரியர் என்பதையெல்லாம் மறந்து விடுகின்றார்கள்.

கோபம் , வெறுப்பு இவைகளால் நீங்கள் அலைக்கழிக்கப்படும் போது ,

1. குளிர்ந்த நீரை அருந்துவதன்
2. அமைதியாக நீட்டிடி நீரிர்ந்து படித்தீருங்கள்.
3. சீல பஜனைப் பாடல்களைப் பாடுங்கள்.

அல்லது

4. சீறிது தூரத்தீற்கு தனியாக நடந்து செல்லுங்கள்.

அப்பொழுது இங்களை தெந்தரவுப்படுத்தும் எண்ணங்கள் அமைதியில் கரரந்து விடும்.

-ச.சாரதீ திசம்பர் 95 - ப 296

7. அன்பு நிறைந்த உள்ளத்தில் அச்சத்திற்கும் கவலைக்கும் திடமிராது.

1. அன்பற்ற இதயத்தில் பயமும் கவலையும் குடிகொண்டிருக்கும், தெப்வீகப்பிரேமை நிறைந்த உள்ளத்தில் அச்சத்திற்கும் கவலைக்கும் இடமிராது. அமைதியே நிலவும். உண்மையான அன்பு தற்காலிகமாக சீல நீரிடங்கள் மட்டுமே இருக்கும் உணர்வு அல்ல. நியந்தரமான ஆத்மாவீல் இந்த தெப்வீக அன்பு என்பது எப்பொழுதும் ஓளிவீசிக்கொண்டிருக்கும்.

பிரேமை தத்துவத்தைப் புரிந்து கொள்ளாத வரையில் அச்சத்தீவீருந்தும் கவலையில்ருந்தும் ஒருவர் விடுபடமுடியாது. பிரேமை மலர்ந்தவட்டன அச்சம் மறைந்தோடிவிடும். இரண்டாம் வகுப்பில் பயணம் செய்யும் ரயில் பிரயாணி பயணச் சீட்டுப் பெற்றிருந்தால் எவ்வித அச்சமுமின்றி பயணத்தைத் தொடரலாம். ஆனால் பயணச் சீட்டின்றி பயணம் செய்பவன் அதிக வசதியுள்ள முதல் வகுப்பில் பயணம் செய்தாலும் அச்சத்துடன்தான் பயணம் செய்ய வேண்டியிருக்கும். எப்பொழுது டிக்கற் பரிசோதகர் தன்னை மடக்கி தண்டனைக்கு உட்படுத்துவாரோ என்ற பயம் இருந்துகொண்டே இருக்கும். அதேபோல் தெப்வபக்தி என்கிற டிக்கட்டை இதயத்தில் கவத்தீருந்தால் இந்த உலகில் எவ்வித அச்சமுமின்றி வாழ்க்கைப் பயணத்தைத் தொடரலாம்.

-ச.சாரதீ செப்டெம்பர் 89 - ப 2

2. பிரேமை (அன்பு) எனும் ஓளி உண்டாகும் வரையில் வெறுப்பு என்னும் இருளீல் நீ வாழ வேண்டிய கட்டாயம் ஏற்படுகின்றது. அதனால் சிறு சலனம் கூட பயத்தையும் சந்தேகத்தையும் தோற்றுவீக்கின்றது.

-ச.சாரதீ மே 90 - ப 4

3. எவனுடைய இதயம் கருணையால் நீரம்பியிருக்கின்றதோ, எவருடைய சொல் உண்மையைப் பூசிக்கிறதோ, யாருடைய உடல் மற்றவர்களிற்குச் சேவை செய்கின்றதோ, இவ்வுலகைல் எந்த தீய ஆற்றலும் அவர்க்குத் தீமை செய்ய இயலாது.

-ச.சாரதி மார்ச் 93 - ப.1

4. அன்பு நிறைந்திருக்கும் போது துன்பம் என்பது ஒரு போதும் இராது. துன்பப்படும் போது பிரேமை இல்லை என்பது பொருள். அன்பு இருந்தாலும் துன்பப்படுவதாக நீ நினைத்துக் கொள்ளலாம். வரம்புக்குட்பட்ட அன்பு இருப்பதால் நீ துன்பப் படுகிறாய். உண்ணிடம் உள்ள அன்பு எல்லையற்றதாக இருக்க வேண்டும். உண்மையீல் அனைவரும் ஒருவரே.

ச.சாரதி - பீப்ரவரி - ப.28.

5. மனிதன் தன்னிடம் இருக்கும் ஆறு தீய குணங்களையும் (காம, குரோத, லோப, மோக, மத மாச்சரியும்) விட்டொழித்துவிட்டு தன்னுள்ளிருக்கும் தெய்வீக குணங்களைப் பற்றிய சீந்தனையில் இறங்கினால், தெய்வீகத்தைப் பற்றியே ஆழ்ந்து பார்சீலித்தால் கடவுள் என்பவர் - அன்பு வழவானவர் என்பதைப் புரிந்து கொள்ளலாம். அது மட்டுமல்ல எங்கு பார்த்தாலும் அன்பே கண்ணில் படும்.

-ச.சாரதி - செப்ரல் 98 - ப.16

8. எங்கிருக்கிறது இந்த அன்பு.

1. இந்த அன்பு நம்முள்ளேயே இருக்கிறது. ஆனால் இந்த அன்பை பல வகையில் நாம் தீசைத்திருப்பீ விழுகிறோம். எத்தனையோ வகை இனிப்புப் பண்டங்கள் இருக்கின்றன. ஆனால் அனைத்திலும் அதே சர்க்கரைதான் நீரம்பியிருக்கிறது. அதைப் போலவே தெய்வீக அன்பு அனைவருள்ளும் நீரம்பியிருக்கிறது. அன்பில்லாத மனித இதயமே இல்லை. ஆகவே அனைவருள்ளும் இருக்கும் அன்பை மனதீந்துள் தரிசிக்க வேண்டும்.

-ச.சாரதி - செப்டம்பர் 98 - ப.10.

2. மனிதன் ஆனந்தமயமானவனே. உண்மையீல் எல்லா ஜந்துக்களுமே ஆனந்தத்தான் கோருகின்றன. நாத்தீகர்கள் கூட ஆனந்தத்தைத்தான் நாடுகின்றனர். உங்களுக்குள்ளே உள்ள தெய்வத்துவமே ஆனந்தத்தை அளிப்பது. இதை உணராமல் வெளிப்பொருட்களில் ஆனந்தத்தை தெடுவது அறியாமையே. மனிதனின் முதல் மதிப்பிடு ஆனந்தமே. இதுவே இயல்பு. அதை உணர்ந்தீடு நீங்கள் பிரேமை மயமாக ஆக வேண்டும். இதுவே மற்றுப் பொருட்களுடன் சேர்ந்து இனிப்புப் பண்டங்களை அளிக்கும் சர்க்கரைபோன்றது. தெய்வத்துவமே இதன் சாறு முதல் மதிப்பிடான அன்பு இல்லாமல் வாழக்கையின் குறிக்கோளையே நிறைவேற்ற முடியாது.

இகவகளை பிறருக்கு எடுத்துரைக்கும் முன்னர் நீங்களே நடைமுறையில் பின்பற்ற வேண்டும். அன்பு வழியில் பணிபுரியும் “கீர்யா ஒக்கம்” உங்களிடம் நிறைந்திருத்தல் வேண்டும்.

-ச.சாரதி - ஜூவரி 92 - ப.12

3. நமது இதயமே பாற்கடல். அதுவே மகாவீஷ்ணு வசீக்கும் இடம். ஷிரசாகரம் என்றால் என்ன உட்பொருள்? ஷிரம் என்றால் தூப்பமையான வெள்ளை நிறம் கொண்ட பால். அதீல் வெண்மையும் அடங்கியுள்ளது. இதுவே எல்லையற்ற ப்ரேரமை தத்துவம். இது இதயத்தீவிருந்து எழுவது. பாலில் வெண்ணென்ப ஒவ்வொரு அணுவிலும் உள்ளது. ஆனால் ஷிரம் என்னும் தூப்பமை தேகத்தீன் ஒவ்வொரு அணுவிலும் பரவியுள்ளது.

தூப்பமையான இதயத்துடன் என்னும் என்னங்களும், பார்க்கும் பார்க்கவேயும், பேசும் சொல்லும், செய்யும் பணிகளும் இவை யாவும் தூப்பமையாகவும் புனிதமாகவும் இருத்தல் வேண்டும். இன்று மனிதர்களுடைய நடத்ததயும் செயல்களும் தூப்பமையாக இல்லாததால் இதயம் பாற்கடலா அல்லது உவர்க் கடலா என்று சந்தேகம் எழுகிறது. ஷிர சாகரமாக இருக்க வேண்டிய மனித இதயம் இன்று கார சாகரமாக அதாவது உப்பு நீர் நிறைந்த கடலாக காணப்படுகிறது. இப்படிப்பட்ட கடலில் தீமிங்கிலம், சுறுாமின் போன்ற நச்ச நிறைந்த உயிரினங்களே நிரம்பியிருக்கும். பாற்கடல் என்றால் அதீல் வீஷ்ணுவைத் தவிர வேறு எந்த விதமான ஜீவராசீகளும் புகுவதற்கு இடமேல்லை. தெய்வத்தைச் தேடிக் கொண்டு வேறு எங்கும் போக வேண்டாம். உங்கள் இதயத்தீல் வசீத்தீருப்பவரே தெய்வம். பாபமென்பது வேறு எங்குமில்லை. அவரவர் செய்யும் செயலிலேயே உள்ளது.

14-01-1992 அருளுரை - பெப்ரவரி 92 - ப.07.

9. அன்பு என்ற மனித குணநலன்.

1. தற்காலத்தீல் அன்புதான் மீக முக்கீயமான தேவை. அன்பு மறக்கப்பட்டதனால் மனித குண நலன்களே மறந்து போய்விட்டன. என்ன அந்த உயர் குண நலன்கள். நம் அன்பு. நம் சத்யம். நம் அஹ்மசை. நம் தர்மம் இவையெல்லாம் தான் உயர் குண நலன்கள் எனக் குறிப்பிடப்படுபவை. இத்தகைய உயர்ந்த குணங்களை நம்முள்ளே கொண்டிருந்தும் நாம் வாழும் வாழ்க்கையே மதிப்பின்றிப் போகின்றது. மாணவத்வம் என்பது வெறும் புற உருவை வைத்து உருவாக்கிய சொல் அல்ல. நடைமுறையில் குண நலன்களைப் போற்ற வேண்டும். அப்போதுதான் மனிதனாக வாழ்கிறேன் என்ற மகிழ்ச்சி நிலவும்.

-ச.சாரதி - மார்ச் 96 - ப.08.

2. சத்ய தாம் சாந்தி பிரேரணை அஹீம்சை என்பனவெல்லாம் மனீத கண நலன்கள் என்று குறிப்பிடப்படுகின்றன. ஆனால் இவை அனைத்தும் பிரேரணை என்ற அன்பில் அடங்கி விடுகின்றன. அந்தப் பிரேரணை உங்களை கடவுளை நோக்கி அழைத்துச் செல்கிறது.

அன்பு காம்பஸ் (Compass - தீசைகாட்டி) போன்றது. மாலுமிகள் பயன்படுத்தும் காம்பஸ் எங்கு வைத்தாலும் வடக்குத் தீசையை நோக்கியே வழிகாட்டிறும். ஆகையால் அன்பு என்ற சக்தி ஆண்டவன் மனீதனுக்கு அளித்த பிரத்தியேகமான அருள். இந்த அன்பு எல்லா மனீதருக்குள்ளும் நிறைந்திருக்கிறது. வேதங்கள் இறைவன் எல்லா உயரினங்களிலும் நிறைந்துள்ளார் என கோவிக்கீன்றன.

“ஸ்ல்வர் ஸர்வ புதானம்”

- ச.சாரதி - செப்டம்பர் - ப.19.

3. இதயத்தில் முதலில் எழுவது அன்புதான். மனீதப் பண்பாட்டுக் குணங்களுக்கெல்லாம் அடிப்படை இதுவே.

வாக்கினால் வெளியாகும் போது இது சத்தியம் ஆகிறது. அது இதயத்தின் ஆழத்திலிருந்து எழு வேண்டும். உடலை மட்டும் சேர்ந்த பெளதீக அன்பல்ல.

அன்பு செயலில் பரீணமிக்கும் போது அதுவே தாமம் ஆகும்.

அன்பு ஒன்றே சீந்தனையில் இருக்கும் போது மனதில் சாந்தி நீலவும். அமைதி நீலலயில் இருப்பவர் அஹீம்சையையே கடைப்பீடிப்பார். பீற்றுக்குத் துண்பம் வீசைவிக்க எண்ணவும் மாட்டார். ஆகவே எல்லா மனீத மேம்பாட்டுக் குணங்களுக்கும் முன்னிலை ஆகவும் அடிப்படையாகவும் உள்ளது அன்புதான்.

- 19-01-1992 அருள்கர - ச.சாரதி - ஜனவரி 92 - ப.09

4. ஒரு முன்மாதீரியான மனீதப் பிறவியாக உன்னை நீ மாற்றிக் கொள்ள வேண்டும். நீ மனீதனாகப் பீற்றந்திருக்கிறாய் என்பதில் சந்தேகம் இல்லை. ஆனால் நீ உன்னை ஒரு உதாரண புருஷனாக ஆக்கிக் கொள்ள வேண்டும். இதற்குச் சேவை செய்ய வேண்டும். சேவை என்றால் என்ன? தேவையான சமயத்தில் செய்த உதவி சேவை எனப் புரிந்து கொள்ளப்படுகின்றது. ஆனால் இதில்ல சேவை. உன் அகங்காரம், பற்றுதல் இவற்றை விலக்கவும் உயர்ந்த

குண நலன்களான இரக்கம், அன்பு இவற்றை வளர்த்துக் கொள்ளவும் நீ சேவைப் பணிகளில் ஈடுபட வேண்டும். நீ செய்யும் சேவை மற்றவருக்காக அல்ல. உன்னிடம் நிறைந்திருக்கும் உயர்ந்த குணங்களை வெளிக்கொண்டாவும் வளர்த்துக் கொள்ளவும் நீ சேவை செய்ய வேண்டும்.

—(பாபலின் ஆனந்த லஹரி — ப.36)

—பாடம் வழக்கை ஒரு நீண்ட பயணம் — 18-11-1995 அருளுரை.

10. அன்பு என்ற சர்வ ரோக நிவாரணி.

1. இன்று இந்த உலகம் ஏழு வகை வியாதிகளால் துன்பப்படுகிறது.

1. ஒரு நெறியில்லாத வியாபாரம் — உலககத் துன்பப்படுத்தும் பெரிய வியாதி.
2. கொள்கையில்லாத அரசியல்.
3. நற்குணப்பண்பை வெளிக்கொண்டாத கல்வி.
4. தீயாகம் இல்லாத வாழ்வு.
5. முயற்சியின்றி பலனை எதிர்பார்ப்பது.
6. ஞானம் இல்லாத மனிதர்கள்.
7. வீசுவாசம் இல்லாத பக்தி.

இந்த வியாதிகளை எப்படி� இல்லாமல் செய்யலாம். அன்புதான் ஒரே வழி. அன்புதான் கடவுள். அன்பில் வாழுங்கள். அன்பை வளர்த்தால் வெறுப்பிற்கு இடமில்லை. அந்யாயம் அகன்று விடும். பொய்மையில் மனிதர்கள் ஈடுபட மாட்டார்கள். தீய வழிகளை அவர்கள் நாடமாட்டார்கள். சரியான வழிகளைப் பின்பற்றுவார்கள்.

ஆகையால் அன்பையே கடவுளாகக் கருதுங்கள். புத்தகவான் பிரகடனப்படுத்தீனார் அஹ்மிசதான் முதலாவது ஞானம். சத்ய சாபி பிரகடனப்படுத்துகிறார் அன்பு மட்டுமே தெய்விகத்தின் அடையாளம்.

எல்லோரையும் நேசீயுங்கள். அன்புதான் கடவுளின் ஒரே சொத்து. அது மனிதனைச் சார்ந்தது அல்ல. அது வாங்கக் கூடிய பொருள் அல்ல. அது இதயத்தில் உண்டாவது. அதை மட்டுமே தெய்வீகம் என்று சொல்லலாம். மனிதப் பற்றக்களுக்கு வித்தீயாசமானது தெய்வீக அன்பு. அதற்கு நேரமில்லை. அது எங்குமுள்ளது.

அதை உங்கள் ஒரே குறிக்கோளாக ஆக்குங்கள். அது உங்களின் இயற்கையாக, இயல்பாக அமைந்தது. அதைச் சரியான வழியில் பிரத்தியட்சமாக்குங்கள். ஒரு குடிக்கும் பாத்திரத்தில் உள்ள

தண்ணீரின் கீழ் சீனி இருந்தால் அந்தச் சீனிமையக் கலக்குவதன் மூலம் முழுத்தண்ணீரையும் இனிமையாக்கலாம்.

அதே போல உங்கள் இதயம் தான் பாத்திரம். அதன் அடியில் தெய்வீகம் (என்ற அன்பு) இருக்கிறது. இதயத்தை (அன்பைத் தேடிய) சாதனையால் கலக்குங்கள். அப்பொழுது தெய்வீகம் உடல் முழுக்க (நாளங்கள், நரம்புகள் ஜாடாக) சுற்றி வரும். அப்பொழுது

1. உங்களுடைய செயல்கள் எல்லாம் இனிமையானதாக இருக்கும்.
2. உங்கள் பேச்சு இனிமையானதாக இருக்கும்.
3. உங்கள் பார்வை இனிமையானதாக இருக்கும்.

நீங்களே எங்கும், எதீலும், எல்லாவற்றிலும் இனிமையானவர்களாக ஆவீர்கள்.

இந்த இனிமை உங்களின் உள்ளேயே உள்ளதை உணர்ந்து கொள்ளுங்கள். உங்களுடைய புத்தியையும் சக்தியையும் உள்ளே தீருப்பி எல்லாவற்றையும் அன்பினால் நிரப்புவதன் மூலம் இனிமையைத் தேடுங்கள்.

-ஆங்கீல ச.சாரதி - ஏப்ரல் 97 - ப.89.

2. ஆத்மீக வைத்தியத்திலும் பல மருந்துகள் உண்டு. ஆனாலும் இங்கே ஸார்வ ரோக நிவாரண பிரேரணை அது பல வைடமீன்களில் ஒன்று மட்டுமல்ல. A பீலிருந்து Z வரை எல்லா வைடமீன்களும் அதில் அடக்கம்.

-எல்வாழி - ரா.கணபதி பாகம் 9 - ப.267

3. தூய்மையற்ற எண்ணாங்களை தூரத்தே வீலக்கீ, சொல்லிலும், செயல்லும் தூய்மையாக இருங்கள். உங்கள் மிகச்சீரிய எண்ண அலைகளையும் நான் உங்கள் உள்ளுறையும் அந்தராத்மாவாக இருப்பதனால் புரிந்து கொள்ளமுடியும் துணீகள் தூய்மையற்றுப் போன்போது அவற்றைக் கழுவக் கொடுக்கவேண்டும். மனம் தூய்மையற்ற போது அதனைத் தூய்மையாக்க மறுபடியும் பிறந்துவர வேண்டும். துணீயைத் தோக்கும் பொழுது துணீயை கடுமையான கல்லில் அடித்து கழுவி, அதன் மேல் குடான ஸ்திரீக்கைப் பெட்டியை வைத்து அழுத்தி மழிப்புக்களை நேராக்க வேண்டும்.

அதுபோல நீங்களும் என்னை அனுகுவதற்கு தயாராக வேண்டுமானால் சீல தொடரான உழைப்புக்களைத் தாண்டி வர வேண்டும். ஓவ்வொருவரிலும் உள்ளுறைபவனாக என்னைக் காஜுங்கள். உங்களால் முழுந்த அளவு உதவீகளை, அவர்களுக்குத் தேவையான செலவுகளை, அன்பான வார்த்தைகளை, அணைக்கும் கரங்களை, நம்பிக்கையூட்டும் புன்னகையை, இனிப் சகவாசத்தை, ஆறுதல் தரும் அறிவுரைகளை அவர்களுக்குத் தர மறுத்து வீடாதர்கள்.

-ஆ. ச.சாரதி - மசம்பர் 98 - ப.315.

12. ஏன் நமக்கு அன்பானது கீட்டுவதில்லை.

1. உலகம் முழுவதிலும் மக்கள் வெளிப்படையாகத் தெரிவிக்கும் அன்பு அன்பேயல்ல. தேகம், இந்திரியம் (உடல், புலன்கள்) மனம், புத்தி இவை சம்பந்தப்பட்ட அன்பீனை அன்பு என்று கூறலாகாது. இதனை ஆனுராகம் (பாசம்) என்று கூறலாமே தவிர அன்பு என்று நினைக்கலாகாது. ஆத்ம ஜீவிதமே (ஆண்மீக வாழ்வே) உண்மையான பிரேமமையாகும். தேகம், மனம், புத்தி, இந்திரியம் அவற்றை மட்டும் ஆதாரமாகக் கொண்டு வாழலாகாது.

இவை மட்டும் ஆதாரமாகக் கொண்டு வாழ்வதனுக்கு அகந்தத (நான் என்ற ஆணவம்) ஆடும்பரம் (ஸ்வார்த்தம்) சயநலம் இவையே நிறைந்திருக்கும். ஆத்மாவே வாழ்வுக்கு ஆதாரமாக அமைய வேண்டும். பிரேமமையெனப் பெறுவதற்கு ஜபம், தீயானம், யக்ஞம் (வேள்வி, தீயாகம்) இவை ஒன்றும் தேவையில்லை.

இவை மூலமாக நங்கள் பிரேமமையெனை அடைய இயலாது. இந்த முயற்சிகள் அனைத்திலும் சயலாபமும் சயநலமும் கலந்திருக்கின்றன. சர்வ அர்ப்பித பாவனையினால்தான் (எல்லாவற்றையும் இறைவனுக்கு அப்பணம் செய்யும் உள்நோக்கினால்தான்) உங்களால் பிரேமமையெனை அடைய முடியும்.

- 21-08-1992 அருள்ளர - ஜீகஸ்ட் 92 - ப.01

2. கடவுள் எல்லா இதயங்களிலும் குடிகொண்டிருப்பதால் எல்லா பாவனைகளிலும் பக்தியனர்வு கலவாமலிருந்தால் அத்தகைய பாவனை சயநலமே தவிர பிரேம தத்துவமல்ல. கடவுள் எல்லா இதயங்களிலும் குடிகொண்டிருக்கிறார் என்பதும் கூட சரியான நம்பிக்கையல்ல. உன்னை பகவானிடத்தில் நீ கான வேண்டும். கடவுளை உண்ணிடத்தில் காண்பதென்பது கடினமல்ல. ஆதுவே பிரேம தத்துவமாகும்.

இறைவனுள் நீயும் உனது இயல்பும் தோய்ந்திருத்தல் வேண்டும். இல்லாவிடில் நீ வாழ்வது சயநல வாழ்வேயல்லாமல் பரநல வாழ்வாகாது.

- 21-08-1992 அருள்ளர - ஜீகஸ்ட் 92 - ப.01

3. தற்கால உலகீல் மக்கள் நான் பக்தன் கடவுளின் அருகீல் இருக்கிறேன் என்று நினைக்கின்றனரே தவிர உண்மையில் அவர்கள் அவ்வாறு இருப்பதீல்லை. ஓவ்வொருவரிடமும் சயநலமானது சீறிய அளவிலோ, மிகுந்த அளவிலோ காணப்படுகின்றது. சயநலமும் அகங்காரமும் சீறிது இருந்தாலும் கடவுளின் பார்வை நம்மேல் படிவதீல்லை.

குரியன் பீரகாசீத்துக் கொண்டிருக்கிறது. மேகங்கள் அதனை மறைக்கும்போது குரியனை நீங்கள் காண இயலாது. அதே போல கடவுள் எப்போதும் பிரேமயீன் (அன்பின்) ஸ்வருபமோவார். ஆனாலும் சுயநலமும் அகங்காரமும் ஆடம்பரமும் மேகம் குரியனை மறைப்பது போல கடவுளின் பிரேமயீனை மறைத்து அதனை நாம் உணர முடியாமல் செய்கிறது.

- 21-08-1992 அருள்கர - ஆகஸ்ட் 92 - ப.04.

4. மனீத வாழ்க்கை என்ற மரத்தில் அன்பென்பது ஒரு பழும். இந்தப் பழத் தினை இனிய சுவையை அனுபவிக்க முதலில் தோல் நீக்கப்பட வேண்டும். அதன் பின்னர் அதனுள் இருக்கம் விதைகள் எடுக்கப்பட வேண்டும். அதற்குப் பிறகுதான் பழத்தின் சாரத்தை சுவைக்க இயலும்.

இந்த மனீத வாழ்க்கை மரத்தின் பழமான அன்புப் பழத்தை முடியுள்ள மேல்தோல் அகங்காரம் என்கன்ற Ego. உள்ளே நீறைந்திருக்கும் விதைகள் சுயநலம் என்கின்ற Selfishness. இந்த இரண்டையும் வீலக்கிய பின்னரே மதுரமான பழச்சாறை (அன்பை) அனுபவிக்க முடியும்.

- ச.சாரத் - ஜூவாரி 94 - ப.13.

5. இன்றைய பக்தி வேர் லோல்டர் (Share holder) வியாபாரமாகப் போய்விட்டது. இதைப் பகுதிகளாகப் பீரித்துக் கொள்ளக் கூடாது. எல்லாம் முழுமையாகப் பெற முயற்சிக்க வேண்டும். இதில் (பங்குதாரர்) Partnership வியாபாரம் எல்லாம் கூடாது. எங்கெல்லாம் Partnership வியாபாரம் இருக்கிறதோ அங்கெல்லாம் அவ்வதைகளும் அதிகம். இதில், பக்தியில் எல்லாம் இவ்வளவு பங்கு என்னுடையது, மற்றது உன்னுடையது என்றெல்லாம் Share கூடாது. எல்லாம் நீரே என்கீற முழுமையான அன்பு வேண்டும். இந்த நிலைக்கு வந்த பீரகே உண்மையான தெய்வீகமான அன்பு என்பது அர்த்தமாகும்.

- ச.சாரத் - ஜூவாரி 94 - ப.18

6. நீ யானையாவது வெறுத்தால் மற்றவர்கள் உன்மேல் அன்பு செலுத்துவார்களா? மாட்டார்கள். எல்லோராலும் வீரும்பப்பட வேண்டும் என்றால் நீ எல்லோரையும் வீரும்பு. இதைத்தான் “யத் பாவம் தத் பவத்” என்கிறார்கள். உன் என்னங்கள் எப்படியோ அப்படியேதான் நீக்கும். ஆகையால் உன் நன்மை தீமைகள் உன் என்னப்படியேதான் அமைகின்றன.

- ச.சாரத் - டிசம்பர் 94 - ப.05.

11. ஏகத்வ உணர்வே அன்புக்கு வழிவகுக்கும்.

1. சீரத்தையுடன் இருந்தால் எதையும் கற்றுக் கொள்ளலாம். படிப்பீன் மூலம் இருப்பது ஒன்றே (ஏகத்வம்) என்றிவதே உண்மையான வழி. (உண்மைக்கு செல்லும் வழி).

“ஏகம் ஸத வீப்ரா பகுதாவதந்தி” சத்யம் ஒன்றே (ஏகம்) அறிஞர்கள் அதைப் பலவீதங்களில் வர்ணிக்கின்றனர்.

இரண்டாவது என்பது இல்லை. நாம் இரண்டு, மூன்று என்று பலவற்றைக் காண்கிறோமே அவற்றினுள் ஒருமையைக் காண்பது எவ்வாறு?

இதற்கு ஒரு உதாரணம்?

எண் 1. எண் 9 இவற்றில் எது பெரியது? ஓ என்று கூறுவோம் அல்லவா? உண்மையில் அவ்வாறல்ல? 1 தான் பெரியது. பொய் எண். ஏனென்றால் $1+1+1+\dots$ அனைத்தும் சேர்ந்துதான் 9 ஆகின்றது. ஆகவேதான் வேதங்கள் “ஏஹூகம் பஹோஸ்யாம்” ஒன்றாகிய நான் பலவாக சங்கற்பித்துக் கொண்டேன். (பார்க்க வீட்டம் 1.2). என்று கூறுகின்றன. இருப்பது ஒன்றே. அது பல வடிவங்களை ஏற்றுக் கொண்டது. பல்வகையும் (அமைக்கத்துவம்) ஒன்றினுள் (ஏகத்வம்) அடங்கும். Unity in diversity. பல்வகையினுள் இருக்கும் ஒருமை என்று சங்கரர் கூறுகிறார்.

கருப்புகள் பல. இனிக்கும் கருப்பஞ்சாறு ஒன்றே.

உயிர்கள் பல. மூச்ச ஒன்றே.

அணிகள் பல. தங்கம் ஒன்றே.

இவ்வாறு சங்கரர் தோற்றத்தீல் பலவாகக் காட்சியளிக்கும் பலவற்றினுள் ஒன்றே இருக்கிறது என்பதற்கு கருப்பஞ்சாறு ஒன்றே என்பதை ஏழ்த்துக் காட்டினார். (அத்வைதம்)

சாராக இருப்பதை வைத்தீருப்பது எப்படி? அதை சர்க்கரையாக மாற்றி வைத்துக் கொள்கிறோம் என்று இராமானுஜர் சொன்னார். (வீசிஷ்டாத்வைதம்)

பீற்கு அரிசி, மாவு, கோதுமை மாவு, பருப்பு வகைகள் இவற்றுடன் சர்க்கரையைச் சேர்த்த இனிப்பு வகைகள் தயாரிக்கலாம். (துவைதம்)

கருப்பஞ்சாறு	-	அத்வைதம்
சர்க்கரை	-	வீசிஷ்டாத்வைதம்
இனிப்பு வகைகள் -		மாதவர் விளக்கிய

துவைதக் கொள்கை.

மாவு வகைகள் சேராமல் சர்க்கரை பல இனிப்புக்களாக மாற இயலாது. இனிப்பு வகைகளுக்கு மாவு தேவை. இருந்தாலும் இனிப்பைத் தருவது மாவு அல்ல. சர்க்கரையேதான். இவ்வாறு பல கோணங்களில் தெய்வத்துவம் சீத்தீரீக்கப்படுகிறது.

சங்கரர் பல வகைப் படைப்புக்களில் ஒருமைத்தன்மை காணவேண்டும் என்று (Unity in diversity) உபதேசித்தார்.

ஈசு, கிரீசு, கரூசு, பரேசு, சாம்ப, சதாசீவ, சம்போ என்றிவ்வாறு வர்ணிக்கப்படும் சிவன் ஒருவரே. அவரை நீ எங்கும் காண்கின்றாய். அவரே நீ. நீயே இங்கும் இருக்கின்றாய். அங்கும் இருக்கின்றாய். எங்கும் வீயாபீத்திருக்கின்றாய் என்று கூறுகின்றார் சங்கரர்.

ஆனால் இந்த அத்வைத் பாவனையை உணர்ச்சியின் அளவில் தான், பாவனையில் தான் உணர முடியும். செயற்பாட்டில், செயல்ளவில், புறத்தில் காண முடியாது. அடிப்படையில் பாம்பும் கடவுள். நீயும் கடவுள். ஒவ்வொன்றும் கடவுளே. ஆனால் செயல்ளவில் புலியை நீ நேராகத் தீண்டித் தழுவலாகாது. படைப்பில் அதனதனுக்குள்ள கெளரவத்தையும், தகுதியையும் நீ கொடுக்க வேண்டும். உனக்குள்ள தகுதியையும் அறிந்து கொள். அதுவும் நீயே என்று புரிந்துகொள். அந்த நம்பீக்கையீலிருந்து வழுவாதிரு. இதுவே அத்வைதம்.

எல்லாவற்றிலுமுள்ள தெய்வத்துவம் ஒன்றே என்பதீல் தளராத நம்பீக்கை வேண்டும். இது அல்லது பாதி பீரியம் என்று மூன்றாக வர்ணிக்கப்படுகிறது. ஸத் சீத் ஆனந்தம் கூறப்படுகிறது. (இருப்பு - வீழிப்பு - ஆனந்தம்)

ஸத் - இருப்பது மாறாதது. இதுவே தெய்வத்துவம்.

சீத் - என்பது (ஸத் பற்றிய) மூழையான வீழிப்புணர்வு.

இது ஒரு அம்சத்தை மட்டும் பற்றிய அறிவல்ல. மூழையானதைப் பற்றிய அறிவு. மூழையாக இருப்பது. மூழையாக அறியப்படும்போது ஏற்படுவதே ஆனந்தம். இதுவும் மாறாதது. இதுவே பீரமானந்தம்.

-26-04-1993 அருள்கர - சாயி அருளமுதம் கோடை 1993 - ப.249.

2. ஸத் - சீத் - ஆனந்த அனுபவம் மாறாதது. இதுவே தெய்வத்துவம். இவற்றின் மேல் ஏற்பட்டுள்ள நாம ரூபங்கள் (பெயரும் - உருவமும்) மாறக் கூடியவை என்றறிந்து அதற்குத் தகுந்தவாறு அவற்றை நடத்த வேண்டும்.

அல்தீ, பாதி பீரியம் மூன்றும் எங்கும் உள்ளவை. அவை உணர்ச்சியளிலே வியாபிக்க வேண்டுமே தவிர வெளிப்புறச் செயல்களில் அவ்வாறு நடக்கலாகாது. ஒவ்வொருவர் பாக்கெட்டிலும் பேனா இருக்கிறதென்றால் எல்லாம் ஒன்று என்று மற்றவர் பேனாவை நாம் எடுத்துக் கொண்டால் (செயலளவில்) ஏற்றுக் கொள்ளத் தக்கதல்ல.

-26-04-1993 அருளுரை - சாமி அருளமுதம் கோடை 1993 - ப.249.

3. வாழ்க்கைக்கு உகந்த உபதேசம் Unity, Purity, Divinity (உற்றுமை, தூம்மை, தெய்விகம்) ஆகும். எவ்வளைாடமும் ஒருமைத் தன்மை இருப்பதால் அன்பு நிலவும் இடத்தில் வேறுபாடுகள் இருப்பதில்லை. அன்பில்லாத இடத்தில் வேறுபாடுகள் வெளிவருகின்றன. வேறுபாடுகள் தோன்றும் போது ஜாதி, மத, இன, ஆசார, குல பேதங்களாலும் மற்றவற்றாலும் வெறுப்பு வளர்கிறது.

நம்மீடும் அன்பு நிலவட்டும். அன்பு, நம்பிக்கை, பக்தி, சரணாகதி இவையனைத்தும் தேவையானவை. அப்போதுதான் வாக்கு, மனம் இவற்றைக் கடந்து தூய நிலை கிட்டும்.

-26-04-1993 அருளுரை - சாமி அருளமுதம் கோடை 1993 - ப.249.

4. பீனவுட்ட நோக்கு இன்று மனீதனைப் பிழத்துள்ளது. இருமை நோக்கு துங்பத்தை துடைக்காது. அதீகரிக்கவே செய்யும். பேரானந்தத்திலிருந்து வெகு தொலைவீர்கு தள்ளி வைத்துவிடும். ஆகவே ஒருமைத் தன்மையை (ஏகத்வம்) வளர்த்துக் கொள்வது மிக அவசியம். அன்புதான் இந்த ஒருமைத் தன்மையை வளர்க்கும். இந்த அன்பிற்கு அன்பைத் தவிர்ந்த வேறொந்தப் பாதையும் தேவையில்லை. அன்பையே தவிர சன்மானமும் இல்லை. கட்டுப்பாடும் இல்லை. எவ்வளவு அன்பை அபீவிருத்தி செய்கிறோமோ அந்த அளவிற்குப் பேரானந்தத்தை அனுபவிக்கலாம்.

-ஆங்கில ச.சாரதி - ஆகஸ்ட் 1998 - ப.198.

5. இந்த உலகைப் பார்க்கிறீர்கள். எப்படிப் பார்க்கிறீர்கள். உலோகாயத்மாக, பெளதீகமாக பார்க்கிறீர்கள். இந்த பார்க்கவையைச் சற்று ஒதுக்கி வீட்டு தெய்வீக பாவனைகளுடன் உலகைப் பாருங்கள். உலகம் மூலவதும் இறைவனாகத் தெரியும். விஸ்வம் விஷ்ணு ஸ்வரூபம் என்பது உண்மை எனப் புரியும். ஆனால் இந்நாளில் மக்கள் தன் தீருஷ்டியை மாற்றிக் கொள்ளாமல் சீருஷ்டியை மாற்ற முயற்சி செய்கிறார்கள். இறைவன் படைத்தவற்றை மாற்ற யாரால் முடியும். அதனால் நீங்கள் உங்கள் பார்க்கவையைப் புனீதமாக மாற்றிக் கொள்ளுங்கள். எல்லாம் ஒன்று எனக் காண வேண்டுமானால் ஏதாக்ம் பாவும் என்கிற உற்றுமைக் கண்ணாடியை முகத்தில் தரீத்துக் கொண்டு பாருங்கள். உலகமே ஒன்றாகத் தெரியும்.

அதைவிடுத்து வேற்றுமை என்ற உள்ளுணர்வுடன் பார்த்தால் உலகம் முழவதும் தனித் தனியே பிரந்த துண்டுகளாகத்தான் காட்சியளிக்கும். ஏன் இப்படி? ரஜோ குணம், தமோ குணம், சாத்வீக குணம் என்ற விதவிதமான கண்ணாடிகள் மூலம் நாம் உலகைப் பார்க்கிறோம். அதனால் தான் இந்தக் குறைபாடு.

இப்படிப்பட்ட கண்ணாடிகளைத் தள்ளிவைத்து ஒற்றுமை உணர்வு என்ற கண்ணாடியைத் தரித்துக் கொண்டு உலகைப் பார்த்தால் அதன் ஒருமைத் தன்மை தெரியும்.

அன்பு ஒன்றேதான். இரண்டல்ல என்ற உண்மை வீளங்கும். “ஏகம் சத் வப்ரா பகுதாவதந்தி” இந்தஒன்றைத்தான் அநேக விதமாக விவரிக்கிறார்கள். ஆனால் பகவான் (இறைவன்) மனித உடலெடுத்து இனைந்து பழகும் பொழுது அவர்களுக்குச் சரியான வழி காட்ட வேண்டும். (காட்டுகிறார், நாம் கானுக்கிறோமா? அல்லது வேறு பக்கம் பார்க்கிறோமா?)

-ச.சாரதி - பெப்ரவரி 95 - ப.05

13. ஏன் அன்பு செய்ய வேண்டும்.

1. எல்லோருடைய முதல் தேவையும் ஆனந்தம் என்பதே. இறைவனுடைய பொக்கீழீத்திலுள்ள முக்கிய சொத்துக்கள் சந்தோஷம், சத்தியம், தீயாகமே ஆகும் ஒரு மனிதனுக்கும் இன்னொரு மனிதனுக்கும் இடையே நிலவ வேண்டிய உறவு முறையை நிங்கள் பரிந்து கொண்டால் நிங்கள் சந்தோஷமாக இருக்கலாம். சந்தோஷம் என்றால் என்ன? என்ற கேள்வி கேட்டால் துக்கம் இல்லாமல் இருப்பதே சந்தோஷம் என்ற பதில் வரும். எனவே துக்கம் அல்லது துன்பத்தை ஒழித்துக் கட்டுவது எப்படி என்று நாம் யோசிக்க வேண்டும். ஒரு நட்சத்திரத்துக்கும் மற்றொரு நட்சத்திரத்துக்கும் இடையே, ஒரு கோஞ்க்கும் மற்றொரு கோஞ்க்கும் இடையே அண்டவெளியில் ஒளி உள்ளது. அதே போல் மனிதனைப் பொறுத்த வரையில் ஒரு துன்பத்திற்கும் மற்றொரு துன்பத்திற்கும் இடையே சந்தோஷமான இடைவெளி இருக்க வேண்டும். ஆந்த சந்தோஷத்தை ஆஸுபவிக்கும் முன்பு மனிதன் தான் உபயோகிக்கும் சில வார்த்தைகளின் உள்ளர்த்தத்தை புரந்து கொள்ள வேண்டும்.

தன்னை நேசீக்கும் மனிதன் அவன் செய்யும் எல்லா முயற்சீகளிலும் மற்றவர்களையும் நேசக்காமல் இருக்க இயலாது. மற்றவர்களிடம் அன்பை வளர்க்காமல் தன்னைத் தான் ஒருவனால் நேசீக்க முடியாது. மற்றவர்களைப் புண்படுத்துவதாலேயே ஒருவனுக்குத் துன்பம் வருகின்றது. ஒரு போரில் வெற்றி மற்றொரு

போருக்கு வழிவகுக்கும். மற்றவர்களுக்கு மகிழ்ச்சீயளிக்கும் முயற்சி முடிவில் தனக்கும் சந்தோஷத்தையே அளிக்கும்.

தன்னைச் சூழ்ந்துள்ள மனித சமுதாயத்துடன் தன்னிடம் உள்ளதைப் பகிர்ந்து கொள்ளாவிடின் அவன் எதையும் பெறமுடியாது. எனவே நீங்கள் முதலில் நன்கு உணர வேண்டியது என்னவென்றால் உங்களைச் சூழ்ந்துள்ளவர்களின் சந்தோஷம் தான் உங்களின் சந்தோஷத்தீர்க்கு வழியாகும் என்பதே. (ஆகவே அன்பு செய்ய வேண்டும்.)

-கோடை மழை பஜுகோவீந்தம் 1973 - ப.03

2. வாழ்க்கை என்பது நான் (I) என்னுமிடத்திலிருந்து நாம் (We) என்னும் இடத்தை நோக்கிச் செல்லும் முயற்சி ஆகும்.

இவ்வாருவரும் தங்களை மற்றவர்கள் மதிக்க வேண்டும் என்றும் தனது தேவைகளே முக்கியமானவைகள் என்றும் கருதி அதே சமயம் மற்றவர்களின் நலனைத்தான் எவ்வீதத்திலும் கவனிப்பாலும், மற்றவர்களைத்தான் மதிக்காமலும் இருக்குமளவுக்கு சுயநலக்காரர்களாக மாறினால் அந்த வாழ்க்கை ஒரு வழிப்பாதை போன்றதாகும். (One way traffic) ஆனால் வாழ்க்கை ஒரு வழிப்பாதை அல்ல. உங்கள் நடத்தை எவ்வீதத்தீல் இருக்க வேண்டுமெனில் அது எப்பொழுதும் மற்றவர்களுக்குச் சந்தோஷத்தை அளிக்க வேண்டும். அதன் பீற்கு மற்றவர்களிடம் நீ சந்தோஷத்தை பெறுவதை எதிர்பார்க்கலாம்.

(அன்பு மாணவர்களே ! .....?) மனிதன் நீர் பறப்புமீது இட்ட எண்ணெய் துளி போன்று தனித்து என்றுமே வாழ இயலாது. ஒரு தனிமனித்தும் சமுதாயமும் இணைந்ததே உலகம் என்பதை மனிதன் உணர வேண்டும். மனிதனின் சுகம், சந்தோஷம் என்பது சமுதாயத்தீன் சுகம் சந்தோஷத்தோடு நெருங்கிய தொடர்பு கொண்டது. நீங்கள் சந்தோஷமாக இருக்க வீரும்பீனால் உலகம் சந்தோஷமாக இருத்தல் அவசியம் என்பதை உணர வேண்டும்.

-கோடை மழை பஜுகோவீந்தம் 1973 - ப.03

3. ஒரு கரித்துண்டும் நெருப்பும் தள்ளித்தள்ளி இருந்தால் அது தண்ணாக மாறாது. இரண்டையும் நெருக்கி வைத்து ஒரு வீசிறி மூலம் காற்றை வீசினால் சாதாரண கரியும் நெருப்புக் கங்காக ஓரிரும். அன்புதான் அந்த வீசிறி. உன்னை தெய்வீகமான ஜாஜ்வல்யத்துடன் ஓரீர வைக்கும்.

உப நீஷ்துக்கள் இந்த உண்மையை தெளிவாக விளக்குகின்றன. அவை எடுத்துரைப்பது “நீதான் கடவுள்” நீ வெறும் உடல் என்று என்னைக் கொண்டிருக்கிறாய். இந்த உடல் உள்ளிருக்கும் ஆத்மா என்ற பிராண சக்தி இல்லை என்றால் வெறும் ஜடம்தான்.

-ச.சாரதி - ஜூன் 94 - ப.11.

14. எப்படி அன்பில் வாழ்வது.

1. எங்கள் வாழ்வு அன்பில் வாழுப்பட வேண்டும். ஆண்டுகள் வந்து போகலாம். காலங்கள் மாறலாம். யுத்தங்கள் நடந்து கொண்டிருக்கலாம். ஆனால் ஒரே ஒரு துளி தெய்வீக அருள் உங்களுக்கு இருக்குமானால் நீங்கள் எதனையும் அடைந்துவிட முடியும். அந்த அருளின் நன்மையைப் பெற்றுக் கொள்ள வேண்டுமானால் பார்வையை உங்குமகமாகத் திருப்பவேண்டும். துரத்துவசமாக உங்கள் பார்வை எல்லாம் வெளிப்புறமாகவே உள்ளது. நீங்கள் பார்க்கும் காட்சி நீங்கள் பார்க்கும் திசையைப் பொறுத்தது. ஆகவே உங்கள் பார்வையை அன்பின் பார்வையாக (பிரேம திருஷ்டி) மாற்றுங்கள்.

பிரபஞ்சம் பொய்த்தோற்றும் என்றும் (மித்தய) பிரம்மதான் நீத்யம் என்றும் சொல்லப்படுகிறது. இது சரியல்ல. பிரபஞ்சமும் உண்மையானதே. அன்பு நிறைந்த பார்வை உங்களுக்கு இருக்குமானால் முழுப் பிரபஞ்சமுமே நீத்யமான பிரமத்தால் (பிரம்மயம்) ஆட்ருவப் பட்டதாக உங்களுக்குத் தோன்றும்.

உங்கள் பெளதீக கண்ணால் இந்த உலகைப் பார்த்தால் பிறப்புத் தொடக்கம் இறப்பு வரைக்கும் ஒரு துக்ககரமான வாழ்வு என்று மட்டும்தான் தெரியும். தெய்வீக அன்பு ஒன்று மட்டும்தான் இந்தக் துன்பத்திலிருந்து மீட்சு தரும் ஒரு மார்க்கம். இப்பொழுது என்றாலும் இந்த அன்பை உங்களுடையது ஆக்கீக் கொள்ளுங்கள். இதை வீட எந்தப் பெரிய வீடயத்தையும் நான் உங்களுக்குத் தெரியப்படுத்த முடியாது.

தெய்வீக ஆத்ம சொருபீகளே! பெரிய பேச்சாளர்களிடமிருந்து எத்தனையோ புத்தீமதீகளையும், அருங்கரகளையும் கேட்கிறீர்கள். அதீல் ஒரு பகுதியையாவது நீங்கள் நடைமுறைப்படுத்தாவீட்டால் அவை உங்களின் உடமையாக மாட்டாது. வங்கியில் எந்தா் தரத்தில் ஒருவர் இருந்தாலும் அவருக்குச் சொந்தமான காச அவரே தனது கணக்கீல் போட்டு வைத்தது மட்டும்தான். அதே போல எத்தனை பெரிய போதனைகளை நீங்கள் கேட்டாலும் நீங்கள் நடைமுறைப்படுத்துவது மட்டுமே உங்களுக்குச் சொந்தமாகும். நீங்கள்

சாதாரணமாகக் கேட்பது எல்லாம் உங்களுக்குச் சொந்தமாக மாட்டாது.

- 04 - 04 - 1991 - அருளுறை ஆ. ச. சாரதி - ஏப்ரல் 92 - ப. 94.

2. பாண்டவர்கள் காட்டில் அஞ்ஞாதவாசம் செய்யும் போது பீமஹும் தீரிவெதையும் தர்மராஜாவை அனுகி “உங்களின் எதிரீகளான கௌரவர்களைச் சமாளிக்க நீங்கள் என்ன தீட்டம் வைத்தீருக்கிறீர்கள்?” என்று கேட்டார்கள். அவர்களின் உணர்வுகளைச் சாந்தப்பட்டதும் வகையில் சீரித்துக் கொண்டு தர்மராஜா “உங்களுக்கு எதிரீகளே இல்லை. எங்கள் சொந்தக் குணங்கள் எங்கள் எதிரீகளும் நன்பர்களும்” என்றார். எங்கள் செயல்கள் எங்கள் எதிரீகள் ஆகலாம்.

தீய செயல்களாகவும், தீய எண்ணங்களாகவும் எங்களிடையே இருக்கும் இந்த எதிரீகளை நாங்கள் வெல்ல வேண்டும். எங்கள் தீய எண்ணங்களே மற்றவர்களில் பிரதீபலித்து அவர்களைத் தீய மனமுள்ளவர்களாக தோன்றச் செய்கிறது. “ஓ பீமா எங்களுக்கு எதிரீகளே இல்லை என்பதை உணர்வாயாக. நீ நீணக்கிறபடி கௌரவர்கள் எங்கள் எதிரீகளல்ல. நல்ல உணர்வுகளால் எங்கள் இதயத்தை நீர்ப்புவொமானால் கௌரவர்கள் எங்கள் நன்பர்களாகவும் சுகோதரர்களாகவும் இருப்பார்கள்.”

(சத்ய சாபி பேசுகிறார் – Sathy Sai Speaks – Vol XXI – பாடம் 1 – ப. 6)

3. படைப்பீன் ஆதார தத்துவமே தெய்வீகம் தான். ஸர்வம் கல்வீதம் பீரம்மா. ஆகவே அனைவரும் பீரம்மா என நீணத்து வாழ்க்கை நடத்து. அனைவரையும் பீரம்மன் என எண்ணியே மரியாதை செய். அவ்வாறு நீணத்து அன்பு செலுத்து. பீரு வெறுப்புக்கோ, விரோதத்துக்கோ எவ்வகையிலும் வழி கிடையாது. இவ்வுலகின் பதட்டத்துக்கும் வெறுப்புக்கும் காரணம் என்ன? சம நிலையில் இல்லாதிருப்பதுதான் காரணம். இன்பம் துன்பம் என்று இருநிலையிலும் மனம் தளராது சம நிலையில் இருப்பதே அன்பை வளர்த்துக் கொள்ள உதவும்.

- ச. சாரதி - ஜூன் 99 - ப. 18.

15. எப்படி அன்பு செய்யலாம் ?

1. யாகரையும் எவ்விதமாகவும் வெறுக்கக் கூடாது. காரணம் என்ன? அனைவரீட்டமும் பகவானே இருக்கிறார். அனைவரீட்டமும் தெப்பத்துவமே இருக்கிறது.

வெளிநாட்டவர் பாரத நாட்டில் இத்தனை தெப்பங்களா? எனக் கேட்கின்றனர். இல்லை இருப்பது ஒரே தெய்வமே. அனை பெயரிட்டு அனுபவீக்கின்றனர். விலையுயர்ந்த வைரத்துக்கு பட்டடத்துகள்

பல தீட்ட பளபளப்புக் கூருவதைப்போல அநேக முகங்கள் இருப்பதால் பல வைரங்களா? என்றால் இல்லை. ஒரே வைரம்தான். அப்படியே தெய்வத்துவம் என்ற தீவ்யத்துவம் பல வகையில் ஒளி சிந்திப்பிரகாரீக்கிறது.

இங்கு கடவுள் என்பவர் (Diamond) கடமன்ட். அந்த கடமன்டை நீங்கள் சம்பாதித்துக் கொண்டால் Die mind உங்கள் வசமாகும். அதாவது உங்கள் மனம் என்ற Factor (காரணி) அழிந்து போகும். அல்லது புறப்பொருள்களிலிருந்து மனம் விலகி தன்னை உள்ளிழுத்துக் கொள்ளும்.

ஆகையளக் குறைத்துக் கொண்டு, பவித்தீரமான சேவகளில் ஈடுபடுத்தீக் கொண்டு சமுதாய சேவை செய்துவர வேண்டும்.

ஒவ்வொரு மனதனையும் மதிக்க வேண்டும். அப்போதுதான் உன்னுள் தீவ்யத்துவம் வளரும். அந்த தீவ்யத்துவத்தை அடைய திதுவே ராஜவீதி. மற்றெல்லா சாதனைகளும் தேவையற்றவை. திவையனைத்தும் தற்காலிக தீருப்பதீயிக்கூடியது. ஒரே மார்க்கம் அதுவே பீரேம மார்க்கம்.

-ச.சாரதி - ஜீன் 98 - ப.16

2. மனதனின் முக்கியமான பண்பு அன்போயாகும். மீதுநீத மதிப்பு மிக்க இரத்தீனம் அன்பே. அத்தகைய இரத்தீனம் எளிதில் சீக்குவதில்லை. எவ்வர முன்னிட்டும் நீ அன்பு செலுத்த வேண்டாம். அன்பைச் செலுத்துவதை முன்னிட்டு அன்பு செலுத்து. இதுவே உண்மையான அன்பு.

-ச.சாரதி - ஜீன் 98 - ப.21.

3. நமது பார்வைக்கு உதவும் கண்ணாடியை நாம் அனிய வேண்டும். அது என்ன தீருஷ்டி? பீரேம தீருஷ்டி. தெய்வ பாவம். உள்ளத்துள் தெய்வீக உணர்வுகளுடன் பீரேமையான பார்வையை அளிக்கும் வண்ணம் உங்கள் தீருஷ்டியை மாற்றிக் கொள்ள வேண்டும்.

தவறான கண்ணாடியை மாட்டிக் கொண்டால் உள்ள நல்ல பார்வையும் கூட பாழாலிப் போய்விடும். பீரேமைக்கு மீலுசீய மார்க்கம் வேறொதுவும் இல்லை. இந்த அன்பின் மூலம் தான் ஏனைய நற்குணங்களைத் தடைய, பொறுமை, மன்னிக்கும் தன்மை போன்றவற்றை வளர்த்துக் கொள்ள முடியும்.

-ச.சாரதி - ஆகஸ்ட் 98 - ப.17

4. மனதர்களை அவமதித்துவிட்டு சாபியைப் போற்றுவதால் மட்டும்

அவருடைய அருளைப் பெற்றுவிடலாம் என நீணனக்காதீர்கள். உங்களுடைய உடை நடத்தை தோற்றும் இவையெல்லாம் உங்களுடைய குணத்தையும் மற்றவர்டம் உங்களுடைய நோக்கங்களையும் வெளிப்படுத்தும் என்பதை நீணவீல் கொள்ளுங்கள்.

1. எப்பொழுதும் இனைய இதமான சொற்களையே பேசுங்கள்.
2. தூப்பையான காட்சிகளையே காணுங்கள்.
3. சுத்தமான எளிமையான உடைகளையே அணியுங்கள்.
4. மற்றவர்க்குப் பின்பற்றி நவநாகரீக உடைகளிலும் பாவனைகளிலும் மனதைச் செலுத்த வேண்டாம்.
5. சாதாரண பொது ஜினத்தீட்டும் இருந்து வீலகீச் சென்றால் எப்படி அவர்களுக்குச் சேவை செய்ய முடியும்.
6. நான் Follow the master என்ற அறிவுரையைத்தான் உங்களுக்கு வழங்குவேன். Master என்று நான் குறிப்பிடுவது உங்களிடம் இருக்கும் மனச்சாட்சையைத்தான். அதுதான் தெய்வத்தின் குரல்.

-ச.சாரதி - செப்ரூம்பர் 96 - பின்பக்கம்.

பக்தர்கள் என்ற முறையில் சமர்ப்பிக்க வேண்டிய ஏழு செயல்பாடுகள்

1. அகங்காரத்தை ஆழியுங்கள்.
2. சகிப்புத் தன்மை - எப்பொழுதும் சாந்தமாக இருங்கள். எத்தகைய குழலிலும் அன்பு செலுத்துதல்.
3. நீங்களும் புன்னகைத்து மற்றவர்களையும் புன்னகை பூக்க கூவுங்கள்.
4. பொறுமையைக் கடைப்பிடியுங்கள்.
5. மற்றவர்களுக்கு உதவும் வாய்ப்பினைத் தேடிக் கொள்ளுங்கள். எங்கிருந்த போதும் சேவை செய்யுங்கள்.
6. எப்பொழுதும் மன்னியுங்கள்.
7. உங்களில் உள்ளுறையும் இறைவனில் பக்தி கொள்ளுங்கள்.

இச் செயற்பாடுகளை நீங்கள் சாதனையாகச் செய்ய எனக்கும் உங்களுக்கும் இடையீலான பாலம் இயல்பாகவே உருவாகி விடும்.

-சாயி மார்க்கம் - மார்க்டி 94 - ப.02

6. இங்கு ஒரு குட்சமத்தை புரிந்து கொள்ளுங்கள். நீங்கள் வெறும் Lover(அன்பு செய்வர்) ஆக இருக்க வேண்டாம். அப்படி இருந்தால் யாரிடமோ, ஒருவரோ, இருவரோ அன்பு செலுத்த முடியும். Lover என்பது கழ்நிலை. நீ மற்றவரோ ஆகவே மாறிவிடு. Love ஆக மாறினால் எத்தகையோ பேரிடம் அன்பு செலுத்த முடியும். அப்போதுதான் நமக்கு ஏகாத்ம பாவம் புரியும் இந்த அன்பு ஒன்றுதான் அனைவரிடமும் நிறைந்துள்ளது. இது வேதாந்தத்தீல் அறிவுறுத்தப்படுகிறது.

-ச.சாரதி - ஒக்டோபர் 96 - ப.28

7. கடவுள் எல்லா இடத்தீலும் இருக்கிறார். இல்லாத இடமே இல்லை.

எல்லாம் இறைவனீன் வடிவமே. ஸர்வம் பகவத் ஸ்வரூபமே. ஏன் நாம் உறுதி செய்து கொள்ள வேண்டும்.

இத்தகைய எண்ணங்கள் குரிய சந்தீர்கள் போல பீரகாசீக்க வேண்டும். சந்தீரனைப் போல் ஓளி வீச வேண்டும். சந்தீரனும் கூட தேய்ந்து மங்கி பீரகு ஓளி வீசக்கிறது. ஆனால் பீரேமை என்ற சந்தீரன் என்றும் மங்கக் கூடாது. அத்தகைய நீரந்தரமான இதயம் மனிதனுடையது. அதன் பலத்தை நன்கு உணர்ந்து கொள். உன் இதயத்தை சர்வ சாதாரணமான விஷயங்களுக்கு பயன்படுத்தீ வீணாடிக்காதே. இறைவனை மனதீல் இருத்தீ வெளி உலகில் உன் பணிகளைச் செய்.

-ஈசம்பர் 96 - ப.14

8. இந்த ஜகத் முழுவதும் பகவத் ஸ்வரூபமே. அனு அனுவீலும் ஆண்டவன் இருக்கிறான். இந்த சத்யத்தை நீ உணர்ந்து கொண்டு யாராயினும் அவன் உன் வீரோதியானாலும் சரி அவனையும் நீ அன்புடன் நடத்து. அவன் மனமும் நீச்சயம் மாறும். உங்களுக்கு கெடுதல் செய்தவனையும் கூட நீ அன்புடன் அனுகு. அவன் மனமும் உன்னை வீரும்பத் தொடங்கும்.

ஆனால் நீ உன் இதயத்தை மாற்றிக் கொள்ளக் கூடாது. ஏனெனில் அன்பீற்று இதயமே பீரதானமான நீலையம். அதீல் வேறொத்தற்கும் இடமில்லை.

-ச.சாரதீ - ஈசம்பர் 96 - ப.14

9. பீரேமையை வளர்த்துக் கொண்டு எவரைப் பார்த்தாலும் புன்முறுவலுடன் பேசுங்கள். உன் வீரோதி வந்தாலும் How are you Sir? (நீங்கள் எப்படி ஜயா இருக்கிறீர்கள்?) என்று அழையுங்கள். Good morning Sir (காலை வணக்கம் ஜயா) எனப் பேசுங்கள். அவர்கள் இதயம் எந்த அளவுக்கு மாறும்?

அதை வீடுத்து உன் முகத்தை நீ சீ எனத் தீருப்பீக் கொண்டால் அவர்களும் அவ்வாறே தீருப்பீக் கொள்வார்கள். யத் பாவம் தத் பவதி (நீ நீணக்கிறபடியே ஆகிறாய்)

-ச.சாரதீ - ஈசம்பர் 96 - ப.17

10. இன்றீலீருந்து கூடிய வரை அன்பை வளர்த்துக் கொள்ளுங்கள். வெறுப்பைப் பீர்மூலம் செய்யுங்கள். பொறாமையை நீர்மூலமாக்குங்கள். கோபத்தை வரவிடாமல் பார்த்துக் கொள்ளுங்கள். கோபத்தை எந்த அளவுக்கு தள்ளி வைக்கிறீர்களோ அந்த அளவுக்கு ஆனந்தம் ஏற்படும்..

-ச.சாரதீ - ஈசம்பர் 96 - ப.18

11. உணவு உண்ண வேண்டுமானால் நீ சற்றுப் பீரயாசை எடுக்க

வேண்டுமல்லவா? அன்பென்பது கூட உன்னிடம்தான் இருக்கிறது. உனது சொத்துத்தான். ஆனால் அதை அனுபவித்து இன்மடைய நீ முயற்சி எடுப்பதில்லை.

தட்டெதீரோ சப்பாத்தீயும் உருளைக்கிழுங்கு கறியும் வைத்துக் கொண்டு பொடேரோ சப்பாத்தீ, பொடேரோ சப்பாத்தீ என நாறு முறை சொன்னாலும் வயிறு நிறையுமா? கையில் எடுத்து பிசைந்து விழுங்கு. பீறகு வயிறு நிறைவதைக் காண்பாய். உள்ளிருக்கும் “வைவல்வானார்” அதை ஜீரணித்து உன் உடல் முழுவதும் அனுப்பீசக்தி தருவார்.

அதைப் போலவே தீவ்வியான பிரேமை உன்னைச் சுற்றி இருக்கிறது. அதைத் தொட்டு அனுபவிக்க வேண்டும்.

-ச.சாரதி - டிசம்பர் 96 - ப.12

12. உலகில் எத்தனையோ பேர் உபன்னியாசங்கள் செய்யலாம். உள்ள உருகும் வகையில் பேசலாம். என்ன பயன்? உபன்னியாசம் செய்வதோடு நிறுத்தீக் கொள்கிறார்களே தவிர பழக்கத்தீல் எதையும் செயல்படுத்துவதீல்லவையே? நடைமுறைப்படுத்துவதீல்தான் ஆனந்தம் இருக்கிறதே தவிர வெறும் பிரசாரத்தீல் இல்லை. டன் கணக்காக பிரசாரம் செய்வதை வீட ஒரு அவுன்ஸ் நடைமுறைப் பழக்கம் சீரந்தது. ஒரு துளி அன்பை பருங்கள். அப்போதுதான் உங்களுக்குக் கீடைக்க வேண்டியது கீடைக்கும்

உன்மையில் சொல்லப் போனால் பக்தி பக்தி என்று பக்தி வழியில் செல்ல வேண்டுமானால் நீங்கள் பிரேமை மார்க்கத்தை கடைப்பிடியுங்கள். உங்கள் உள்ளிருக்கும் ஆவல்லவும், ஏக்கத்தையும் பசியாற்ற வேண்டும் எனில் இந்த அன்பெனும் உணவை உட்கொள்ளுங்கள். இவ்வுலகில் நிறைவேறாத ஆகைகளையால் நீங்கள் மிகவும் ஏமாற்றமடைந்து காணப்படுகிறீர்கள். தடங்கலற்ற முயற்சி செய்யுங்கள். அன்பைத் துணைக் கொள்ளுங்கள்.

-ச.சாரதி - டிசம்பர் 96 - ப.13

13. இன்று முதல் உங்களது வாழ்க்கையில் புதிய பாதை ஒன்றை வகுத்துக் கொள்ளுங்கள். ஒற்றுமையடினும், ஒழுங்குணர்வுடனும், சுகோதாரத்துவத்துடனும் வாழுங்கள். எல்லோரிடமும் உள்ளுறையும் ஒரே தெய்வ தத்துவத்தை உணர்ந்து கொள்ளுங்கள். இதுதான் உன்மையான ஆனந்தம். மற்ற நீகழுச்சீகள் எல்லாம் நிரந்தரமற்றவை. ஒழும் மேகங்களைப் போன்றவை. வந்து போகக் கூடியவை. அவற்றை எல்லாம் சட்டை செய்யாமல் வீட்டுவீட வேண்டும். அன்பு மட்டுமே உயர்ந்த ஆனந்த நீலைக்கு வழி காட்டும் பாதை.

-ச.சாரதி - டிசம்பர் 96 - ப.13

14. நீங்கள் எந்த சாதனையும் செய்ய வேண்டாம். எந்த வழிபாடும் செய்ய

வேண்டாம். முதலில் பெற்றோரை மதீக்கக் கற்றுக் கொள்ளுங்கள். அந்த மதீப்பீல்தான் உங்கள் மகிழ்ச்சி அடங்கி இருக்கிறது. அவர்களிடம் அன்பு செலுத்துங்கள். அவர்களுக்குச் சேவை செய்யுங்கள். அவர்களது கட்டளைகளை மதீத்துச் செயல்படுங்கள். ஏதாவது ஒரு வகையில் அவர்களது யோசனைகள் பீடிக்கவில்லை என்றால் அதை எடுத்துச் சொல்லி அவர்களைச் சமாதானப்படுத்துங்கள். உங்கள் பெற்றோர் பாதிக்காதவர்கள், அறியாதவர்கள் (அப்படி இருந்தாலும்) நீங்கள் மட்டுமே பழத்தவர்கள், புத்தீசாலிகள் என்ற அகங்காரத்தை எல்லாம் தவிர்த்துக் கொள்ளுங்கள்.

- ச.சாரதி - டிசம்பர் 95 - ப.12

15. அன்பைவீட சீறந்த பக்தி வேறெறுவும் கிடையாது. அன்பு செலுத்துங்கள். முதன் முதலில் உங்கள் பெற்றோரை விரும்பி அன்பு செலுத்துங்கள். தாப் தந்தையாரிடம் அன்பு செலுத்தாவிடில் உங்களிடம் உண்மையான அன்பே கிடையாது என்று அர்த்தம்.

- ச.சாரதி - டிசம்பர் 95 - ப.12

16. உங்களுடைய பேச்சீன், நடத்தையீன், பீரதீபலனை பற்றி சீறிது கவனமாக ஆலோசிக்க வேண்டும். உங்களை மற்றவர்கள் எப்படி மதீக்க வேண்டுமென்று, எப்படி நேசிக்க வேண்டுமென்று, எப்படி நடத்த வேண்டுமென்று எதிர்பார்க்கீர்க்களோ நீங்கள் அப்படி நடத்த வேண்டும். அப்பொழுதுதான் உங்களை மற்றவர்கள் மதீப்பார்கள். அப்படியில்லாமல் நீங்கள் மற்றவர்களை மதீக்காமல் நேசிக்காமல் மற்றவர்கள் உங்களைச் சரியாக நடத்தவில்லையென்று முறைப்படுவது ஒரு பீழையான முடிவு ஆகும்.

- ச.சாரதி - ஒக்டோபர் 95 - பின்பக்கம்.

17. எப்படி அன்பு செய்யலாம் ?

1. தாராளமாகக் கொடுப்பதனால் (By giving)
2. மன்னிக்கும் மனோாவத்தைப் பெருக்கிக் கொள்வதனால் (forgiving)
3. எப்பொழுதும் இதயத்தை தெய்வத்தீர்க்கு அப்பணம் செய்வதிலேயே குறியாய் இருப்பதனால்.
4. தெய்வத்தீன் அருகாமையை நாடுவதனால்.
5. அருளும் அன்பும் தெய்வத்தீன் அனுக்கிரகத்தால் வந்ததென்று நன்றி பாராட்டுவதனால்.

ச. சாரதி - டிசம்பர் 89 - ப. 16

18. பிரேமை - ஆத்மா (கடவுள் - அன்பு) எல்லோரிடத்திலும் உள்ளது என்ற ஏகாத்ம உணர்வைப் பெறவே நீங்கள் அன்பு பாராட்டி நேச உணர்வுடன் பழக வேண்டும். சவாமி சொல்கிறாரென்று தவறான வழியில் புரந்து கொண்டு வீபீதமான நோக்கத்தில் இதுதான் பிரேமை என்று சரீர சம்பந்தமான தொடர்பில்

சடுபடாதீர்கள். ஆத்மா எல்லாரிடத்தீலும் உள்ளது. என்ற உணர்வுடன் பழக வேண்டும். இதுவே சீறந்த பழக்கம். இதுவே சீறந்த சாதனை.

-ச.சாரதி - ஜூலை 89 - ப.10

19. எல்லாருடனும் சமுகமாக சகோதர உணர்வுடன் பழகுவதீலேயும் எவராவது குற்றம் குறைகளுக்கு இடம் கொடுக்கும்படி செயல்பட்டிருப்பினும் அவைகளை இன்முகத்துடன் நல்ல முறையில் சட்டிக்காட்டி அமைதியுடன் அவர்கள் அதை ஏற்கும் வகையில் அன்புடன் சூரித் தீருத்த முயல்வதீலும் பிரேரணை பீரதீபலிக்க வேண்டும்.

-ச.சாரதி - பெப்ரவரி 90 - ப.17

20. குறுகிய மனப்பான்மை கொண்டவர்களால் தெய்வத்தீன் பரந்த மனப்பான்மையை புரிந்து கொள்ள முடியாது.

மீன் பீடித்து மீன் வியாபாரமே செய்து வருபவருக்கு வைரத்தைப் பரிசோதித்து அதன் மதீப்பைத் தொந்து கொண்டு வியாபாரம் செய்வது சாத்தீயமாகாது. தமது சொந்த வீருப்பு வெறுப்புக்கள் மற்றும் பற்பல உணர்வுகளுக்கு ஏற்பவும் மனிதர்கள் தெய்வத்தீன் பிரேரணையை அளவிட முயல்கின்றனர். இப்படிப்பட்ட தவறான கணிப்பைத் தவிர்க்க வேண்டுமானால் பிரேரணையை வளர்த்துக் கொள்ள வேண்டும்.

-ச.சாரதி - டிசம்பர் 90 - ப.16

21. “மனமவாம்ஸே ஜீவ லோகே ஜீவ பூத ஸநாதன” சனாதனமான பிரேம தத்துவம் எல்லா ஜீவ ராசீகளிலும் பீரதீபலிக்கின்றது என்கின்றார்கள். இந்த அன்பை தூர்வீநியோகம் செய்யாமல் சுத் வீநியோகம் செய்யுங்கள். அன்பை இதயத்தில் நீர்ப்பீக் கொண்டு ஆனந்தப்பஞ்சகள். இதுவே அன்பீன் தத்துவம். இதை நம்மால் புரிந்து கொள்ள முடியவில்லை. (ஏனென்றால்) அன்பைக் குறுகிய நோக்கில் காணுகின்றோம்.

-ச.சாரதி - டிசம்பர் 96 - ப.10

22. மனிதன் தெய்வீகமாக மாறுவதற்கும் தெய்வத்துவத்தை அனுபவிப்பதற்கும் மனிதத் தன்மையைக் கடந்தீருக்க வேண்டும் என்று நினைக்கிறார்கள். அது சரியல்ல. பிரேரண மனிதனின் ஆளுகைக்கு உட்பட்டது. அது மனிதனுக்கு இயல்பானது. அது மனிதனின் சொத்து. அன்பு மனிதத்தன்மையைக் கடந்ததல்ல. அது புதிதாகச் சம்பாதீக்க வேண்டுவதல்ல. ஆனால் நாம்தான் அன்பைத் தவறான வழியில் செலுத்தி ரூப, நாமங்களீல் சீக்கிக் கொள்கிறோம். தவறு அன்பீன் மேல் அல்ல. அன்பைச் செலுத்தும் முறையில் தான் உள்ளது.

கொபத்தை அன்பாக மாற்றிக் கொள்ள வேண்டும். வெறுப்பை அன்பாக மாற்ற வேண்டும். இவற்றை அன்பாக மாற்றிக் கொள்வதற்கு இதயம் அன்பால் நீரம்பீய பீன் சர்வமும் அன்பு மயமாகி விடும்.

-ச.சாரதி - பெப்ரவரி 98 - ப.23

16. அன்பு சேவையாகிறது

1. மானவ (மனித) சேவை மாதவ சேவை என்ற எண்ணத்துடன் சேவை செய்ய வேண்டும்.
2. உலகீல் பல வீதங்களில் இன்னலுற்றவர்களுக்கு நம்மாலான சீறு உபகாரம் செய்வதீல் மனம் வைக்காமல் ஆட்ம்பா பூஜை செய்வதாலும் மந்தீர தந்தீர சாதனையாலும் உயர்வு பெற்றுவீட்டாமென எண்ணுவது மகத்தான சய ஏமாற்றுத்தான். அதாவது பெரும் மாசை. மாசையைக் கடக்க எண்ணியே சமய அனுஷ்டானங்கள் புரிவவரையும் பீடித்தாட்டும் பொரிய மாசை.
3. பணி புரிய, உதவ, ஆறுதல் சூற, ஊக்கமளிக்க, உன் கையை எப்போது தூக்குகிறாயோ அப்போது நீ ஆண்டவனைக் கும்பிடக் கை தூர்க்கியதாகவே அர்த்தம்.
4. எல்லா சாதகர்க்கனும் எல்லா சாதனைகளையும் செய்ய முடியாது. செய்யவேண்டியதும் இல்லை. மீகச் சீறுபான்மையென்றே ஏகாந்த சாந்தத்துக்கு இயல்பாக அவாவ முடியும். பகவானேதான் அவர்களை அப்படி சீருஷ்டி செய்திருக்கிறான். இதை உணர்ந்து அவர்கள் அந்த நெறியிலே நீற்க முனைய வேண்டும். ஆயினும் ஸ்தூலமாக சேவை செய்தாலும் சரி செய்யா விட்டாலும் நார் எந்த சாதகனுக்கும் சமூகத்திடம் உலகத்திடம் சகல ஜீவராசிகளிடம் எள்ளளவும் துவேஷம் இருக்கக்கூடாது. புரியும் யோகம் எதுவாயினும் பீரேமை இல்லாமல் ஒருவர் இருப்பின் பயனில்லை.
5. ஜீவகாருண்யமே இல்லாத ஒருவன் பக்தி புரிவதாக நீனைத்துச் செய்கிற எந்த மகா பொரிய சாதனையாலும் சடங்காலும் ஒருகாலும் உயர்வு பெற முடியாது.
6. பரஉபகாரம் என்று சொன்னாலும் உண்மையில் ஆத்மாவுக்குப் பரமாக எதுவுமே இல்லை. அத்தீவத பாவத்தில் அனைவரையும் தானாம் ஆத்மாவாகவே கண்டு செய்யும் உபகாரம் தான் உயர்ந்தது. அப்போது அது மற்றவனுக்கு நன்மை செய்வதோடு தனக்கும் ஆத்ம ஸாதனையாகி வீடுகிறது. இப்படியின்றி பிறர் என்று இன்னொருத்தரைக் கருதும் போது அவர்கள் நம் உதவியை எதிர்பார்க்கிறார்கள். நாம் அவர்களிடம் கருணை காட்டுகிறோம் என்பதை போன்ற அகந்தத எண்ணங்கள் உண்டாகும்.

அகந்ததயீன் வாடை துளி அடித்தாலும் அது சேவையாகாது.
நமக்கே நாம் தொண்டு செய்கிறோம் என்ற உணர்வோடு தொண்டு
புரிவதுதான் முறை.

7. தாஸ்யம் என்பது பகவானின் தாஸனாக மட்டுமன்றி மக்களுக்குத் தொண்டனாக இருப்பதையும் குறிக்கும்.

-ஸ்வாமி - ராகணபதி - பாகம் ७
-ப்ரேமசாமி - ப.273 - ப.274

8. உண்மையான சேவை என்பது சீறிதும் சுயநலச் சாயலின்றி தூய்மையான அன்புடனும் சீநோக பாவத்துடனும் செய்யும் சேவையேயாகும். இதுவே சாந்தி என்னும் பவனத்தை அடையும் ராஜபாட்டை எனலாம்.

-பஞ்சரத்ன பேருரைகள் (ப.பே) - 19-11-1987 அருளுரை - ப.01

9. அன்புடன் சேவை செய்ய வேண்டும். அப்போதுதான் மனம் தூய்மை அடையும். இதில் ஆட்ம்பரமும் அகங்காரமும் அறுவே அகற்றப்படல் வேண்டும். வீசாலமான இதயத்துடனும் அன்புப் பெருக்குடனும் சேவை செய்வலரே உண்மையில் சீறந்த சேவைப் பணியாளர்கள் என கருதப்படும் தகுதி பெறுவார்கள்.

-ப.பே. 19-11-1987 அருளுரை - ப.02

10. ஆத்ம தத்துவத்தை உணர்ந்து வீசாலமான இதயத்துடன் “வீல்வம் வீஷ்ஜூ ஸ்வருபம்” என்ற படி பீரபஞ்சமே தெய்வ மயமென்று முழுமையாக உணர்ந்து கொண்டால் தெய்வத்தை தேடிச் செல்ல அவசியமே இல்லை. அவர் எங்கும் வியாபித்துள்ளார். ஒவ்வொருவர் இதயத்திலும் உள்ளார். சமூக சேவையைச் செய்து அன்பைப் பரிசாகப் பெற்று பரல்பாரம் அன்புள்ளங்களுடன் வாழுக்கையைத் தொடருங்கள். அன்பே தெய்வம். ஆகவே இதில் தெய்வத்தைக் காண்பீர்கள்.

-ப.பே 19-11-1987 அருளுரை - ப.06

11. எப்போதும் துவைதத்திலேயே உழன்று கொண்டு நாம் வீசீஷ்டாத்தைவதும் வரையில் கூடப் போவதீல்லை. நாடு வேண்டியது அத்தைவதம். இந்த உண்மை உணர்வுடன் சமுதாயத்துக்கு சேவை செய்ய முற்படுங்கள். சேவை செய்யப் போகும் போது அத்தைவத பாவனையுடன் சென்று அதீருந்து தெய்வத்துவத்தைப் பெற முயலுங்கள்.

-ப.பே 24-11-1987 அருளுரை - ப.60

12. நிறுவனத்தில் பொறுப்பான பதவி வகுப்பவர்கள் தான் மாறிலத் தலைவர் என்றோ, மாவட்டத் தலைவர் என்றோ, உலகக் கவுன்சிலர் என்றோ காவும் கொண்டு எல்லோரும் தனக்குக் கீழ்ப்படிய வேண்டும் என்று எண்ணுதல் மிகவும் தவறு. மாறாக இந்தப் பொறுப்புள்ள பதவியில் இருந்து கொண்டு என் கடமையைச் சரிவரச் செய்கிறேனா? சேவைப்பணியில் ஈடுபட்டு மற்றவர்களுக்கு முன்னோடியாக வழிகாட்டும் வகையில் சேவை செய்கிறேனா? என்று தமக்குத் தாமே பரிசீலனை செய்து கொள்ள வேண்டும். இதற்கு ஆம் என்ற பதில் வந்தால் அதுவே சுய தீருப்பதீ ஆகும்.

இப்போது எவரும் இம்மாதிரி தன்னுடைய தீருப்தீக்கு கூட செலாற்றுவதீல்லை.

இதற்கு ஒவ்வொருவரும் “நான் ஒரு சேவகன்” என்ற உணர்வுடன் பணி செய்த தொடங்க வேண்டும். ஆடம்பரத்தீவும் உரையாற்றுவதீவும் உங்கள் காலத்தை விணாக கழித்துக் கொள்ளாதீர்கள்.

-ப.ஓ.பி 24-11-1987 அருளுரை - ப.நி

13. எந்த வேலையை எப்பொழுது செய்தாலும் அதை ஒரு வழிபாடாகச் செய்யுங்கள். ஒரு அப்பணிப்பாகச் செய்யுங்கள். உங்கள் உள்ளிருந்து ஊக்குவீத்து சாட்சீயாய் இருக்கும் ஆண்டவனை மகிழ்ச்சியைப்படித்தக் கூடிய மாதீரியாகச் செய்யுங்கள்.

-Seva - a flower at his feet. (சேவை அவருடைய பாதத்தீல் ஒரு சூ
- 21-04-1967 அருளுரை - ப.10

14. சேவைதான் இதயத்தைச் சுத்திப்படுத்தும் பீரதம் காரணி. இன்னொருவர் (?) துன்பப்படும் போது எம்க்கு வருக்கூடிய வேதனையை சேவை இல்லாமல் செய்கிறது. எங்களுடைய உணர்வை பரந்துடடச் செய்கிறது. எங்கள் பார்வையை வீரிவடையைச் செய்கிறது. எங்கள் கருணை உணர்வை கூட்டமை ஆக்குகிறது. எல்லா அலைகளும் ஒரே கடலில்தான் உருவாகின்றன. அதே கடலில்தான் அவை இருக்கின்றன. (சங்கமிக்கின்றன.) (பரமாத்மா என்ற கடலில் ஜீவாத்மாக்கள்)

சேவை இந்த ஞானத்தீல் எங்களை நிலைபெறச் செய்கிறது. எல்லா உயிர்களிலும் அன்பை அபிவிருத்தி செய்யாமல் என்னுடைய ஒரு உருவத்தை வழிபடுவதனாலும் அதன் பெயரை ஜபீபதனாலும் என்ன பயன் ?

சேவை செய்யுங்கள். ஏனென்றால் எந்தத் தெய்வீகத்தீன் பீரதீபலிப்பு நீங்களோ, அதே தெய்வீகத்தீன் மறு பீரதீபலிப்புத்தான் மற்றவர்களும். மூலத்தைப் பற்றிய (தெய்வீகம்) குறப்பு, கவனம் இல்லாது விட்டால் ஒருவருக்குமே நிஜுத்தன்மை இல்லாது போய்விடும். சீருஷ்டியில் உள்ள எல்லாவற்றோடும் உங்கள் உறவை உணருங்கள். உள்ளது ஒன்று என்று உணர்வதற்கு (எகத்வ உணர்வு) சீருஷ்டியாகவும் கடவுளாகவும் தன்னை வெளிப்படுத்தீய பூரணத்தை உணர்வதற்கு சேவையைப் போன்ற தாக்கமுள்ள பெறுமதீயான முறையான நெறிப்படுத்தல் வேறு எதுவுமில்லை.

இதயத் தூய்மை இல்லாவிட்டால் சேவையின் மறுபெயரான தனிப்பட்ட உயிர்களின் வழிபாடு சீல சீறு நன்மைகளுடன் நின்றுவிடும்.

உங்கள் இதயத்தில் அன்பென்ற வீதைகளை ஆவ்ருங்கள். அது சேவை என்ற பூங்களை சொரிப்பும் இந்த ஆனந்தத்தை எல்லோருடனும் பசிந்து கொள்ளுங்கள்.

-Seva - a flower at his feet. -ப.28

15. சேவை உங்களை இறைவனுக்கருகே அழைத்துச் செல்கிறது. உங்கள் இதயம் என்ற பூ சேவை என்ற நமுமணத்தால் எனக்கு மீகவும் வீருப்பமுள்ளதாகிறது. அந்த நமுமணத்தின் சாராமே அன்புதான்.

-Seva - a flower at his feet. -கடைசீ அட்டை வெள்புறம்

17. அன்பின் வளர்ச்சி.

1. ஒரு மலரை வைத்து மாலையாக்க முடியுமா? ஆகையால் நீங்கள் ஒவ்வொருவரும் அந்த மாலையில் ஒரு மலராக வேண்டும். நான் அத்தனை மலர்களினுடே செல்லும் ஒரு நூலாக மாறி அனைவரையும் இணைப்பேன். மலர்களில்லையெனில் நூலிலிருந்து என்ன பயன். நீங்கள் எல்லோரும் கடவுள்கள் மழந்தைகள் எனப் புரிந்து கொள்ளுங்கள்.

அனைவரும் ஒரே மனீத குலத்தைச் சேர்ந்தவர்கள். நம்மதம் ஒரே அன்பு மதம். நாம் பேசுவது ஒரே இதய மொழி என்ற உணர்வை வளர்த்துக் கொள்ள வேண்டும். எந்த மொழியாய் இருந்தால் என்ன? அதைப்பற்றிக் கவலையில்லை. தெலுங்கு மொழியில் ஜலத்துக்கு நீண் என்று பெயர். தமிழில் அதைபே தண்ணீர் என்கின்றனர். இந்தியில் அதற்குப் பாணி. ஆங்கிலத்தில் வாட்டர் (Water) சமஸ்கிருதத்தில் வாரி. பெயர்கள் வேறானாலும் தண்ணீர் என்னவோ ஒன்றுதான். அதே போல் தெய்வத்துவமும் ஒன்றேதான்.

அவரை ஜீசல், புத்தர், அல்லா என எப்படி அழைத்தாலும் கடவுள் மட்டும் ஒன்றுதான். இந்த நம்பிக்கையை வளர்த்துக் கொள்ளுங்கள். யாரையும் வெறுக்காதீர்கள். எந்த நம்பிக்கையைப் பீன்பற்றுபவர்களாக இருந்தாலும் யாவரும் சேகோதரர்களாகவும், சேகோதரீகளாகவும் நடந்து கொள்ள வேண்டும். அத்தகைய உயர்ந்த லட்சியங்களை உங்கள் வாழ்க்கையில் வளர்த்துக் கொள்ளுங்கள். அதன் மூலம் சுவாமியை மகிழ்ச்சியடையச் செய்யுங்கள்.

-ச.சாரதி - டிஸ்பர் 9/ - ப.13

2. இந்த ஆழகான மந்திரத்தில் (கோவில், சமீத்தி, நாடு - உடம்பு) இருக்கும் நீங்கள் அனைவருமே உங்கள் இதயத்தை ஆழகானதாக பவீத்திரமானதாக வைத்துக் கொள்ளுங்கள். இது ஆழகான மந்திரம். உங்கள் இதயம் சுந்தரமான உத்தியான வனம். (புஞ்சோலை) இரண்டும் சேரும் போது கீருஷ்ணனுக்கு பீருந்தாவனமாக மாறிப் போகும்.

3. உங்களுக்குள் உள்ள தெய்வீகத்தைப் பிரத்தீப்த்சமாக்குங்கள். தெய்வீக நாமத்தை இடைவீடாது சொல்லி வாருங்கள். செயல்கள் எல்லாவற்றையும் அன்போடு செப்புங்கள். இதுதான் உயர்ந்த ஆத்மீக சாதனை. அன்பே கடவுள். சத்யமே கடவுள். சாந்தியே கடவுள்.

-ஆங்கில ச.சாரதி - மார்ச் 98 - ப.61

4. அன்பை வளர்த்துக் கொள்வதனால் ஒருவன் எல்லா உபீரினங்களிலும் தெய்வத்தை காண்கின்றான். இது நீற்கக்கண்ணாடிகளை அணிவதைப் போன்றது. இந்த உலகத்தை அன்பென்ற கண்ணாடிக் கூடாகப் பார்த்தால் எங்கும் அன்பையே காண்பீர்கள். கண்ணாடியும் பார்வையும் இசைவாக இருக்க வேண்டும். அன்பென்ற கண் இருந்தால்தான் அன்பென்ற கண்ணாடியைப் போட்டு உலகின் அன்புத் தன்மையைக் காண முடியும்.

-ஆங்கில ச.சாரதி - ஆகஸ்ட் 98 - ப.203

5. உலகிலுள்ள அனைத்தும் இறைவன்டிமிருந்து வந்தவை. (விடயம் 1.2) ஆகவே அவருக்கு உனது பிரேமமையத் தவிர அளிக்க (கொடுக்க) வேறொன்றுமில்லை. இறைவனும் அதனையே உன்னிடம் எதிர்பார்க்கிறார். (விடயம் 2.1) ஆகவே ஒரு பெருங்கவிஞர் பாடுகிறார்

“அன்புள்ள இறைவா ! எங்கும் நீறைந்துள்ள
உனக்கு நான் எவ்வாறு கோவில்
கட்டுவேன் ? கோடி குரைப் பிரகாசமுள்ள
உனக்கு ஒரு சீறு வீளக்கினை எவ்வாறு
அளிக்க முடியும் ? எல்லா ஜீவராசீகளின்
உள்ளும் உறையும் உன்னை பெயரிட்டு
அழைப்பது எவ்வாறு ? நாம் எவ்வாறு
உணவழிக்க முடியும் ? பிரேமமையின்
கடலாகிய உனக்கு எனது பிரேமமையைக்
கொட்டி, நான் வெறுமையாக இருக்கலாம்.
அதுவே நான் செப்பக் கூடியது” என்கிறார்.

-ச.சாரதி - மே 91 - ப.46

6. தோற்றுமற்றதான் ஆன்மாவை தோற்றுமாக உணர்வைக்கும் ஆற்றல் பெற்றவனே மனிதன். ஆதலால் மனிதனை பவித்ராத்ம ஸ்வரூபன் என்று குறிப்பிட்டனர். (பவித்ரம் - புனிதப் பீறவீ - தெய்வீகம்) பவித்ரமான ஆத்மாவின் (பரம் பொருளின்) உருவமே மனிதன் என்பது இதனால் தெளிவாகின்றது. பரம்பொருளின் பீறுமெ ஸ்வரூபனே, பரம் பொருளின் அம்சமே மனிதன். சத்யம் சாந்தி இல்லாத மனிதன் இருக்கலாம். ஆனால் பீறுமெ என்னும் அன்பு இல்லாத மனிதனை உலகில் காணவே முடியாது. இது எல்லா மனிதர்களிடமும் கட்டிராளி விசிக் கொண்டிருக்கிறது. மனிதர்கள் எந்த வகையிலாவது உலக வாழ்க்கையை அனுபவிக்கலாம். ஆனால் அதிப்படையில் அன்பு உள்ளதை மறுக்க முடியாது.

7. கபீர் தெய்வத்தீடும் முறையிட்டுக் கூறியது என்னவென்றால் தெய்வமே ராமா எனக்கு ஜப, தப, யக்ஞம் போன்றவைகள் செய்யும் வழி தெரியாது. என்னால் இவைகள் செய்வதற்கு இயலாது. இவைகளின் உட்கருத்தும் எனக்குப் பரியாது.

எனக்குப் புரந்தது ஒன்றே. அதுவே பிரேம சாதன. பிரேம பக்தி மார்க்கமே நான் வீரும்பும் மார்க்கம். இந்த வழிபீலேபே உன்னை அடைய எனக்கு அருள் புரிவாய் என்பதே.

ஆகவே பிரேமமயிடன் பிறருக்குச் சேவை செய்வதீல் ஈடுபட்டு ஆனந்தத்தை அடைந்து, இறைவனை உணரும் எனிய முறையை நாடுங்கள்.

-ச.சாரதி - மார்ச் 90 - ப.16

8. ஜப மாலைகளில் அநேக வீதமான மாலைகள் உள்ளன. இவற்றில் உள்ளே இழையோடும் நூல்களைக் காணவியலாது. ஆனால் இந்த நூல்தான் மாலைக்கே ஆதாரமாக மணிகளைக் கோர்த்தபடி நிலைத்தீருக்கச் செய்கிறது. ஸ்பாதி மணி மாலையில் மட்டுமே உள்ள உள்ள நூலைத் துல்லியமாக காணலாம். ஏனெனில் ஸ்பாதி கண்ணாடி போன்றது. உள்ளே உள்ள நூலை மறைக்காமல் காட்டக் கூடிய தன்மை பெற்றது.

அது போலவே தூய்மையான பிரேமமயில் மட்டுமே தெய்வத்துவத்தை பீரத்யட்சமாகக் காணவியலும். அனைவரின் திதியத்திலும் “பீரம் குத்தீரம்” என்னும் நூல் உள்ளது. இதுவே தெய்வம். இதைக் காண தூய்மையான பிரேமமயால் உள்ளம் நிறைந்தால்தான் சாத்தீயமாகும்.

-ச.சாரதி - மார்ச் 90 - ப.17

9. மாம்பழுத்தை உதாரணமாக எடுத்துக் கொள்ளுங்கள். மாவடுவோடு இருக்கும் போது அது மிகவும் புரிப்பானது. நன்கு கணிந்த பீறுக அதனை விரும்பி கைவைக்க முடியும். அது இனிப்பாக மாறி விடுகிறது. மாம்பழுத்தீன் வாழ்க்கையின் இறுதி இலட்சியம் இனிப்புள்ளதாக மாறுவதுதான்.

மனிதனும் தாமஸ நிலையாகிய மந்தம், சோம்பல், சுறுசுறுப்பின்மையிடன்தான் வாழ்க்கையைத் தொடங்குகிறான். ஆனால் இலட்சியமன்ன ?முடிவீல் எவ்வாறு மாற வேண்டும் என்பதை அறிந்து கொண்டு வாழ்க்கைக் கெடுக்கின்ற இந்த தாமஸ குணத்தீன் ஈர்ப்பிருந்து விடுபட முயல வேண்டும். பிறகு அவன் ராஜஷு நிலையை அடைகிறான்.

இப்போது மற்றவர் மேல் ஆதீக்கம் செலுத்தி புலன்களின்

ஆசை வழியிலேயே தீவிரமாகச் செயல்பட்டு கூறுவது மிகுந்த போராசையை நிறைவேற்றுவதில் பெருமை கொள்கிறான். அப்போது தனக்கு முன்னால் இருக்கும் படுகுழிகளை நினைவில் கொண்டு தனது மனோ வேகங்கள், உணர்ச்சிகள், மனக்கொண்டுகள், ஆசைகள் இவற்றை வெற்றி கொள்ள வேண்டும்.

இந்த முயற்சிதான் அவனை நன்கு பழுத்த ஞானியாக, இனிமை நிறைவேற்றுவதனாக, சமநிலையும் பொறுமையும் மிகுந்தவனாக வாழ்க்கையின் மேறு பள்ளங்களை எதிர்நோக்கும் வலிமை பெற்றவனாக மாற்றும்.

- ச.சாரதி - ஜூன் 87 - ப.18.

18. அன்பினால்தான் கடவுளைக் காணலாம்

1. பூமியைச் சுற்றிவரும் வீஞ்ஞானிகள் கேட்கிறார்கள் “இது என்ன கடவுள் எல்லா இடத்திலும் இருக்கிறார் என்கிறீர்கள் நாங்கள் இந்த உலகம் முழுதும் சுற்றி வந்து வீட்டோம். எங்கும் காணப்படவில்லையே” என்று. “ஜயா நீங்கள் யந்திரத்தின் மூலம் பார்த்தீர்கள். கடவுள் தென்படவில்லை. அன்பு, சத்தியம் என்ற கண்ணாடியைப் போட்டுக் கொண்டு பாருங்கள் கடவுள் தென்படுவார். நீங்கள் அணிந்திருப்பது பூதக் கண்ணாடி. அதுனால் சைத்தான்தான் தென்படுவான். பிரேமமை என்கின்ற கண்ணாடியை அணிந்து கொண்டால் பிரேமமை ஸ்வருபமான கடவுளைக் காணலாம்.

- ச.சாரதி பெப்பர்வா 94 - ப.19

2. மனத்தில் பவித்திரயில்லாத எண்ணங்களை வளர்த்துக் கொண்டிருந்தால் தெய்வத்தைக் காண்பது எப்படி? வாயில் உப்பை வைத்துக் கொண்டு இனிப்பைச் சுவைக்க முடியுமா? முதலில் உப்பை வெளியே துய்ப்பிப்பின், வாயைக் கழுவி பிறகு இனிப்பைச் சுவைத்துப் பார். உன்னுள் ஆசைகள் என்ற உப்பு நிறைவேற்றிருக்கிறது. அதை முதலில் அகற்றி மனதைத் தூய்மையாக்கினால் தெய்வத்தின் அன்பு என்கின்ற மதுரமான இனிமையைச் சுவைக்க முடியும்.

- ச.சாரதி பெப்பர்வா 94 - ப.19

3. ஒரு பக்தனுடைய உண்மையான ஏக்கத்துக்கு அவனுடைய உணர்ச்சீ மிக்க உட்குரலுக்குத்தான் பதீலீப்பேன். நான் எப்போதும் பக்தனுடைய அழைப்புக்குத் தயாராக இருக்கிறேன். ஆனால் மந்திரங்களை ஓழுங்குமுறையாகச் சொல்வதீலும் சடங்குகளை வரிசைக்கிருமாகச் செய்வதீலும் ஒருவன் ஈடுபடும்போது அவனுடைய முனைப்பெல்லாம் மந்திரங்களின் மீதே இருக்கின்றது. அதைவிட மனதாரா “மாதவா” என ஒரு முறை அழைத்தாலும் போதும் நான் உடனே ஓடிவர சீத்தமாக இருக்கிறேன்.

இதயத்தை ஈடுபடுத்தாமல் உணர்வுகளற்ற வெறும் சடங்குகள்

சாதாரணமாக ஈரக் கசீவற்று, உலர்ந்து, உயிரற்று இருக்கின்றன. அவையியல்லாம் பாலைவனத்தில் காணப்படும் கானல் நீர் போன்றவை. அவற்றால் எந்தப் பயனும் இல்லை.

-ச.சாரதி - ஜூலை 94 - ப.06

4. கடவுள் அனுபவத்தை எப்படிப் பெறமுடியும் என்று மக்கள் கேட்கிறார்கள். இதற்கான பதிலை ராமகிருஷ்ண பரமஹுமஸர் “மனைவியை, கழுந்தையை நேசிக்கும் அதே தீவிரத்துடன் கடவுளை நேசித்தாயானால் நீ கடவுளின் அனுபவத்தைப் பெறலாம்” என்று தன்னைக் கேட்டவனுக்குச் சொன்னார்.

-ஆங்கில ச.சாரதி - டிசம்பர் 95 - ப.313

5. கடவுள் அன்பின் வடிவம். அன்பின் மூலமாகத்தான் அவரை அடைய முடியும். வேறு எந்த யுக்திகளும் அவரை வசப்படுத்தாது. அவரது கட்டளைகளைச் சீரமேற்கொண்டு செயற்படுத்தும் போது கேட்காமலேயே அவரது அருள் பொழிகிறது.

“எல்லாரையும் நேசி
அனைவருக்கும் சேவை செய்”

என்ற அருள் மொழிகளை நீ செயலாக்கும் போது உனக்கே சேவை செய்கிறாய் என்று புரிந்து கொள். ஏனெனில் அப்போதுதான் இறைவன் அருள் உன்னைச் சூழ்ந்து கொள்கின்றது. நீ அதிக பலமடைந்தவனாக உணர்கிறாய்.

-ச.சாரதி - அக்டோபர் 96 - பீர்பக்கம்

6. நீ இறைவனை நேசித்தால், நீ வெற்றி பெறுவதற்கு அவர் ஏற்பாடு செய்வார். நீ ஸ்வரத்துடன் மந்திரங்களைக் கூறுவதன் மூலம் இறைவனது அருளைப் பெற இயலாது. மறை நூல்களை நீ படிக்க வேண்டாம். நான்கு வேதங்களையும் ஒதுவதால் சாந்தி கிடைப்பதில்லை. பாடலாம். மந்திரம் ஓதலாம். ஆடலாம். இவையெல்லாம் நெகடிவ் நெகடிவ் (எதிர்கடையானவை) சீரிதும் பயனற்றது.

தெய்வீக அன்பு நீறைந்த ஒரு எண்ணமே மாற்ற வல்லது.
அதுவே போதுமானது.

ச.சாரதி - ஜூன் 96 - ப.19

7. அன்பின் தத்துவத்தாலும் அதனை நடைமுறைப்படுத்துவதாலும்தான் அன்பின் முழுவடிவமான ஆண்டவனை அடைய (காண) முடியும்.

-ச.சாரதி - மார்ச் 98 - ப.10.

8. எல்லோருக்கும் ஒரே தலைவன் கடவுளே. கடவுளின் அருளின்றி எந்த

சாதனையையும் பூண்மாகச் சாதிக்க முடியாது. கடவுளருளைப் பெற ஒரே வழி அன்பு வழியே. அவர் அன்பீன் முழு உருவமாகையால் அன்பினால் மட்டுமே அவரை அடைய முடியும். இந்த பீரேமை தத்துவத்தை பீன்பற்றி வாழ்க்கையைப் புனிதமாக்கி ஆண்டவனின் அருளை நாட்டவேண்டும். பணம் சம்பாதிக்கும் பொருட்டு சீல வேலைகளைத் தேடுகிறீர்கள். இதற்காகப் பாடுபடுகிறீர்கள். இவையாவும் நிலையற்றவையே. ஆண்டவனின் அருளைவிட உயர்ந்த செல்வம் எதுவுமில்லை. ஆகவே அதைப் பெறுவதற்கு அன்புவழியில் முயற்சியை மேற்கொள்ள வேண்டும்.

-பஞ்சாரத்தெப்ப பேருரைகள். ப.39 - 23.11.1987 அருள்ரை.

19. இறைவனின் அன்பைப் பெறுவதற்கு என்ன செய்ய வேண்டும்.

1. இன்றைய ஆத்மீக சாதகர்கள் இறைவனது அன்பையும், அருளையும் பெறுவதற்கு முயற்சி செய்கின்றார்கள். இறைவனை நேரீப்பதும் அவரது அருளைப் பெறுவதும் எனிது. ஆனால் இறைவனின் இதயம் நமக்குள் இருக்க வேண்டும். கடவுள் எங்கே? கடவுள் ஆலயங்களிலோ, மாஸிலைக்களிலோ, புனித தலங்களிலோ இல்லை. உனது இதயத்தில் இருக்கிறார்.

-சாயி அருளமுதம். 1997 - பாடம் 09 - ப.11

2. எந்த ஒரு வேலை செய்வதற்கு முன்பும் இது பகவானுக்குப் பீடிக்குமா? பீடிக்காதா? என விசாரித்துப் பார்த்துச் செயற்பட வேண்டும். அவருக்கு மகிழ்ச்சியழிக்குமா? அளிக்காதா? என்று தீர் ஆலோசித்துச் செய்யும் போது தெய்வத்தீன் மேல் ப்ரீதி தானாக உருவாகும். இறைவன் மீது அன்பு அதீகம் செலுத்தச் செலுத்த அதன் பயன் ஒருவனுக்கு பாவம் செய்ய அச்சம் தானாக ஏற்படும். பாவம் செய்ய எப்போதும் முன்வரமாட்டார்கள். ஏனையில் உங்கள் தியம் முழுவதும் இறைவன் மேல் வைத்த அன்பால் நிரம்பியிருக்கும். பாவம் செய்ய அச்சம் இருக்கும். இவை இரண்டும் சேரும் போது “சங்க நீதி” என்கீற சமுதாயத்தில் நேர்மையும், ஒழுக்கமும் ஏற்படும். அப்படி இருக்கும் போது சமுதாயத்தில் கௌரவம் அதீகரிக்கும். இதுதான் சர்யான மார்க்காம். தெய்வப் ப்ரீதியை வளர்த்துக் கொண்டால் பாபீதி தானாக வந்து சேரும்.

இந்நாளில் இவ்வுலகின் துன்பங்களுக்கும் துயரங்களுக்கும் என்ன காரணம்?

பாபம் செய்ய அச்சமுழில்லை

தெய்வத்தீன் மீது அன்புமில்லை

மனிதனீடம் உயர் குண நலன்கள் காணப்படவில்லை.
இவையே சாந்திபீன்றி பதட்டமும் அமைத்திபீன்மையும் நிலவுக் காரணம்.

-ச.சாரதி - மார்ச் 98 - ப.15.

3. ருக்மணீ துளசீ இலைகளைக் கையிலெழுத்து மனதாரக் க்ருஷ்ணா என உரைத்து அதனைத் தராகத் தட்டில் சமர்ப்பித்தாள். அப்போதுதான் க்ருஷ்ணரீன் ரூபம் மனதாரச் சொன்ன க்ருஷ்ணனின் நாமத்துக்குச் சமமான எடையாயிற்று. ஆனால் துளசீ தளத்தீன் எடை Extra (மேலத்தீகமாக) இருந்தது. ஆகவே க்ருஷ்ணர் ருக்மணீயின் வசமானார். தனம், கனகம், வஸ்து, வாகனம் இவற்றால் இறைவனை வசப்படுத்த முடியாது. பதவி, அதிகாரம் இலவ கொண்டு இறைவனை இசைய வைக்க முடியுமா? தன் கல்வீத் தீற்றன் கொண்டு இறைவனைத் தன் வசமாக்க முடியுமா? இயலாது. இறைவனை அன்பினால் மட்டுமே தன் வசப்படுத்த முடியும். இறைவனை எதை வைத்து எடை போட முடியுமெனில் பிரேரணை, பிரேரணை மட்டுமே.

- ச.சாரதி - இசம்பர் 96 - ப.12.

4. மனிதன் தெய்வீகத்தை அறிந்து உணர்ந்து ஆனந்தத்தை அனுபவிக்கவும் அதற்கான தேட்டத்தை ஆராய்ச்சி செய்யவும் முனைவானாகில் அதற்குரிய வழி பிரேரணை மார்க்கடமே.

அன்பே கடவுள். கடவுளே அன்பு. Love is God . Live in Love. அன்பே கடவுள். அன்பிலே வாழ். இந்த வழியில் மீ நடந்து செல்ல வேண்டும்.

Start the day with Love.

அன்புடன் நாளைத் தொடங்கு.

Spend the day with Love.

அன்புடன் நாளைச் செலவீடு.

Fill the day with Love.

அன்புடன் நாளை நீரப்படு.

End the day with Love.

அன்புடன் நாளை முடித்துவை.

இதுவே இறைவனை நோக்கீய வழி. பிரேரம் தத்துவத்தில் நமது உறவுகளை வலுப்படுத்தாமல் குறுகீய வழிகளில் நமது உறவுகளை ஏற்படுத்திக் கொள்கிறோம்.

- ச.சாரதி - யூன் 99 - ப.08.

5. உலகம் முழுவதன் நலனும் நமக்குள் ஏற்றுக்கொள்ளப்பட வேண்டும். Expansion of Love. (வீரிந்த அன்பே) தான் சரி. Contraction of Love குறுகீய அன்பு சரியல்ல) Contraction of Love is death. Expansion of Love is Life. குறுகீய அன்பு சாவுக்குச் சமம். வீரிந்த அன்பே நல்வாழ்க்கை. இத்தகைய அன்பை வளர்க்க வேண்டும்.

- ச.சாரதி - ஏப்ரில் 99 - ப.08.

20. கடவுள் இருக்கும் கிடம் அன்பு

1. எங்கெல்லாம் மின்சாரக் கம்பி இருக்கிறதோ அங்கெல்லாம் மின்சக்கதி நிறைந்து இருக்கிறது. ஆனால் எங்கு பல்ப் பொருத்தப்படுகிறதோ அங்கேதான் வெளிச்சமாக ஓளிருக்கிறது. அதே போல் கடவுள் எங்கும் நிறைந்திருப்பதும் பவித்ரமான அன்பு நிறைந்த இதயங்களில் மட்டுமே அவரது தெய்வத்துவம் தன்மை இருப்பை வெளியீடுகிறது.

-ச.சாரத் - செப்டம்பர் 95 - ப.02.

2. பரிபூர்ணமான இறைவனைத் திருப்திப்பட்டுத் த அன்பும் பரிபூர்ணமாக அமைய வேண்டும். பேசும் பேச்சீலும் பூரணமான சத்யம் நிலவ வேண்டும். நம் நடத்தைப்பிலும் இறைவனைன் பூரணமான பீரதிபலிப்பு இருத்தல் வேண்டும். நம் எண்ணங்கள் எல்லாம் தெய்விகமாக இருத்தல் வேண்டும். ஏனெனில் அவர் நம்முன் உறைபவர். அவர்டமீருந்து வெளிப்பட்ட நாமெல்லாம் அவரைப்போன்றவராகத்தான் இருக்க வேண்டுமேயன்றி வேறொதுவும் இல்லை.

-ச.சாரத் - செப்டம்பர் 95 - ப.05.

3. ஆன்மீகம் என்ன என்பதைப் புரிந்து கொள்ளுங்கள். மனித தத்துவத்தை தெய்வத்துவமாக மாற்றுதல். மனத்தீனை கடவுளை நோக்கித் திருப்புதல். அப்போது மனதீன் தெய்வமாக மாறுகிறான். குருங்குமனை அழுமணாக மாறுகிறது. பறவை (மனம்) கருடனாக மாறுகிறது. கோபமோ, பேராகசையோ, அகங்காரமோ துன்புறுத்தும் போது சீறிது நேரம் ஒன்றும் செய்யாமல் அமைதியாக இருங்கள். சீனங் கொள்ளும்போது யாரையும் கண்டிக்கலாகாது. அந்த இடத்தை வீட்டு வீலகீ வீட வேண்டும். வெளியே ஒரு மைல் வேகமாக நடந்தால் கோபம் மறைந்து விடும். இதைவீட எளிதான முறை எது? சீனம் கொள்ளும்போது கண்ணாடி முன்னால் நின்று பாருங்கள். இதுவும் கடினமாக இருந்தால் குளியலறைக்குச் சென்று குழாயினைத் தீர்ந்து வீருங்கள். நீரின் மெல்லிய ஒலி சீனத்தைத் தணிக்கும்.

-24-05-1992 அருளுரை.

4. அன்புக்காக அன்பு செலுத்தப்பட வேண்டும் தெய்வத்துக்காக அன்பு செலுத்தப்பட வேண்டும். அமரத்வம் என்கிற உயர்நிலைக்கு உயர்வதற்காக அன்பு செலுத்தப்பட வேண்டும். ஞானத்தீன் பேரோளி நமக்குக் கீடைக்க வேண்டும் என்பதற்காக அன்பு செலுத்துதல் அவசியம். ஞானம், பிரகாசம், ஒளி இவற்றின் கூட்டுத்தான் பீரேமை என்கிற அன்பு. பீரேமைதான் பிராணன். பீரேமையின் பீரதி பீம்பம் கருணை என்கிற இருக்கம்.

-ச.சாரத் - ஜூன் 94 - ப.13.

5. எல்லோரும் பீரேமை தத்துவத்தை நன்றாக வளர்த்துக் கொள்ளுங்கள். எல்லோரும் தெய்வத்தீன் குழந்தைகளே. எவ்வளவு இதிகாசங்கள், பூராணங்கள்

படித்தாலும் அவைகளிலெல்லாம் இழையோருவது ஏத்தவும் என்ற ஒற்றுமை உணர்வே என்பதை உணர வேண்டும். பகவானன வைகுந்தவாசி, சுவர்க்க வாசி, கலவாசவாசி மற்றும் பத்ரிகேதார்நாத் வாசி என்று பலவகைகளிலும் குற்பிப்பிருகின்றோம். இவையாவும் Care of address (மேற்பார்த்த வீலாசம்) மட்டுமே. அதாவது தற்காலிக முகவரியே.

பிரேரணையே அவரீன் நிரந்தரமான தங்குமிடம் எங்கு பரிபூரண
அன்பு நீலவுசிறைதோ அங்கு தெய்வம் உள்ளது. என்பதைத் தெரிந்து
கொள்ளுங்கள்.

-ச.சாரதி - மார்ச் 89 - ப.II.

6. தெய்வத்தீர்கு எந்த மந்திரமும் (கோயிலும்) கட்ட வேண்டியதீல்லை ஒவ்வொருவருடைய இதயத்தையே கோயிலாகக் கொள்ள வேண்டும். எல்லா உலகங்களையும் படைத்து பீரபஞ்சத்தையே இயக்கும் இறைவனை ஒரு ஆலயத்திலுள் அடைத்து விடுவது சாத்தியமாகுமா? எல்லா உருவங்களையும் தனதாகக் கொண்டிருள்ள தெய்வத்தை எந்த உருவில் அடக்க முடியும்.

-ச.சாரதி - மே 91 - ப.II.

7. நீ வசிப்பது குறிப்பிட்ட வீட்டில், இடத்தீல் என்று நினைக்கலாம். ஆனால் அங்கு வசிப்பது உன் உடல். நீ வசிப்பது ஆத்மாவாலயம். உன் ஆத்மாதான் உன் இருப்பிடம். அதுதான் அன்பின் வழவும். அத்தகைய அன்பில்தான் நீ வாழ வேண்டும். அதீல்தான் உன் வாழ்க்கை நடைபெற வேண்டும். நீச் சயமில்லாத அரைகுறை முயற்சிகளின் பலனும் அப்படியே இருக்கும். நிரந்தரமானதைப் பற்றிக் கொள்ளுங்கள். நிரந்தரமானதைப் பின்பற்றுங்கள். அதுவே ஆண்டவன் கட்டளை.

21. கடவுளுக்குத் தேவை - தூய அன்பு - அன்பு மட்டுமே.

1. வருடந் தோறும் பாதுகைகளின் எண்ணிக்கை கூடிக்கொண்டே வருவதைப் பற்றி மகிழ்ச்சீயாயிருக்கிறீர்கள். வெளிப்புற உலகீயலான எண்ணங்களை வைத்துப் பார்க்கும் போது இந்த மகிழ்ச்சீ இயல்பானதுதான். எண்ணிக்கை கூடுவது என்பது எனக்கு முக்கியமல்ல. உள்ளுணர்வுகள் தான் முக்கியம். பாதுகைகளின் எண்ணிக்கை முக்கியமல்ல.

கடவுளுக்குத் தேவையெல்லாம் தூய அன்பும் நிறைவான மனமும். ஆனால் இந்தப் பாதுகை பூஜைக்கு வந்திருப்பவர்கள் எவரும் இந்த உண்மையைப் புரிந்து கொள்ளவில்லை. நிறைய உயர்ந்த பழங்கள், அப்பிள், வாழைப்பழம், இனிப்பு வகைகள் என்றெல்லாம் கொண்டு வந்து பூர்ணாந்திரா ஹோவில் வைத்திருக்கிறார்கள். நான் கும்பகாரணன் என்றா எண்ணுகிறார்கள்? நான் சாப்பாடே சாப்பிடுவதீல்லை. பீன் எப்படி? இந்தப் பழங்கள் எல்லாம் எதற்கு? இவற்றை பீரித்து

வைக்கப் பையன்களுக்கு பதினெட்டு நாட்கள் ஆகும். அதற்குள் பழங்கள் எல்லாம் அழுகப் போய்விடும். எனக்குத் தேவையெல்லாம் உங்கள் அன்பு மட்டும்தான்.

2. சீலர் பட்டுக்கை வீரப்புக்களையும் டவல்களையும் ஏறுத்து வந்திருக்கிறார்கள். அவை எனக்குத் தேவையில்லை. உங்களுக்கு வீரப்பீரிருந்தால் அவற்றை ஹாஸ்பீலுக்குத் தரலாம். அதையும் கூட செய்ய வேண்டும் என்ற அவசியம் இல்லை. எனக்கென்று எந்த ஆசைகளும் இல்லை. எனக்கு ஒன்று மட்டும் போதும். சலவனமற்ற, உறுதியான, தூய்மையான, சுயநலமற்ற அன்பு மட்டுமே எனக்குப் போதும்.

3. உங்களது இதயமே நான் ஏறி அமரும் இரதம். இப்படி இருக்கையில் தங்க ரதத்திற் கென்று என்ன அவசியம் இருக்கிறது. இன்று ஒரு சீம்மாசனம் வேறு கொண்டு வந்திருக்கிறீர்கள். பீரசாந்தி நீலையத்திற்கு கொண்டு வரும் வரை இவற்றை எல்லாம் என்றிடம் ஆறிவீப்பதீல்லை. இவை எதையும் கொண்டு வராதீர்கள். எனக்கு இவையெல்லாம் பீழிப்பதீல்லை. எனக்கு என்ன பீழிக்கும் என்று ஏற்கெனவே சொல்லிவிட்டேன். அது அன்பு மட்டும்தான்.

-ச.சாரதி - நவம்பர் 98 - ப.14-15.

4. உங்களுடைய உண்மையான தூய அன்பையும், தீயாகத்தையும் தந்தாலே போதுமானது. பக்ததனுக்கும், இறைவனுக்கும் இடையே இதயத்துக்கு இதயம், அன்புக்கு அன்புன்கை உறவு முறை மட்டுமே மீளிர் வேண்டும். இறைவனுக்கு நலகைகள் அளிப்பதன் மூலம் அவரையும் பீச்சைக்காரன் என்ற நீலைக்குக் கீழே இறக்கி வீருகிறீர்கள்.

-ச.அர்ருதி - நவம்பர் 98 - ப.16.

5. என் உணவு உங்கள் அன்புதான். நான் நல்ல வார்த்தைகளையே கேட்கிறேன். இந்த இரண்டையும் மட்டும் எனக்குக் கொடுங்கள். இவற்றைத் தவிர வேறொதையும் இங்கே கொண்டு வராதீர்கள். நீங்கள் எது செய்தாலும் அதற்கு ஆடிப்படை அன்பெனும் தத்துவமாக இருக்கட்டும். அன்பு, பக்தி, இவற்றுடன் கூடியது சீறிய சாதனையாக இருந்தாலும் அது மிகுந்த பலன்களை அளிக்கும்.

-ச.சாரதி - நவம்பர் 98 - ப.11.

6. கடவுள் சீலைகளுக்கும் படங்களுக்கும் மக்கள் உணவுகளைப் படைப்பது வழக்கம். ஆனால் அந்தக் கிரிகைகளுக்குப் பிறகு அவற்றை அவர்கள் உண்பார்கள். கடவுளுக்கு அளிக்கப்பட வேண்டியது இவையெல்ல. கடவுள் வீரும்பும் உணவான உங்கள் அன்பையே கொடுக்க வேண்டும். அந்த அன்பையும் கடவுள்டீம் இருந்து பெற்றதாகவே எடுத்துக் கொள்ளுங்கள். கடவுள் தந்தையே அவருக்குத் தீருப்பிக் கொடுக்கிறீர்கள்.

-ஆங்கலை ச.சாரதி - டிசம்பர் 95 - ப.322.

7. ஜபம் தீயானம் எல்லாம் மனதை நிறுத்த வழி காட்டலாம். ஆனால் தெய்வப் பீரேமை அன்பினால் மட்டுமே அடையக் கூடியது. ஜபத்தாலும் தீயானத்தாலும் நீச்சயம் அடைய முடியாது.

சாதாரணமாக குளத்தோலோ கிணற்றிலோ மீன் பீடிக்க வேண்டுமானால் அதற்குத் தூண்டிலில் இரையாக சிறு மீன் இணைக்கப்பட்டிருக்க வேண்டும். அதைப் போல தெய்வீக அன்பைப் பற்றிக் கொள்ள நமது அன்பைத் தான் தூண்டிலில் இணைக்க வேண்டும். அன்பீல்லை எனில் தெய்வீகத்தை கவர்வது என்பது இயலாது. ஆகையால் உலகியலான அன்பைதெய்வீக அன்பாக மாற்றிக் கொள்ள வேண்டும். அப்படிச் செய்தால் என்ன பணி செய்தாலும் வழிபாடாக மாறும்.

-ச.சாரதி - ஆகஸ்ட் 96 - ப.13.

22. அன்பின் ஒரும்பம்

1. இவ்வுலகில் அன்னையும் பீதாவும் தவர் வணங்கக் குத்து வேறெந்தக் கடவுளும் இல்லை. நமது மனதை அறிந்து நமது அபிலாஹவைகளைத் தெரிந்து கொண்டு, நமது தேவவகைளைப் புரிந்து கொண்டு நம்மை இடையறாது பராமரித்துப் போவிக்கும் (போவித்து) அன்னை அருகிலீருக்கும் போது அவைளைப் புரிந்து கொள்ளாமல், கடவுள் என்று வணங்காமல் ஒருவன் இருப்பானாகில் அவன் எவ்வாறு புலன்களுக்கு அப்பாற்பட்டு அனுபவங்களைக் கடந்த கடவுளை எவ்வாறு அறிந்து கொள்ளவோ தீயானிக்கவோ முடியும்? ஆகவே தாய் தந்தையரைக் கடவுளாக வணங்க வேண்டும்.

தன்னமைற்ற சேவை செய்க.

அன்பீல் தோய்ந்து வாழ்.

அதுவே உண்மையான மனிதனுக்கு அடையாளம். இறைவனை நேசிப்பதற்குச் சிறந்த வழி எல்லாரையும் நேசித்து, எல்லாருக்கும் சேவை செய்வதாகும். இத்தகைய நம்பிக்கை இல்லாததால் மக்கள் கடவுளை எங்கெல்லாமோ தேழிலிராக்கன்.

-26-04-1993 அருளுரை. சாயி அருளமுதம். கோடை 1993. - ப.243

2. மக்களின் மனோ பாவங்களும் அவர்களது அன்றாட அனுபவங்களைப் பொறுத்திருக்கும். ஆகவே அன்றாடம் மக்கள் நற்செயல்களை மேற்கொள்ள வேண்டும். பாடிக் கொண்டே இருந்தால் நன்கு பாட முடியும். நீச்சல் பழகிக் கொண்டேயிருந்தால் நீந்த வரும். கல்லைத் தேய்த்துக் கழுவிக் கொண்டேயிருந்தால் அது வழுவழுப்பாக மாறும். கவர்த்தைப் பட்டை தீட்டும் கொண்டேயிருந்தால் அது வழுவழுப்பாக மாறும். துங்பங்களுக்கிடையேதான், ஆன்மீக போதுதான் அதன் மதிப்பு அதிகமாகும். துங்பங்களுக்கிடையேதான், ஆன்மீக போதுதான் அதன் மதிப்பு அதிகமாகும். தீட்டுவது வெளிப்பட்டு இரண்டு

கட்டைகளை ஒன்றுக்கொன்று உரசுகையில்தான் நெருப்பு வெளிவரும். சந்தனக் கட்டையைக் கடையும்போதுதான் அதன் நறுமணம் வெளிவரும். கரும்பைக் கசக்கும் போதுதான் கருப்பஞ்சாறு கீடைக்கும். தங்கத்தைச் சுடச்சுடத்தான் அதன் அழுக்கெல்லாம் நீங்கீ தங்கம் ஓளி வீசும் வீயாதி, மனத்துண்பங்கள், கஷ்ட நஷ்டங்கள் இவற்றிற்கிடைபே தீயாகம் புரியும் போதுதான் தெயவத்துவத்தை மனிதன் உணருகிறான்.

3. தங்களை உருவாக்கீயவர்களையே அன்புடன் வணங்காத இந்த மனிதர்கள் எப்படி தெய்வத்தை உண்மையான மனத்தூப்பமையுடன் வழிபட முடியும்? இது தெய்வத்தை ஏழாற்றும் முறைசீயல் ஈடுபடுவதாகும். மாத்ரு தேவோ பவ, பீத்ரு தேவோ பவ என்ற படி பெற்ற தாய் தந்தையரை முதலீல் வணங்க வேண்டும். அதன் பீரகே கோவிலுக்குச் செல்வதும் தெய்வ வழிபாடும். ஓவ்வொருவரிடத்தீவும் தெய்வத்தை காண வேண்டும். உயிருடன் நடமாரும் தெய்வமான மனிதர்களை வீட்டு ஏன் வீக்கிரகங்களை வழிபட வேண்டும்.

- ச. சாரதி - ஜீலை - ப.18..

23. அன்பின் நிலைகள்.

1. நான்கு நிலைகள் உண்டு.

- i) ஸ்வார்த்தப் ப்ரேமா
- ii) சமந்சயப் ப்ரேமா -
- iii) பரார்த்தப் ப்ரேமா -
- iv) யதார்த்தப் ப்ரேமா -

ஸ்வார்த்தப் ப்ரேமா அறையில் உள்ள ஓளி போன்றது. அது அந்த அறைக்குள் மட்டுமே ஓளி தரும். அத்தகைய வெளிச்சம் அறைக்குள் மட்டுமே பரவும். அறைக்கு வெளியே பரவாது. - சயநல அன்பு.

இரண்டாவது சமந்சயப் ப்ரேமா. இது நீலாவொளி. இது உள்ளும் வெளியும் ஓளி தருவது. ஆனால் இது மங்கலாக இருக்கும்.பிரகாசம் குறைவாக இருக்கும்.

மூன்றாவது பரார்த்தப் ப்ரேமா. இது குரிய ஓளி போன்றது. இது உள்ளும் வெளியும் ஓளி தருவது. ஆனால் நிரந்தரமானது அல்ல. குரிய ஓளி இல்லாத போது குரியன் அல்தமித்துவீட்டது, மறைந்து விட்டது என்று கூறுகிறோம். குரியன் அல்தமிக்கவுமில்லை. உதீக்கவுமில்லை அதுபோல தர்மம் காணப்படாத போது குறைவாக வெளிப்படும்போது அது ஆழிந்துவீட்டது என்று கூறுவது சரியல்ல.

இனி ஆத்மப் ப்ரேமா என்பதுதான் யதார்த்தப் ப்ரேமா. ஆத்மப் ப்ரேமா எப்போதும் உள்ளும் வெளியும் இடைவீடாது பிரகாசித்துக் கொண்டிருக்கிறது.

“அந்தர் பஹீச்ச தத்ஸர்வம் வ்யாப்ய நாராயண ஸ்தீதஹு”

ஆத்மப் ப்ரேரணை அகத்தீஹும் புறத்தீஹும் ஓள் தருவது. அது மறைவதீல்லை. கூடுவதும் குறைவதும் இல்லை. இது ஒரு நீரங்தர நீலை. வந்து செல்வதீல்லை. இந்த அன்பை உணர நாம் சீரமப்பட வேண்டும். இது நமக்குள்ளேயே இருக்கிறது. இது எங்கு சென்றும் வாங்கக் கூடியதல்ல. பெறக்கூடியதல்ல. தானமாகப் பெறுவதல்ல. எப்போதும் நம் கூடவே இருப்பது.

அதுவே “ஸர்வதப் பாணி பாதம் தத் ஸர்வதே ஹோமுகம்”

இது எல்லா இடங்களீஹும் வியாபீதத்துள்ளது. இந்த அன்பை அதன் இயல்பின்படி நாம் செலுத்த இயலுமாயின் நாம் எல்லா நீலைகளீஹும் சாந்தத்தையே காண்போம்.

இந்த அன்பீன் மூலம்தான் நாம் அமைதி நீலையில் எப்போதும் இருக்க இயலும். இறைவனை கீழ்க்கண்டவாறு பிரார்த்தீக்கீறோம்.

“சாந்தாகாரம் புஜக சயனம் பத்மநாபம் கரேசம்”

பரந்தாமன் ஆயீரம் தலையுள்ள பாம்பீன் மேல் பள்ளி கொண்டுள்ளார். ஆயினும் எப்போதும் சாந்த ஸ்வரூபமாகவே இருக்கிறார்.

-ப்ரசாந்தீயீல் அயிர்த வர்ஷீனி - 3 ப.264.

2. தெய்வீக அன்பென்ற பெருமழையில் கருமையான ஆலங்கட்டிகள் இடையூராக இருக்கலாம். ஆனால் நீணவீல் வைத்துக் கொள்ளுங்கள். அவை அன்பென்ற நீராக உங்களுக்கு உருகும் என்று.

அதே போல் தெய்வீகம் உங்களுக்கு சீலசமயம் வருத்தம் தரலாம். ஆனால் நீங்கள் அதில் அன்பைத் தவிர வேற்றான்றில்லை என்பதை உணரவேண்டும். கடவுள்தான் அன்பு. அன்புதான் கடவுள். அன்பீல் வாழுங்கள். நீங்கள் அப்படிப்பட்ட வாழ்க்கையை வாழ முயற்சீ செய்ய வேண்டும்.

-அங்கீல ச.சாரதி - ஆகஸ்ட் 97 - ப.21.

24. அன்பு என்ற சாதனை.

1. நீங்கள் நிறக் கண்ணாடியை அணிந்து கொண்டு அதனுடாக எல்லாவற்றையும் பார்க்கிறீர்கள். உங்களுடைய பார்வையை மாற்றுங்கள். உலகம் மாறிவிடும். உங்கள் தெரிவான உலகத்தை நீங்கள் சீருஷ்ட செய்கிறீர்கள். நீங்கள் பலவற்றைப் பார்க்கிறீர்கள். ஏனென்றால் நீங்கள் பலவற்றைத்

தேடுகிற்கள். ஒன்றையல்ல (ஒன்றைத் தேடவீல்லை) பலவற்றில் ஒன்றைக் காண முயற்சி செய்ய வேண்டும். உங்களினதும் மற்றவர்களினதும் பெளதீக உடம்புகள், குழுமபம், சமூகம், அரசு, தேசம், உலகம் இப்படிப் படிப்படியாக கூடக்கூட விசுவாசத்தீன் தன்மைகள் சேர்ந்து எண்ணம், சொல், செயலில் ஒற்றுமையாகின்ற நிலையை அடையும். இதுதான் அன்பு என்ற சாதனை. அன்பு என்பது வீரவடைவது. சேர்த்துக் கொள்வது. பரஸ்பரமானது.

ஒரு தனிப்பட்டவன் பிரபஞ்சம் தமுஹியவனாக வளர்ந்து முழு சீருஷ்டியையும் உள்ளடக்கக்கூடிய அளவு வீரவடைகிறான். (வீல்வ ஸ்வரூபம்)

-ஆங்கல ச.சாரதி - ஆகஸ்ட் 97 - பீந்பக்கம்.

2. தன்னுடைய உள்ளார்ந்த அன்பென்ற இயற்கைத் தன்மையை வெளிப்படுத்த வேண்டிய மனீதன் கல்லான இதியம் உள்ளவனாக மாறுகிறான். தன்னுடைய ஆசைகளை நிறைவேற்ற வேண்டுமானால் மனீதன் மன்னிக்கும் பழக்கத்தை, அன்பை, கருணையை வளர்ந்துக் கொண்டு பாபமான செயல்களில் ஈடுபடக்கூடாது. மற்றவர்களுக்குத் தீங்கு செய்வதால் உன்னுடைய ஆசைகள் நிறைவேறாது. வெறுப்பு, பெருமை, ஆடம்பரம் இவைகளால் நீ நிறைந்திருக்கும் போது கடவுளைச் சுந்தோலூப்படுத்த முடியாது. தூய்மையான அன்பீற்குத்தான் கடவுள் பதிலளிப்பார். மற்றப்படி செல்வத்திற்கோ, பதவிக்கோ அல்ல.

எவ்வித ஆத்மீக சாதனைகளிலும் தனக்கு ஈடுபாடு இல்லாததால் சரியான வழியைத் தனக்குக் காட்டும்படி கீருஷண கைதன்யர் கிருஷ்ணனைக் கேட்டார். தனது ஆணையில் இருப்பது கடவுளுக்கான தூய அன்பு மட்டும்தான் என்று பகவான் சொன்னார்.

-ஆங்கல ச.சாரதி - ஒக்டோபர் 97 - ப.267

3. இன்று நாம் காண்பது என்னவென்றால் தெய்வத்தைப் பொம்மையாக்கி ஏதோ சீல வழிபாடுகள் செய்யப்படுகின்றன. இது உண்மையான பக்தியாகாது. சகஜஸ்வ ருபமான கடவுளை சகஜ பாவத்தினாலேயே வழிபட வேண்டும்.

ஆடம்பரமான அலங்காரங்கள் பக்தர்களின் மனதுக்கு உகந்தவையாக இருக்கலாமேயன்றி இது ஒரு போதும் தெய்வத்துக்கு உகந்ததல்ல. தெய்வம் இதனால் பாதீக்கப்படாது.

தெய்வத்தீன் இதயம் கனீவது உண்மையான ப்ரேமைனால் மட்டுமாகும். ஆகவே தெய்வத்தை அதீக வர்ணனைகளால் போற்றும் நாட்டத்தைக் குறைத்துக் கொண்டு அற்பமான கோரிக்கைகளைக்

கோருவதைத் தவிர்த்து பகவானைக் கோருவதையே இலட்சீயமாகக் கொண்டு ஸ்நேக் பாவத்துடன் நெருங்கிய நண்பன்டம் பாராட்டும் அதே ப்ரேம பாவத்துடன் நெருங்கி வழிபடுவதையே குறியாகக் கொள்ளுங்கள்.

- ச.சாரதி - அக்டோபர் 89 - 5.18

4. அன்பீன் வழவுங்களே ! நீங்கள் எந்த ஆன்மீக சாதனையும் பயில வேண்டாம். பீரோம மார்க்கத்தீல் செல்வதன் மூலம் ஓவ்வொருவரின் உள்ளும் இருக்கும் தெய்வத் தன்மையை உண்ண முயற்சி.

அன்புக்கு மின்சீய தெய்வம் வேறா எதுவும் இல்லை.

- ಸ. ಶಾರ್ಥ - ಅಪ್ಪೀಲ್ ೨೨ - ೧೧೩

5. நீங்கள் வீக்கிரகங்களை ஸ்தாபனம் செய்து வழிபடலாம். என்றாலும் வழிபாட்டின் உட்கருத்தை மறந்து வீடக்கூடாது. எல்லா வெளிப்புறச் செயல்களும் உங்களை அத்வைத் பாவத்துக்கு அழைத்துச் செல்லப் பயன்படக் கூடியவை. வேற்றுமையில் ஒற்றுமை காண வழிவகுப்பவை. அன்பும் தீயாகமும்தான் மிக முக்கியமானவை. எங்கு கலப்பற்ற சயநலமில்லாத புனிதமான அன்பு இருக்கிறதோ அங்கு பயத்துக்கு இடமில்லை.

- ச. சார்த் - நவம்பர் 94 - ப. 21.

6. பருப்பு, புளி, கறிகாய் எல்லாம் உயர்ந்தவையாக இருந்தாலும் பாத்திரம் நல்ல பீத்தனையில் கணமாகச் செய்ததாக இருந்தாலும் அதில் ஈயம் பூசாமல் இருந்தால் சாம்பார் கெட்டுத்தான் போகும். வீழுமாகத்தான் ஆகும். எந்த மார்க்கத்தில் உயர் சாதனை செய்தாலும் ஸாதகன் உள்ளத்தில் அன்பு ஏன்ற ஈயம் பூசிக் கொள்ளவிடில் அத்தனையும் பாம்தான்.

- ஸ்வாமி, ராகணபதி - பாகம் ०१ - ப. २६७.

25. ஆக்மீக சாதனைகளின் திலக்கு - அன்பு மட்டும்தான்.

1. பூஜை செய்வதும் தீயானம் செய்வதுமே முக்கீம்யானதென்று மக்கள் நீணனக்கிறார்கள். இந்த ஜபமும் தீயானமும் எதைக்குறித்து நாம் செய்கிறோம் என்ற சத்யத்தை புரிந்து கொள்ள நாம் முயற்சி செய்வதீல்லை. தனது வாழ்க்கையின் நோக்கம் என்ன என்பதைனப் புரிந்து கொள்வதீல்லை. வாழ்க்கையின் இலக்கு என்ன என்பதைனப் தெரிந்து கொள்ளாமல் எத்தனை ஆத்மிக சாதனைகள் செய்துவாலும் அதனால் படின் இல்லை.

இத்தனை சாதனைகளின் இலக்கு முழவதும் பீரேமத்துவம் ஒன்று மட்டுமே. அதை அடையும் போதுதான் சாதனைகளின் பலன் கீடைத்ததாக ஆகும். எந்த நிலையிலும் பீரேமையை நாம் உதவி விடக் கூடாது. பீரேமையை மாற்றிக் கொள்ளக் கூடாது. ஒவ்வொரு செலவிலும் அன்பீண அனுபவீக்க வேண்டும்.

அன்பிருக்கும் இடத்தில் வெறுப்பீற்று இடமே கீடையாது. எங்கு அன்பிருக்கிறதோ அங்கு துன்பம் என்பது நெருங்காது. அன்பிருக்கும் இடத்தில் துயரமும் காணப்படாது.

இத்தகைய பலத்திரமான பீரேமை தத்துவத்தை நாம் சரியாகப் புரிந்து கொள்ள வேண்டும். எல்லா சாதனைகளின் மூலமும் எல்லாச் சாதனைகளின் இலக்கும் எல்லா முயற்சிகளின் நோக்கமும் அன்பு மட்டுமே.

- ச.சாரதி - ஜூன் 98 - ப.08

2. இன்று நீங்கள் தெரிந்து கொள்ள வேண்டியதெல்லாம் இதுதான். எந்தவீதமான ஆத்மீக சாதனைகளும் அவசியமில்லை. தீயானம் செய்கிறீர்களா ? யாருக்காக ? நீ யாரைச் சூரித்து தீயானம் செய்கிறாயோ அவர் உன்னீடுமே இருக்கும் போது நீ எதற்குத் தீயானம் செய்கிறாய். பீரேமையைத் தீயானம் செய். நீரந்தரமாக அதையே பின்பற்று. இப்படி இருந்தால் வீட்டில் என் கடமைகளை எப்படி நிறைவேற்றுவது ? என நீணக்கலாம். வீட்டில் உன் பணியைச் செய். அதையும் கூட இறைவனுக்கு அர்ப்பணமாகச் செய். “சர்வ கர்ம பகவத் பரீதியார்த்தம்” என்று செய்.

- ச.சாரதி - டிசம்பர் - ப.14.

3. நாம் பஜனைகள் பாரும்போது நமது வீலங்குத் தன்மைகள் ஆழிந்துவிட வேண்டும். பஜனைகள் பெருகப் பெருக வீலங்குத் தன்மைகள் குறைந்து கொண்டே வர வேண்டும். வழிபாடு (பூஜை) அதிகரிக்கும் போது மீருகத் தன்மை நலவுற வேண்டும். ஜப தீயானங்கள் செய்யும் போது ராக துவேஷங்கள் உட்புகாமல் கவனித்து பசுத் தன்மையீண (மிருகத் தன்மை) மனம் ஆழிவுறுச் செய்ய வேண்டும். இவ் வீலங்குணர்வுகளை ஆழிக்காமல் புனிதப் பயணங்கள் போன்றவைக்கடப் பயணிப்பதில்லை.

- ச.சாரதி - 24-05-1992 அருள்கை - ஜூன் 92 - ப.07.

4. வீரதங்கள் அனுஷ்டிப்பதும் பூஜை செய்வதும் உண்ணாவிரதம் இருப்பதும் யாவும் கயநல் நோக்கத்துடன் செய்யப்படுபவையே. எப்போது கயநலத்தைத் தீயாகம் செய்கிறீர்களோ ஆதுவே சரியான, உண்மையான தெய்வ வழிபாடாகும். யாத்திரை பயணம் போவதோ, புனித நீராருவதோ, பூஜை செய்வதோ, தேங்காய் உடைப்பதோ ஆன்மீக சாதனைகள் ஆகமாட்டா.

எப்போது ஒருவர் தனக்குள்ளே உள்ள மிருகத் தன்மையைப் போக்கி மன்றத் தன்மையை வெளியிட்டு தெய்வத் தன்மைக்கு மாற்ற முயற்சிக்கிறாரோ அப்போதே ஆந்மீக சாதனை செய்ததாகும். பூஜைகள் வீரதங்கள் செய்தும் மிருகத் தன்மை போவதீல்லை. அது மேலும் அசரத் தன்மைக்கே கொண்டு விட்டுவிடும்.

- ச.சாரதி - 06-10-1992 அருளுரை.

5. இன்று ஆத்மீக சாதகர்கள் தீயானம், ஜபம், தவம், யோகம் போன்ற பலவீதமான சாதனைகளைச் செய்கிறார்கள். எல்லாச் சாதனைகளினதும் உள்ள நீரோட்டமாக அன்பு இருக்க வேண்டும். இல்லையேல் அந்தச் சாதனைகள் செய்யும் நேரம் வீண் பொழுதாகி விடும். அன்பென்ற உணர்வுடன் இல்லாத நாம ஜெபத்தீனால் எந்தப் பயதும் உண்டாகப் போவதீல்லை. வேதங்கள் பீரகடனப்படித்துகின்றன “செல்வம், சந்ததி நல்ல செயல்கள் எதுவும் அமரத்துவத்தை அளிக்கமாட்டாது. தீயாகமே அமரத்துவம் தரும்.” அமரத்துவம் என்பது அன்பைத் தவிர வேற்றில்லை. அன்புதான் அம்ருதம். அது எல்லையற்றது. அது எல்லா ஆணந்தமுமாகும். இந்த அன்புக் கோட்பாட்டை அறிந்து கொள்ள இன்றைய மனிதர்கள் எந்த முயற்சியும் ஏற்பட்டில்லை. ஒரு பாபத்தைபொ அல்லது சாபத்தையோ இல்லாமல் செய்யும் சக்தி அன்பு ஒன்றின் சக்திக்கு மட்டுமே உண்டு. கசப்பான உணர்வுகளை இல்லாமல் செய்து வாழ்க்கையை இனிமையாக்க அன்பீனால் மட்டுமே முடியும்.

- ஆங்கல ச.சாரதி - ஆகஸ்ட் 99 - ப.199.

26. மானிட அன்பு - தெய்வீக அன்பு.

1. மனிதனுடைய அன்புக்கும் தெய்வீக அன்புக்கும் இடையே இருக்கும் வீத்தீயாசத்தை நாம் ஒவ்வொருவரும் புரிந்து கொள்ள முயற்சி செய்ய வேண்டும். கடவுள் எப்போதும் இடைவீடாது கொடுத்துக் கொண்டே இருக்கிறார். எதையும் பீரதீயாகப் பெற்றுக் கொள்வதீல்லை. ஆனால் மனிதன் எப்போதும் பெற்றுக் கொள்வதீலையே குறியாய் இருக்கிறானே தவிர கொடுக்கத் தயாராக இருப்பதீல்லை. பெறுபவரது கரம் எப்போதும் தாழ்ந்துதான் இருக்கும். தருபவரது கரம் உயர்ந்துதான் காணப்படும்.

- ச.சாரதி - செப்ரம்பர் 98 - ப.08

2. மானிட அன்பு உலக ரீதியானது. சுயநலமானது. ஆனால் தெய்வீக அன்பு ஆத்மீகமானது. சுயநலமற்றது. அது தாய்மையானது. கடவுளின் அன்பை அனுபவிக்க வேண்டும் என்றால் சுயநலமுள்ள, சின்னத் தனமான மனதை வீட்டு அன்பை வீரவாக்க வேண்டும். (பிதுமணத் தம்பதிகளின் அன்பு நாளாக நாளாக குறைந்து போவதை பகவான் உதாரணம் காட்டினார்) ஆரம்பத்தில் தெருவில் நடந்து போகும்போது மனனவீயை அதிலிருந்து வீலத்து வைக்கும் ஒருவன் அதே குழந்தையை ஒரு சீல மாதங்களின் பீன்பு சுருக்கென்று “என்ன மீ குருடா? அந்த முள்ளைக் காணவீல்லையா?” என்று கேட்பான். இப்படி

இந்த உலக அன்பு நாளாக நாளாக இல்லாமல் போகிறது. ஆனால் தெய்வீக அன்பு நிலையானது. உறுதீயானது.

மனிதர்களால் தெய்வீக அன்பின் உயர்வை வீளங்கீக் கொள்ள முடிவதில்லை. அவர்கள் இந்த அன்பை பீழையாக வீளங்கீக் கொண்டு தங்கள் கீழான ஆசைகள் நிறைவேறாத பொழுது தெய்வத்தில் பீழை போடுகிறார்கள். எது வீடுதலை? அது ஆசைகளிலிருந்து வீடுதலை. கடவுளைப் பார்க்க வேண்டும் என்கிறார்கள். அதற்குத் தேவையான வீசவாசத்தையும் உங்கள் இதயத்தில் வைத்திருக்க வேண்டாமா?

கடவுளுக்கு அருகாமையில் வசீத்தாலும் வீசவாசமும் பக்தியும் இல்லாமல் கடவுளைக் காண முடியாது. (எப்படி?) குளத்தில் உள்ள தவளை எவ்வளவு அருகில் இருந்தாலும் தாமரையில் உள்ள தேனைப் பற்றிய எந்த அறிவும் இல்லாமல் இருக்கிறது. ஆனால் எவ்வளவோ தொலைவில் உள்ள தேனை இந்தப் பூவில் உள்ள தேனை அறிந்து, வந்து சுவைக்கிறது. தொலைவில் உள்ள நாடுகளில் உள்ள மக்கள் எல்லாம் வந்து தெய்வீக அன்பின் இனிமையை சுவைக்கிறார்கள். ஆனால் அதே சமயம் அருகில் உள்ளவர்களால் அப்படி முடியவில்லை.

தெய்வீகத்தீன் அருகாமையில் இருப்பது மனிதனை தெய்வீகத்துக்கு உயர்த்த வேண்டும். ஆனால் பலரால் அதை உணர முடியாமல் அவர்களின் வாழ்வு வீணாகிறது. அன்பு எல்லோரிடமும் உண்டு. ஆனால் அது சுயநலமான முடிவுகளுக்குத் திருப்பப்படுவதால் அது பற்றாகிறது. நீங்கள் தெய்வ பிரேரமையை தெய்வ அன்பை அனுபவிக்க நாட்டம் கொள்ள வேண்டும்.

-ஆங்கீல ச.சாராத் - ஆகஸ்ட் 97 - ப.ஷி.

3. தெய்வீக அன்புக்கு இணை இல்லை. அது மிகவும் உயர்ந்தது. நீங்கள் சாதாரணமான உலக வீட்யங்களுக்கு கடவுளை வேண்டுகிறீர்கள். உங்களிடம் இல்லாத ஒன்றை நீங்கள் கேட்க வேண்டும். சுயநலமில்லாத அன்பு உங்களிடம் இல்லை. தெய்வீகத்திடம் அது நிறைய இருக்கிறது. கடவுள் ஆனந்தத்தீன் சொருபம். அன்பு, சாந்தி, ஆனந்தம் இவற்றிற்காக பிரார்த்தனை செய்யுங்கள். உலக சந்தோஷத்திற்கும் தெய்வீக அன்பிற்கும் உள்ள வித்தீயாசத்தை நீங்கள் தெரிந்து கொள்ள வேண்டும். இன்று மனிதர்கள் அற்பமான வீட்யங்களுக்காக பிரார்த்தனை செய்கிறார்கள்.

பக்தத்துக்கு எது நல்லது என்று தெரிந்து ஆண்டவன் அதைக் கொடுக்கிறான். அவன் மனிதத்துடைய எண்ணங்கள் சொற்கள் செயல்கள் எல்லாவற்றிற்கும் சாட்சீயாக உள்ளனன். ஆகவே முழு இதயத்தோடு எந்தவித எதிர்ப்பும் இல்லாமல் சரணடைந்து ஒரு உதாரணமான

வாழ்வை வாழுங்கள். நீங்கள் எல்லோரும் தெய்வீகத்தின் சொருபங்கள். ஆகவே எல்லாரையும் நேசீக்க வேண்டும். ஒருவரையும் வருத்தக் கூடாது. யாரையாவது வருத்தினால் தெய்வீகத்தை வருத்துகிறீர்கள்.

-ஆங்கல ச.சாரதி - ஆகஸ்ட் 97 - ப.213

27. துன்பங்களுக்கும் தூயரங்களுக்கும் காரணம் - அன்பில்லாதது.

1. இந்நாளில் இவ்வகைத்தீல் காணப்படும் துன்பங்களுக்கும் தூயரங்களுக்கும் காரணம் பீரேமை இல்லாதது மட்டுமே. இந்நாளைய அன்பு உடலை மட்டும் சம்பந்தப்படுத்தி உருவாகப்பீருக்கின்ற ஒன்று. சயநலம் கலந்தது. தேகத்தை வைத்துத்தான் உணர்வுகள் எழுகின்றனவே தவிர பரமாத்மாவை என்னை ஏற்படும் என்னங்கள் காணப்படுவதில்லை. மனிதன் தான் அணிந்திருக்கும் உடலைப்பற்றியே என்னுகின்றானே தவிர உடலுக்கு ஆதாரமான அல்லதீவாரத்தைப்பற்றிக் கவலைப்படுவதில்லை. அல்லதீவாரத்தைப் பற்றிக் கவலைப்படாமல் அதன் மேல் கட்டப்பட்டிருள்ள கட்டிடத்தைப்பற்றி என்னுவதால் என்ன பயன். எல்லாவற்றிற்கும் முக்கியமானது, ஆதாரமானது, அழித்தளம் அமைத்திருப்பது அன்புதான்.

-ச.சாரதி - டிசம்பர் 96 - ப.09.

2. இறைவனது அன்பு இதயத்தீல் இல்லையெனில் சர்வமும் சரிவாரது. துன்பம் ஏற்படும். ஆனந்தம் என்பது ஏற்படாது. புத்தரும் இதைத்தான் சொன்னார்.

புத்தம் சரணம் கச்சாமி - முதலீல் உன் புத்தியீடம் சரணடை. சங்கம் சரணம் கச்சாமி - அதன்பீன் சமுதாயத்தீல் உன்னை ஈடுபடுத்தி சேவை செய் தர்மம் சரணம் கச்சாமி - அவ்வாறு சேவை செய்யும் போது தர்மத்தைக் கடைப்பிடி ஆனந்தம் உன்னை வந்தடையும்.

-ச.சாரதி - டிசம்பர் 96 - ப.14

3. பிரேமையின் தத்துவத்தை (அடிப்படைத் தன்மையினை) அனுபவியுங்கள். இந்தப் பிரேமையினை அனுபவித்தால் உலகில் துவேஷம் (வெறுப்பு) என்பது இராது. வெறுப்பு இல்லாத உலகில் ஹிம்கை (கொடுமை) என்பது இராது. இவ்வுலகில் இப்போது அளவுக்கு மின்சீய ஹிம்கை (கொடுமை) நீலவுகிறது. கொடிய செயல்கள் அதீகரித்துக் கொண்டே வருகின்றனவே. இதற்கு மூலகாரணம் என்ன ?

சயநலமும் அகங்காரமுமே. இதற்குக் காரணம் சயநலத்தையும் அகங்காரத்தையும் எரித்து விடுக்கள். அதற்குப் பிறகுதான் பரநலம், தன்னலமற்ற பாங்கு (Selflessness) உங்களீடம் குடிகொள்ளும். இவ்வாறு பிரேம தத்துவத்தை ஆதாரமாகக் கொண்டு,

பிரேம பாவனையினை வளர்த்துக் கொண்டு, பிரேமை நிறைந்த வாழ்க்கையினை வாழ்ந்து பிரேமையினால் வாழ்க்கை நிறைவு பெற வேண்டும். பிரேமையுடன் வாழும் பொழுது எந்தத் துண்பத்தையும் நீ உணர்வது இல்லை. அன்பீல்லாதவர்கள் பற்பல துண்பங்களையும் ஆனுபவிப்பார்கள்.

- 21-08-1992 அருளுகர - ஆகஸ்ட் 92 - ப.07.

4. தீனசரி வாழ்க்கையில் தோல்வி, இழப்பு, கவலை இவற்றை நாம் அனர்த்தங்களாக ஏடுத்துக் கொள்கிறோம். ஆனால் இந்த உலகில் காரணம் இல்லாமல் எதுவும் நடப்பதீல்லை. பசீயீன் காரணமாகச் சாப்பிருக்கிறோம். தாகத்தின் காரணமாகத் தண்ணீர் அருந்துகிறோம். கஷ்டங்களீன் காரணமாகக் கவலைப்படுகிறோம்.

நிரந்தர ஆண்மைத்தை ஆனுபவிக்க வேண்டுமானால் அதன் மூலத்தை (Source) கண்டு பீடிக்க வேண்டும். அந்த மூலம் அன்பே. அன்பீர்க்கு மேற்பட்ட எதுவும் இந்த உலகில் இல்லை. எதற்கும் ஒரு வீலை உண்டு. நிரந்தரமான ஆண்மைத்தீர்க்குக் கொடுக்க வேண்டிய வீலை தெய்வீக அன்பு. அன்பீல்லாமல் (தெய்வீக) உலகில் எந்தப் பொருளும் உங்களுக்கு உண்மையான ஆண்மைத்தைத் தரமாட்டாது.

- ஆங்கில ச.சாரதி - ஜூவரீ 98 - ப.07.

5. ஒரு காலத்தில் புத்தர் பீராணம் செய்கையில் ஒரு அருக்கி அவரை வழிமறித்தாள். இப்போது உன்னை நான் தீன்றுவிடப் போகிறேன் என்றாள். புத்தர் புன்முறவுவுடன் “ஓ தெய்வமே உன்னை நான் அருக்கியாகப் பார்க்கவீல்லை. தெய்வமாகவே பார்க்கிறேன் உன்னை எவ்வளவு காலம் நான் நேர்சீத்து வருகிறேன்” என்றார். இந்த இதயபூர்வமான அன்புச் சொல்லினாலேயே அந்த அருக்கி சாந்தியின் சீன்னமாக ஆண்புறாவாக மாறிப் பறந்து சென்றுவிட்டாள்.

1. பிரேமையின் முன் வீரோதம் நிற்காது.

2. பிரேமை நிறைந்து உள்ளவரிடம் எப்படிப்பட்ட வீரோதீயாயினும் எந்தத் தீங்கும் செய்ய முடியாது.

ஆகையால் இப்படிப்பட்ட சமத்துவ ஒருமைப்பாட்டுணர்வைப் பெற முயல வேண்டும். தெய்வத்தைப் போகிக்க வேண்டும். இதுவே மனிதனீன் முக்கிய இலட்சியமாகும்.

- ச.சாரதி - பெப்பரீவரீ 87 - ப.90.

28. அன்பு என்ற செல்வம்.

1. உலகின் நீகழ்வுகள் அனைத்தீற்கும் மூலகாரணம் பிரேரமையே. பிரேரமைக்கு மிஞ்சீய செல்வம் இவ்வுலகில் வேறொன்றுமில்லை. உலகியலாக நீங்கள் வாங்கும் பொருளின் மதிப்பு நீங்கள் கொடுக்கும் பணத்தீன் மதிப்பைவிடக் குறையானது. எதையாவது வாங்கவேண்டுமென்ற முதலில் பணத்தைக் கொடுக்க வேண்டும். அதன் பின்னரே அந்தப் பொருள் உங்களுக்குக் கிடைக்கிறது. பணத்தீன் மூலம் நீங்கள் இவ்வுலகில் எதையும் வாங்கலாம். வாங்கும் பொருள்ல இங்கு முக்கீயமானது. வாங்கக் கொடுக்கும் தனமே முக்கீயமானது.

அதே போலத்தான் மனீதனீன் சுகம், துக்கம், ஆனந்தம் எல்லாம் பிரேரமையின் மூலமாகத்தான் அவனுக்குக் கிடைக்கிறது. அன்பின்றி எக்காலமும் மகிழ்ச்சியுடன் இருக்க இயலாது. ஆகவே மனீதனீன் முக்கீயமான செல்வம் பிரேரமை என்கிற தனமே. இந்தத் தனத்தை ஒவ்வொரு மனீதனும் சம்பாதிக்க வேண்டும். இச் செல்வம் உடையவன் நீரந்தரமாக ஆனந்தத்துடன் நிலைத்து வாழ்கிறான்.

-ச.சாரதி - ஜனவரி 98 - ப.06.

2. மனீத வாழ்க்கையைப் பிரேரமை மயமாக மாற்றிக் கொள்ள வேண்டும். இத்தகைய அன்பு இருக்கும் போது சாதிக்க இயலாதது எதுவுமே இல்லை. எல்லாவித செல்வங்களும் பிரேரமை இருக்கும் இடத்திலேயே வந்து அமைகின்றன. அன்பிருக்கும் இடத்திலேயே வெற்றியும் தன்னை நிலைமீறுத்திக் கொள்கிறது.

-ச.சாரதி - டிசம்பர் 96 - ப.08.

3. ஆனந்தத்தை அடைய பிரேரமை தத்துவத்தை வளர்த்துக் கொள்ள வேண்டும் உங்களுடைய பிரேரமையை, சுத்யத்தை, தாமத்தை ஏதேதோ கும்பனீகளில் டிபாஸிட் செய்துவீட்டுக் காத்திருக்கிறாய். இவையெல்லாம் நிலையானவையல்ல. அதை பகவத் பிரேரமை என்கிற கம்பெனியில் கொண்டு வந்து நிரப்பி, உன்னுடைய டிபாஸிட் டபிள் டபிள் டபிள் என்று பலமான்காகப் பெருகும்.

-ச.சாரதி - டிசம்பர் 96 - ப.11

4. உன்னுடைய இதயம் என்ற பாங்கில் இந்தப் பிரேரமையை டிபாஸிட் செய். யாரும் அன்பை உங்கள் இதயத்திலிருந்து கள்வாட மூடியாது. இதயம் என்கிற பாங்கில் டிபாஸிட் செய்யும் போது அதற்கு லாக்கர் வேண்டாம். காவல்காரன் வேண்டாம். உங்கள் உள்ளே அதை நிரப்பும் போது you ensure it is insure. அது மாறாதது. (அது இன்குரன்ஸ் செய்யப்பட்டதாக நீங்கள் நீச்சயப்படுத்திக் கொள்ளலாம்)

-ச.சாரதி - டிசம்பர் 96 - ப.11.

5. எவ்வீத முயற்சியும் எடுக்காமல் எவ்வகையிலும் வருத்திக் கொள்ளாமல் சுலபமாக பந்தங்களில் இருந்து வீடுதலை கிடைக்க வேண்டும் என்ற மனப்போக்கில் மனீதன் இருக்கிறான். தெய்வீக அன்பு இவ்வளவு சுலபமாகக் கிடைக்கக்கூடிய ஒன்றல்ல. இந்த வீலையூர்ந்த இரத்தீனம் தெயவீக அன்பு தீபாகம் என்கிற சந்தையில்தான் கிடைக்கும். அன்பின் சாம்ராஜ்யத்தில் தெய்வீக அன்பு என்கிற இரத்தீனத்தீன் வீலை அதிகம். இத்தகைய வீலை உயர்ந்த வரைம் பீரோம சாம்ராஜ்யத்திலன்றி சுயநலம் வீளம்பறப்படுத்தப்படும் தரமற்ற வீதிகளிலா கிடைக்கும்?

- ச.சாரதி - ஜூன் 94 - ப.14.

29. னன்பிருந்தால் .....

1. பந்தங்களுடன் கூடிய அன்பு உருவானால், மேகங்களைப் போல அது வரும் போகும். உண்மையான அன்பு நீலையாக இருக்கும். இந்நாளில் கடவுளை நேசீக்கிறேன், நேசீக்கிறேன் என்ற சொல்கிறார்கள். அப்படி உண்மையிலேயே அன்பிருந்தால் மனீதனுக்குத் துன்பங்களே இருக்காது. கடவுளை நேசீப்பதாக நீ சொல்வதெல்லாம் வெறும் பீரமை. அப்படி அன்பு செலுத்துவதாக (எடுத்துக்) கொண்டால் அதை அனுபவித்திருக்கிறாயா?

அப்படி அனுபவித்திருந்தால் துக்கத்தீற்கும் கவலைக்கும் எங்கே இடம்? நீ அனுபவிப்பதீல்லை. ஆனால் பேசுவதெல்லாம் அன்பு, அன்பு, அன்புதான். அவையெல்லாம் வார்த்தை ஜாலங்கள். அன்பு இதயத்தீலிருந்து ஏழ வேண்டும்.

- ச.சாரதி - மே 96 - ப.23.

2. தந்தைக்கும் மகனுக்கும் இடையே உள்ள உறவு, சகோதரர்களுக்கிடையே உள்ள உறவு, கணவன் மனைவிக்கிடையேயுள்ள உறவு இவ்வாறு உலகில் மனீதன் கொண்டிருள்ள உறவு முறைகள் எல்லாவற்றிலும் இலட்சியமான உயரிய முறையில் எவ்வாறு அன்பும் கடமையும் கலந்துள்ளன என்பதை இராமாயணம் வெகு அழகாகச் சீத்தரிக்கின்றது. மக்களின் நலனையே கருத்தில் கொண்டிருப்பதை வீருட்சம் போன்று அவர்கள் வேண்டுவதை எல்லாம் நிறைவேற்றி நாட்டினை அரசாங்கத்தில் இராமனுக்கு இணையாக இராமனையே கூற இயலும். வேறு யாரையும் கூற முடியாது.

- 25-05-1992 அருங்கலை.

3. ஒரு வீயாதி குணமாவதற்கு பல வகையான வழிமுறைகள் உள்ளன. முதலில் மருந்தைப் பயன்படுத்த வேண்டும். பிறகு உணவில் பத்தீயமும்

அனுசரிக்க வேண்டும். ஒன்றில்லாமல் மற்றொன்று பயன் தராது. மருந்தும் உட்கொண்டு பத்தியமும் அனுசரித்தால்தான் வீயாதி குணமானும். ஆது போலவே மனிதன் தன்னைப் பயமுறுத்தி துன்புறுத்துகின்ற அசாந்தி (அமைதியின்மை) என்ற நோயிலிருந்து வீட்டுபட வேண்டுமானால் அவன் பிரேரமை என்ற மருந்தை உட்கொண்டு கடவுளின் கட்டளைகளுக்குக் கீழ்ப்படிதல் என்ற பத்தியத்தை பீண்பற்ற வேண்டும்.

நமக்குக் கடவுளிடம் அன்பு இருக்கிறது. ஆனால் அவரது கட்டளைகளுக்கு நாம் பணிவதீல்லை. அவற்றின்படி நடப்பதீல்லை. அவரது கட்டளைகளுக்குக் கீழ்ப்படிக்கிறோம். ஆனால் அன்புடன் கூட அவற்றைச் செப்பதீல்லை.

பிரேரமை ஆக்கனு இவற்றைப் புரிந்துகொண்டு இவை நம்மிடம் ஒன்றிணையும் போதுதான் அசாந்தி (அமைதியின்மை) நம்மை வீட்டு வீல்கும்.

- 20 - 03 - 1993 அருளுறை.

4. எத்தனையோ பக்தர்கள் என்னிடம் வந்து தங்கள் ஆசைகளைத் தெரிவிக்கிறார்கள். நான் அவற்றை நீரைவேற்றி வைக்கிறேன். அவர்கள் சந்தோஷமாகத் திரும்புகிறார்கள். ஆனால் யாராவது ஒருவர் அவர்கள் தேவை தீர்ந்தவுடன் என்னை நினைக்கிறார்களா? என்றால் இல்லை.

ஏனெனில் அவர்கள் கவாமி மேல் வைக்கும் அன்பானது சுயநலத்தோடு கூடியது. கடவுளை உங்கள் வாழ்வின் குறிக்கோளாகக் கொள்ளுங்கள்.

நீங்கள் படத்தை, சீலையை, புகைப்படத்தை எதை வேண்டுமானாலும் வணங்கலாம். அப்படிப்பட்ட நம்பிக்கை உங்களை தெய்வத்துக்கு (அருகீல்) அழைத்துச் செல்லும். ஆனால் கடவுள் படம்தான், சீலைதான், போட்டோதான் என்று சொல்லாதீர்கள். இப்படி அவரை தாழ்ந்த நீலைக்கு கொண்டுவராதீர்கள். உங்கள் நோக்கங்கள் குறைவானவையாக இருந்தால் ஆது குற்றம். இதனால்தான் நீங்கள் அமைதியற்றுப் போகிறீர்கள்.

- 21 - 08 - 1993 அருளுறை.

5. ஜீவ ரோடியோவை தெய்வ சக்திக்கு டயுன் பண்ணுவது அன்புதான்.

- ஸ்வாமி ரா. கணபதி - பாகம் 02 - ப.266.

30. அன்பின் சக்தி.

1. இந்த உலகத்தில் அன்பின் மூலம் சாதிக்க முடியாதது எதுவுமில்லை. எதையும் சாதிக்க முடியும். பிரதிபலன் எதிர்பார்க்காத சுயநலக்கலப்பேயில்லாத அன்பொனால் இறைவனையும் கட்டிவீடு முடியும். அதே அன்பு சுயநலத்துடனும் குறசிய நோக்குடனும் இருந்தால் இவ்வுலகத்தில் சீலவற்றைத்தான் அடைய முடியும்.

மனிதன் அன்பின் இத்தகைய சக்தியை உணராமல் உலகியலாக அதைக் கருதி மீகவும் சாதாரணமானதாக எடைபோடுகின்றான். ஆனால் மனிதன் பிரேம தத்துவம் என்ற இந்த அன்பின் உண்மையான சக்தியைப் பரிந்து நடந்து கொள்ள வேண்டும். அதை புரிந்து கொண்ட மனிதன் வேறெந்த தவறான வழிபலும் செல்ல மாட்டான்.

-ச.சாரத் - பெப்ரவரி 96 - ப.13

2. ஒரு ஆபிஸர் இருக்கிறார். அலுவலகத்தில் வேலை செய்கிறார். தீணந்தோறும் வேலை செய்து வீட்டு இல்லம் தீரும்பீயதும் மீகவும் கணைப்படைந்து காணப்படுவார். கொஞ்ச நாள் கழித்து மனைவிக்கு உடல் நலமின்றிப் போய் மருத்துவமனையில் சேர்க்கும் படி ஆகிறது. இந்த ஆபிஸர் அலுவலகத்திலிருந்து வந்து மனைவிக்கு உணவு ஏற்பாடு செய்து சமைத்து பிறகு ஆஸ்பத்தீர்க்கு உணவு எடுத்துச் செல்கிறார்.

முன்பெல்லாம் ஆபிஸீவிருந்து வீட்டுக்கு வந்ததும் கணைப்பாகப் படித்துக் கொள்பவர் இப்போது வீட்டுக்கு வந்து, உணவு சமைத்து அதை மருத்துவமனையிலிருக்கும் மனைவிக்குக் கொடுத்து உண்ணச் செய்து இரவு முழுவதும் சேவை செய்யவும் எங்கிருந்து அவருக்கு இவ்வளவு சக்தி வந்தது. இந்த சக்தியெல்லாம் மனைவிமேல் இருக்கும் அன்பொனால் ஏற்பட்டது.

மனைவிமேல் வைத்த அன்பே இவ்வளவு சக்தீயைப் பெருக்குமென்றால், இறைவன் மேல்வைத்த அன்பு எத்தகைய சக்தீயை ஏற்படுத்தீக் கொடுக்கம்?

ஆகையால் இறைவன் மேல் அன்பை வளர்த்துக் கொள்வதாலும், அவர் சேவை செய்வதாலும், எவ்வளவோ சக்தீ பெருக்கீற்று. இதை உணர்ந்து கொள்பவர்களே பரம பக்தர்களான உண்மையான சாதகர்கள். எத்தனையோ முனிவர்களும் ரீவீகளும் இறைவன் மேல் வைத்திருக்கும் அளவு கடந்த அன்பீன் சக்தீயை அறிவார்கள். அதனால்தான் பல நாட்கள் உண்ணாமல் பசி என்பதே அறியாமல் கானகங்களில் அவர்களால் தீரிய முடிந்தது.

பல குரை மிருகங்கள் சஞ்சிக்கும் கானகமாயினும் அவைகளுக்கு இடையீல் இவர்களால் வசீக்க முடிந்தது என்றால் அதற்குக் காரணம் இறைவன் மேல் வைத்திருந்த மீது தீயான அன்புதான். அன்பினிலிருந்து வெளிப்படும் பிரதிபலிப்பு மிருகங்களையும் கூட அன்பு உடையவைகளாக மாற்றி வீடுகளின்றது.

இது பண்டைய காலத்திலிருந்து நடைபெறுகின்ற நடைமுறை. ஆனால் இன்றைய மனிதன் ஏற்குறைய மிருகங்களை மாற்றிவிட்டிருக்கிறான். அவன் மிருகங்களை நெருங்கும்போது அவனது வெறுப்பின் பிரதிபலிப்பு சாந்தமான மிருகங்களையும் கூட ஆத்திரமுட்டி வீடுகிறது.

-ச.சாரதி - ஏப்ரல் 96 - ப.10.

3. பயிர்கள் வளருவதற்குத் தண்ணீர் தேவை. ஆனால் பயிர்கள் ஆகாயத்திற்கு உயர்ப்போய்த் தண்ணீர் தேட முடியாது. பயிர்களுக்காக முகில்கள் கீழே இறங்கி வந்து அவைகளுக்குத் தண்ணீர் கொடுக்கிறது. நீங்கள் கடவுளை அவருக்காகவே பிரார்த்தித்தீர்கள் என்றால் அவர் எல்லாவற்றையும் கவனித்துக் கொள்வார்.

பூக்கள் தேவீக்களை வருவேற்பதில்லை. ஆனால் தேவீக்கள் தேனைத் தேடி அவற்றிடம் போகின்றன. இதயத்தில் அன்பு என்ற அமுதத்தை ஊற்சு செய்தால் தேவீ தேனைக்குடிக்க வருவதைப்போல் கடவுள் எம்மீடம் வருவார். (ஒப்பிருக் - நவநீதசோரன் - சீத்த சோரன் - உள்ளங்கவர் கள்வன்)

மறுபக்கத்தில் பார்க்கும் பொழுது காகிதப் பூவை வைத்திருந்தால் எந்தத் தேனியும் கிட்ட வர மாட்டாது. அதே போல் எமது இதயத்தை அன்பு அமுதத்தால் நிரப்ப தெய்வீகம் அங்கே குடியேறும்.

-ஆங்கல ச.சாரதி - மே 95 - ப.13.

31. அன்பின் பரிணமிப்பு (வெளிப்பாடு)

1. எண்ணங்கள். எல்லாம் அன்பின் வெளிப்பாடாக இருக்க வேண்டும். பேசும் பேச்செல்லாம் அன்புடன் கூடியதாகவே விளங்க வேண்டும். பார்க்கும் பார்வையில் அன்பு தெரிய வேண்டும். இதுவே தெய்வீகமான அன்பு. இத்தக்கைய அன்பைத் தன் இதயத்தில் நிரப்பிய எவனும் எந்தத் துண்பத்துக்கம் ஆளாக மாட்டான்.

-ச.சாரதி - பெப்ரவரி 96 - ப.14.

2. ஒன்றை மட்டும் தெளிவாகப் புரிந்து கொள்ளுங்கள். இவ்வுலகீல் அன்பீற்கு தடையாக எதனாலும் வரமுடியாது.

அதனால் அன்பான பார்வையை வளர்த்துக் கொள்ள வேண்டும். அன்பு மயமாக மாற முயற்சி செய்ய வேண்டும்.

-ச.சாரத் - பெப்ரவரி 96 - ப.20.

3. இறைவன் உங்களிடம் எதிர்பார்ப்பதெல்லாம் Qualityயே (தரம்) தவிர Quantity (அளவு) அல்ல. இவ்வளவு பஜன் செய்தேனே, இவ்வளவு சேவை செய்தேனே என்றெல்லாம் பட்டியல் போடாதீர்கள். எந்த உள்ளுணர்வீல், எந்த பாவத்தில் செய்தீர்கள் என்பதுதான் முக்கீழ்மானது. கழுதைப்பால் எத்தனை டிராக்கள் இருந்தாலும் என்ன பயன்? ஒரு டஸ்பூன் பசுவின் பால் இருந்தால் அதுவே மேன்மையானது. இறைவனிடம் ஒரு சீரிய அளவாவது உண்மையான அன்பு இருந்தாலும் போதும்.

கடவுள் நீ செய்யும் வேலையின் (சேவையின்) அளவைப் பற்றிக் கவலைப்படிவதீல்லை. உன் அன்பைப் பற்றித்தான் அவருக்கு ஆக்கறை.

-ச.சாரத் - பெப்ரவரி 96 - ப.20.

4. அன்பீருக்கும் இடத்தில் துவேஷமே இராது. எல்லோரிடமும் கலந்து பழக வேண்டும். ஒற்றுமையை வளர்த்துக் கொள்வது அவசியம். இந்த Unity (ஒற்றுமை) இருந்தால் Purity (தூய்மை) ஏற்படும். Unity இல்லை எனில் Enmity (பகை) உருவாகிறது. இதயம் ஒன்றுதான். இதில் இரண்டுக்கு இடமில்லை. ஒரே ஒரு Sofa தான் இதில் அன்பீற்கு இடம் கொடுக்கல்.

-ச.சாரத் - பெப்ரவரி 96 - ப.21.

5. எல்லோரும் நல்லவர்கள் என்று என்னிக் கொண்டு யாரையும் விரோதித்துக் கொள்ளாதீர்கள். யாரையும் புண்படுத்தக்கூடாது. அப்படித்தான் உங்கள் வாழ்க்கை அமைய வேண்டும். அப்போதுதான் அடுத்தவரும் தங்கள் வாழ்க்கையை அதற்குத் தகுந்தபடி அமைத்துக் கொள்வார்கள்.

மற்றவர்கள் உங்களைத் தூாற்றினால் நீங்கள் அதைப் பொருட்படுத்தாது மகீழ்ச்சியாயிருங்கள். கடவுள் மீது எத்தனைக்கெத்தனை அன்பீருக்கீற்றோ அவ்வளவு ஆனந்தம் உங்களிடம் நிறையும்.

-ச.சாரத் - பெப்ரவரி 96 - ப.23.

6. அன்பை மறந்து போனதால்தான் இவ்வுலகம் இத்தனை துன்பங்குக்கு உள்ளாகியிருக்கிறது. அதனால் அன்பை வளர்த்துக் கொண்டு இதயத்தை

விசாலமானதாக மாற்றிக் கொள்ளுங்கள். இதயம் முழுதும் அன்பு தானே நிறைந்திருக்கிறது. அதை ஆனுபவியுங்கள். அடுத்தவருடன் பசிர்ந்து கொள்ளுங்கள். எல்லோரையும் அன்புமயமாக மாற்றுங்கள். இதுவே பூஜையும் வழிபாடும்.

நிறம் மாறிப் போகும், வாழப் போகும் மலர்களை உபயோகித்து செய்வதல்ல வழிபாடு. அன்பு வேண்டும். அதுவே சாபீஸ் Property (சொத்து) யார் என்ன வேண்டுமானாலும் என்னைக் கொள்ளல்லும். என் வாழ்க்கையே அன்புதான். பகவான் எப்போதும் கொடுப்பதிலேயே தன் வாழ்க்கையைச் செலவழிக்கிறார். எப்போதும் Giving. Giving.

இதில் ஒரு சீரு பகுதியையாவது நீ நடைமுறைப்படித்தக் கூடாதா? ஸ்வாமியின் பக்தன் என்று சொல்லிக் கொள்கிறாயே? அதற்கு உனக்கு உரிமை இருக்கிறதா? இல்லை. சுவாமியின் அன்பை எந்த அளவு உன் வாழ்க்கையில் கடைப்பிடிக்கிறாய். எதுவும் இல்லை. ஆனுபவத்தில் Zero. ஆனால் பேச்சீல் பெரிய Hero.

-ச.சாரதி - மீ 96 - ப.08.

7. அன்பீன் இலக்கு தீயாகம்தான். எந்த நிலையிலும் அன்பு யாரையும் வெறுப்பதில்லை. வெனு தூரத்தில் தள்ளி இருப்பவரையும் நமது மனதுக்கு அருகாமையில் கொண்டு வந்து சேர்ப்பது - அன்பு. இந்த அன்புதான் மற்றவரையும் நம் மைப் போல் அன்புடையவராக என்ன வைக்கிறது. பிரிந்தவரை இனைப்பதும் அதே அன்புதான். மிருகக் குணங்கள் தெய்வீகமாக மாறுவதும் அன்பீனால்தான். அதனால்தான் அன்பு மனிதனின் பிராணன். உயிர்ச்சக்தி.

-ச.சாரதி - ஜனவரி 94 - ப.01.

32. அன்புப் பரிமாற்றங்கள்.

1. கடவுள் எங்குமுள்ளவர்.

என்னை வீட்டு வீலகீ இருக்கும் போது இதற்கு மாறாக நடந்து கொள்ளாதீர்கள். எங்கும் எப்பொழுதும் எனது இருப்பைப்பற்றிய உணர்வில் வாழுங்கள். சீல வேலைகளில் ஸ்ரூப்ராம் போது வீழிப்பாயிருங்கள். இதுத்தின் ஆழத்திலும் வெளியிலும் அமைதியைக் கடைப்பிடியுங்கள். கடவுளின் கைகளும் கால்களும் எங்குமுள்ளதாக கீதை சொல்கிறது. வேறு எந்தச் சத்தமும் தடையாக இல்லாத பொழுதுதான் அவரீன் காலடி ஒசையைக் கேட்க முடியும். தனது அளப்பறும் கருணையால் பக்தன் வீரும்பும் உருவத்தை ஆண்டவன் ஏற்றதுக் கொள்கிறான். அவர் தூய்மை. அவர் அளப்பரிய ஞானம். அவர் எவ்வீத பந்தமும் இல்லாதவர். அளப்பரிய கருணை உள்ளவர்.

எல்லா உயிர்களிலும் அவரைக் கண்டு அவருக்குப் பணிவிடை செய்யுங்கள்.

- ச.சாரதி - ஜூலை 98 - பின்பக்கம்.

2. அன்பீன் உருவம்.

அன்பீற்கு உருவமில்லை. ஆனால் அன்பை அனுபவீக்கும் போது பற்பல வடிவங்களில் அது காணக் கீடைக்கிறது. எந்த உருவத்தை நீணத்தாலும் அவ்வருவத்தைத் தரித்துக் கொள்ள அன்பீனால் முடியும்.

யாரையாவது கேளுங்கள். காற்றுக்கு எது உருவம்? என்று. காற்றுக்கு உருவம் இல்லை. ஆனால் காற்று இருக்கிறது. காற்று இல்லையென்ற நியே கீடையாது. அப்படி எனில் எவ்வாறு அதற்கான உருவத்தை நீண்ணிப்பது. Foot Ball இல் நிரப்பீனால் அது பலுள்ள வடிவம் பெறுகிறது. அதே போல எந்தெந்த மனிதன்டம் இந்த பிரேரணை தத்துவம் சேருகிறதோ அது அவரது வடிவமாகவே மாறுகிறது.

இந்நானைய மனிதர்கள் Container ஜத்தான் (கொள் கலனைத்தான்) பார்க்கிறார்களே தவிர உள்ளிருக்கும் பொருட்களைப் பற்றிப் பெரிதாக நீணப்பதில்லை. அப்படியெனில் வெளிப்புறத்தில் காணப்படும் காட்சிகளையே பீரதானமாக நீணக்கிறார்களே தவிர உட்புற பாவத்தைப் பற்றி உள்ளணர்வுகளைப் பற்றி அக்கறை காட்டுவதில்லை என அர்த்தம்.

- ச.சாரதி - ஜூலை 96 - ப.21

3. கடவுள் மனித உருவில்

அதீ மாண்ட உருவில் ஆண்டவன் வந்தால் மக்களால் புரிந்து கொள்ள முடியாது. அவர் மாண்ட உருவில் வந்தால்தான் மக்கள் அவரின் அருகாமையை உணர்ந்து கொஞ்சமாவது அன்பு செய்ய முடியும். தங்களின் குணங்களை ஆண்டவனில் வைத்து அவைகள் எல்லாம் அவரிலும் உண்டு என்ற தவறைச் செய்யக் கூடாது.

உதாரணமாக வானத்தில் பறக்கும் ஆகாய வீஸானம் வீமான தளத்தில் தரையிறங்குகிறது. தரையிலே ஆகாய வீஸானத்தைப் பார்க்கும் ஒருவர் அது நிலத்தில் உள்ள ஒரு யந்தீரம்தான் என்று நீணக்கக் கூடாது. அது தன்னுடைய பயணிகளின் பாரத்தையெல்லாம் எடுத்துக் கொண்டு ஆகாயத்திற்கு உயர்ந்து பறக்கிறது. அதுபோல தரையில் இறங்கீய ஆண்டவனையும் நீங்கள் நீணத்து தரையோடு அவரை மட்டுப்படுத்தக் கூடாது.

- ஆங்கீல ச.சாரதி - நவம்பர் 98 - பின்பக்கம்

4. காந்தமும் இரும்புத் தானும்.

கடவுளின் அன்பை தனக்குள் ஸர்த்துக் கொள்ளக் கூடியதே ஒருவனுக்கு நடக்கக்கூடிய மீகவும் நன்மை பயக்கும் விடயம். கடவுளுக்கான அவனுடைய அன்பு முக்கீபத்துவம் குறைந்தது. ஏனென்றால் அது உலக அன்பும் தெய்விக அன்பும் சேர்ந்த குறைபாடுள்ள கலவை. கடவுளின் அன்பைப் பெறக்கூடிய முக்கீயமான செயல் தர்மமான வாழ்வு.

பவன், வெள்ளி, இரும்புத்தாள், வைரம், சீவத்தக்கல் போன்ற பொருட்கள் ஒரு மேடையில் இருக்கலாம். காந்தம் எந்த விலையுமிருந்த பொருளையும் கவனியாது. இரும்புத் தாள்களைத்தான் தெரிந்து இழுக்கும். பக்தர்களுக்குள்ளும் இதுதான் நடக்கிறது. கடவுள் செல்வத்தை ஆடிப்படையாக வைத்து தெரிவு செய்வதீல்லை. அவர் தூய்மையான இதயத்தைத்தான் பார்க்கிறார்.

-ஆங்கல ச.சாரதி - செப்டம்பர் 98 - பின்பக்கம்.

5. அன்பு என்பது உயிர்.

1) ஒரு பொருள் மற்றொன்றுடன் இணைவதற்கும் ஒரு மனிதன் மற்றவனுடன் நெருங்கி உறவாடுவதற்கும் அன்புதான் முக்கீய பங்கு வகைக்கிறது. இந்தப் பேரண்டம் முழுவதும் அன்பு நீரம்பிழுளது. இந்த உலகமே அன்பு மயம். அன்பே உலகம் என்று புரிந்து கொள்ளுங்கள். அன்பு எல்லோரிடமும் சோபையுடன் பிரகாசிக்கிறது. அந்த ஓளியில் தெய்வத்துவம் புலனாகின்றது. மொத்தத்தில் அன்பே உயிர் உயிர் என்பது அன்பைத் தவிர வேறில்லை.

2) சீல செழிகளை மீது கவனத்துடனும், அக்கறையுடனும் வளர்த்து வருகிறான் ஒருவன். அதே செழிகள் உலர்ந்து, வாடி, இலைகள் உதிர்ந்து சருகாகிப் போனால் எவ்வளவுக்கெவ்வளவு அன்புடன் வளர்த்தானோ அந்தச் செழிகளை, அதையெல்லாம் மறந்துவிட்டு அதை எளியுடிடி விடுகிறான்.

ஆக உன் அன்பு எதுவரைக்கும் அந்தச் செழிகள் மேல் இருந்தது? செழிகளுக்கு உயிர் இருக்கம் வரையில்தான். அவை சருகாகிப் போனதும் அன்பும் மனிதனிடம் இருந்து போய்வீடுகிறது.

எமக்கு உயிர் கொடுத்து வாழ வழி செய்த தாயை நாம் நேசீக்கிறோம் ஆனால் அதே தாயீன் உயிர் பரிந்த பீன்னால் எவ்வீத இருக்குமுறிஞ்றி எளியும் சீதையில் கிடத்துகிறோம். முன்பு இருந்த அன்பு எங்கே? நாம் அன்பு செலுத்தீயது பிராண்னை (ஆத்மாகவ) உயிரை என்பது புரியவருகிறது.

- ச.சாரதி - ஜூவா 94 - ப.12.

6. அன்பு என்ற காந்தம்.

நமது வாழ்க்கையே ஒரு காந்தம். நம் குழந்தைகளை ஈர்க்கிறோம். இதற்குக் காரணம் என்ன? நாம் குழந்தைகளை காட்டும் அன்புதான். குழந்தைகளை நம்பிடம் ஈர்க்கிறது. தேவீ மலரை நாடி வருவதேன்? மலரில் உள்ள தேன் தேவீயை அங்கு வருப்பாடி செய்கிறது. தேன் எது? தேன்தான் அன்பாகும். அன்பு என்னும் தேன் எல்லோரையும் ஈர்க்கிறது. தேவீயைக் காந்தம் எனலாமா? மலரை காந்தம் எனலாமா? தேவையும் மலரையும் காந்தம் எனலாம். கணவனையும் மனவியையும் காந்தங்கள் எனலாம். தாய்க்கம் குழந்தைக்கும் இடையே உள்ள அன்பை சாந்த சக்தி எனலாம். உலகம் எங்கணும் எப்பொருளும் வேறு ஏதாவது ஒன்றால் ஈர்க்கப்படுகிறது. உலகம் அனைத்தும் காந்த வடிவை ஆகும்.

காந்த சக்தியிலிருந்து மின் சக்தி உருவாகிறது. மின்சக்தி ஓளியைத் தருகின்றது. மனித உடல் மின்சக்தி Generator எனலாம். கண்கள் மின்சக்தி. ஓவ்வொரு அம்சமும் மனிதனின் உடலுக்குள் இருக்கிறது.

-ச.சாரத் - பெப்ரவரி 98 - ப.25

7. பிரேமமையே எனது ஆஸ்தீயும் மகிழ்மையும்.

சவாமி அந்த அதீசயம் நீகழ்த்தீனார் இந்த அதீசயம் நீகழ்த்தீனார் என்று எல்லோரும் சூருகின்றனர். ஆனால் அவையெல்லாம் அதீசயம் அல்ல. என்னுடைய பிரேமமையே எல்லாவற்றிலும் சீரந்த பிரேமமையே நீங்கள் எல்லோரும் பங்கு பற்ற வேண்டும்.

பீரம்மவித் பீரம்மைவபவதீ என்றபடி பிரேமம் உணர்வை வளர்ப்பவர் பிரேமம் வடிவமாகவே ஆகவீடுவார். எனது பிரேமமையும் உங்கள் பிரேமமையும் சேர்ந்து ஏகத்துவமாகவீடும். எங்கும் எதிலும் பிரேமமையே நீறைந்திடும்.

-ச.சாரத் - மார்ச் 90 - ப.20.

8. அன்பென்ற யக்ஞம் செய்யுங்கள்.

இறைவனை அடைவதற்கு வெகு எளிதான வழி இருக்கிறது. இறைவனுக்கு அருகீல் செல். அவரிடம் சரண்டை. அவரிடம் கொண்ட அன்பால் உன்னை ஸீதுதுக்கொள். உனது வாழ்க்கை அவரது அன்பால் கரையட்டும். கவலைப்படாதே.

மனிதன் இன்று அற்ப ஆசைகளின் காரணமாக, அளவற்ற ஆசைகளின் காரணமாக, தகுதியில்லாதவற்றிற்கு அலைந்து தீர்ந்து களைப்படைகிறானே தவிர தனது புத்தி, சக்தி சாமர்த்தியங்களைக்

கொண்டு தெய்வத்தை அடைய முயற்சி செய்வதீல்லை. முதலில் நாம் பீரேம தத்துவத்தை நன்கு புரிந்து கொள்ள வேண்டும்.

-ச.சாரத் - ஜூன் 98 - ப.17

9. ஆத்மீக உண்மைகளின் அங்கீகாரம் - பீரேமை.

நாங்கள் அவதாரங்களான ராமரையும் கிருஷ்ணரையும் பற்றிக் கதைக்கலாம். ஆனால் உங்கள் தற்போதைய அவதாரமும் எந்தவீதமாகவும் குறைந்தல்ல. (இந்த வார்த்தைகளை அதனுடைய பவித்ரீரத்தோடு சொல்பவரீன் மகிழ்மைக்கும் கொடுக்கக்கூடிய கௌரவத்தோடு அவதாரப்போமா ?)

இந்த அவதாரங்களைல்லாம் மனிதர்களும் அவதாரங்கள் என்று சொல்லத்தான் வந்தன. (Incarnation of Divine – தெய்வீகத்தின் அவதாரங்கள்)

மனிதனாகப் பீறந்த பீந்பு (இந்த உண்மைகளைக் கேட்டு அறிந்த அளவுக்காவது)

1. தெய்வீக சொருபமாகத் தனது நடத்தைகளை வைத்துக் கொள்ள வேண்டும்.
2. உங்களுடைய ஆண்மீக உண்மைகளை அங்கீகரித்துக் கொண்டு அந்த தத்துவம் (ஆத்ம தத்துவம்) பீரதீபலிக்கத்தக்கதாக வாழ வேண்டும்.
3. ஒவ்வொருநாளும் உயர்ந்து கொண்டு (நடத்தையில் தன் தன்மையில் உயர்ந்து கொண்டு) போகவேண்டிய மனிதன் சரிந்து நமுவீக் கொண்டிருக்கிறான்.
4. அது சரியான வாழ்க்கைக்கப் பாடம் அல்ல ஒவ்வொரு நாளும் தெய்வீகத்தை நோக்கி உயர்ந்து கொண்டு போக வேண்டும்.
5. “நான் கடவுள். கடவுள் என்னைவிட வேறானவர் அல்ல” இப்படிப்பட்ட தீட்மான நம்பிக்கையில் மனிதன் வாழ வேண்டும்.

33. அன்பென்ற தகுதி.

1. பீரபஞ்சம் என்ற பல்கலைக்கழகத்தீல் ஒவ்வொரு மனிதனும் ஒரு மாணவன். ஒவ்வொரு மாணவனும் ஒரு பாடத்தைப் பீண்பற்றிப் படித்தாலும் எல்லோருக்கும் பொதுவானதும் உண்மையில் பீண்பற்ற வேண்டிய இலக்கும் தெய்வீக அன்பே. இந்த அன்பு என்ற பாடத்தைப் படித்து பட்டம் பெற வேண்டும் என்பது ஒவ்வொருவரை இலக்கு ஆக வேண்டும்.

இந்தப் பீரபஞ்சத்தீல் விஞ்ஞான, அரசீயல், சமூக, பொருளாதார பாடங்கள் இருந்தாலும் அவை எல்லாவற்றிற்கும் அடிப்படையானது ஆத்மீக அறிவு. தெய்வீக அன்பு என்ற அறிவு.

ஆத்மீக துறையிலும் பல வீசேஷ பாடங்கள் இருக்கின்றன.
ஜந்து என்கிற ஒரு பகுதிப் பாடங்கள்,

Dedication	-	அர்ப்பணப்பு
Devotion	-	பக்தி
Decipline	-	ஓழுக்கம்
Discrimination	-	பகுத்துணவு
Determination	-	தீடமான உறுதி

இந்த ஜந்து 'D'களிலும் தேர்ந்தவர்கள் கடவுளின் அன்பைப் பெற அருகதை உடையவர்கள்.

-Sathya Sai Speaks, 16-01-1988 அருளுறை - பாகம் 31 - ப.32

2. இந்நாளில் அநேக வீத்ததைகளைக் கற்றுக் கொள்கிறார்கள். அநேக சக்தீகளைத் தேடிப் பெறுகிறார்கள். பல பதவிகளை வகிக்கிறார்கள். அது போதாது. பவீத்ரமான அன்பைப் பெறுவதற்கான அருகதையைச் சம்பாதித்துக் கொள்ள வேண்டும்.

-ச.சாரதி - ஆகஸ்ட் 96 - ப.31

3. நான் நிதர்சனத்தைக் கண்டு மகிழ்கிறேன். பிரதர்சனத்தை (அளவுக்கு மீறிய நடவடிக்கைகள்) வீரும்புவதீல்லை. ஒரு சீரிய செயலாக இருந்தாலும் திதயம் முழுதும் நிறைந்த அன்பினால் செய்யப்படும் போது எனக்கு மகிழ்ச்சியளிக்கிறது.

-ச.சாரதி - பெப்ரவரி 99 - ப.07.

34. பகவான் கோபப்படுகிறாரே - அன்பு ?

1. உன்னைத் தீருத்த, ஏதோ காரணத்துக்காக அவ்வப்போது கோபப்படுவது போல் நடிக்கிறேனே தவிர கோபம் இதயத்தீவிருந்து வருவதீல்லை. நாவீல் இருந்தான் வருகிறது. கால் நகத்தீவிருந்து சீகை வரை பிரேமமயே எனது வடிவம். பகவான் எதையும் வீரும்புவதீல்லை. PPP என்பதைத் தவிர.

P = Purity	-	தூங்கம்
P = Patience	-	பொறுமை
P = Perseverance	-	வீடாருமாற்சி.

இம்முன்றும் என்னீடம் நிறைந்து ஓவிசைன்றன.

உங்களையெல்லாம் இங்கு வரும்படி யாராவது அழைத்தார்களா? Invitation (அழைப்பு) கொடுத்தார்களா? எதுவும் இல்லை. அன்பே காந்தமாய் அனைவரையும் கவர்ந்து இழுத்திருக்கிறது. அப்படிக் கவர்ந்து இழுக்காமல் போனால் அது Magnet இன் சக்தீக் குறைவு என்பதல்ல. கவரப்படும் இரும்பில்

Rust (கறள்) Dust (துகள்) இரண்டும் இருக்கக் கூடிய அதனால்தான் கவரப்படவில்லை. அந்த Rustம் Dustம் துப்புரவுபடுத்தப்பட்டால் நிச்சயம் கவர்ந்து இழுக்கப்படும். Rust, Dust எனக் குறிப்பிடப்படுவது புலன்களைச் சார்ந்த ஆசைகள் பற்றுதல், வெறுப்பு, போன்றவை. இவற்றை எல்லாம் பரீக்த்தம் செய்தால் நீ என்னுடையவனே. நான் உன்னுடையவனே.

-ச.சாரதி - தசம்பர் 96 - ப.16.

2. சீல சமயம் சீல மாணவர்களிடம் நான் கோபம் கொள்வது உண்டு. இது உண்மையில் அவர்களைக் கண்டிக்கும் நோக்கத்துடன் நான் போடும் வேஷமேயன்றி எனக்கு எவரிடமும் எந்த துவேஷமும் கீடையாது. சீலரிடம் ஒரு மாத காலம் கூடப் பேசாமலிருப்பேன். இது அவர்களுக்கு வழங்கும் மருந்து எனக் கருத வேண்டும். நோய்க்கு மருந்தளிப்பதைப் போலவே அவர்களின் நலனை உத்தேசித்து நான் கடைப்பீடிக்கும் நடவடிக்கை.

-ச.சாரதி - செப்டம்பர் 90 - ப.09.

படே படாக்களான் ஜட்கள், மந்திரிகள், துணை வெந்தந்தர்கள், தொழிலதீர்கள், கலைஞர்கள் ஆகியோரிலும் அனுக்கமானவர்களை பாபா என்ன காப்ச்சக் காப்ச்சகிறார்? இதில் ஆயிரத்தலொரு பங்கையேனும் அவர்கள் வெறைவரிடமிருந்தேனும் பொறுப்பரா? ஆனால் பாபாவை மகிழ்ந்தேற்பது மாத்திரியின்றி அவர்களே பிரீடிம் பூரித்துக் கூறுகிறார்கள். இந்த அகந்தை நாசம் எப்படி நடக்கிறது. கோபத்துக்குள்ளும் கொப்பளிக்கும் தீவியப் பிரேமமயால்தான். -ரா. கணபதி - ஸ்வாமி பாகம் 2 - ப.222.

35. அன்பு என்ற பெயரில் .....

1. நீ கடவுளை நேசீப்பதாக நீனைக்கிறாய். கடவுளை நேசீக்கும் ஒருவரையும் நான் இதுவரையில் காணவில்லை. உன் நலத்தை கருதி கடவுளை நேசீக்கிறாயே தவிர கடவுளுக்காக கடவுளை நேசீப்பதில்லை. இதுவே ஸ்வார்த்தம் (சுயநலம்) நான் எனக்காக கைக்குட்டையை நேசீக்கிறேனே தவிர கைக்குட்டைக்காக கைக்குட்டையை நேசீக்கவில்லை.

மனிதன் உலகிலுள்ள பொருட்களைபெல்லாம் அவைகள் தனக்களிக்கும் உபயோகத்துக்காக நேசீக்கிறானே தவிர, அவற்றின் தன்மைக்காக அல்ல. அனைத்தும் சுயநலத்துக்காகவே. தெய்வீகத்தைக்கூட சுயநலத்துக்காக நேசீக்கிறான். கடவுள் சாமானியமானவர் அல்லர். அத்தனை சுலபமாக அவரை அடைதல் இயலாது. இதியம் என்பது ஒரே இருக்கக உள்ளதாகும். அது இரட்டை சோபா அல்ல. இது Musical chair அல்ல.

உன் மனத்தில் ஆசைகள் நிறைந்திருந்தால் கடவுள் எவ்வாறு வந்து உன் இதயத்தில் உட்கார முடியும். உன் இதயம் காலியாக இருந்தால்தான் கடவுள் வந்து உட்கார இடம் இருக்கும்.

பிரேரணை என்ற பெயரில் நீ Musical chair விளையாட்டு விளையாடுகிறாய். அதில் நேரத்துக்கு நேரம் யாராவது உட்காரந்து பீரங்கு காலி செய்து விழுவார்கள். அத்தகைய இதயம் உனக்கு சொந்தமென்று எவ்வாறு சொல்லமுடியும்.

2. அன்பு என்ற தீற்வுகோல்.

ஒவ்வொரு உயிரிலும் (உயிரற்றவற்றிலும் கூட) தொழிற்பட்டு இயங்கீக் கொண்டிருக்கும் தெய்வீக மின்னோட்டம், ஓரே பிரபஞ்ச தெய்வீக நீந்தீய வஸ்து என்று நீங்கள் உணர வேண்டும். கடவுளின் மாலிகைக்குள் நீங்கள் போக விரும்பினால் இரண்டு மூடிய கதவுகளைச் சந்தீக்க வேண்டி வரும்.

1. உங்களைப் புகழு வேண்டும் என்ற ஆசை.
2. மற்றவர்களை இகழு வேண்டும் என்ற ஆசை.

இந்தக் கதவுகள் பொறாமை என்ற ஆணீகளால் இறுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அங்கே உள்ள அகம்பாவும் என்ற பெரிய பூட்டும் உள்ளே போவதைத் தடை செய்கிறது.

ஆகவே உண்மையான ஆர்வம் உங்களுக்கு இருந்தால் நீங்கள் அன்பு என்ற தீற்பை எடுத்து அந்தக் கதவைத் தீற்ந்து பொறாமை என்ற ஆணீகளை அகற்றி அந்தக் கதவை அகலத் தீற்ந்து விட வேண்டும்.

-ஆங்கீல ச.சாராதி - டசம்பர் 95 - ப.334.

3. அள்பரீய அள்பின் சக்தி வீணாதிக்கப்படுகிறது. ஒவ்வொரு செயலும் கடவுளால் கட்டுப்படுத்தப்படுகிறது. ஒரு வீணாதிக்கு $18\frac{1}{2}$ மைல் வேகத்தில் உலகம் சுற்றுகிறது. குரிப்பினச் சுற்றுவதற்கு பூமிக்கு ஒரு வருடம் எடுக்கிறது. ஒன் வீணாதிக்கு 1,86,284 மைல் என்ற ஆச்சரியமான வேகத்தில் செல்கிறது. ஒன் பிரபஞ்சத்தைச் சுற்றி வர 22000 க்ரோர் (ஒரு க்ரோர் - 10 மில்லியன்) வருடங்கள் எடுக்கிறது.

வீஷ்ணு சஹஸ்ரநாம ஸ்தோத்தீர்த்தில் (வீஸ்வம் வீஷ்ணு மயம்) பிரபஞ்சமே வீஷ்ணுவின் ஸ்வரூபம் என்று உள்ளது. மனிதன் வீஷ்ணுவைச் சுற்றுவதாயின் 22000 க்ரோர் வருடம் எடுக்கும் யார் அவ்வளவு வருடம் வாழுவார்கள். கல்பின் தீய தாக்கத்தீணால், 22000 க்ரோர் வருடங்களை வீட்டுத்தள்ளுவோம். மனிதன் 100 வருடம் கூட வாழ முடியாமல் இருக்கிறது.

ஆனால் (பீரபஞ்ச ரூபத்தில் உள்ள) வீஸ்வ ரூபத்தை ஒரு வினாழயில் கற்றி வரலாம். அன்பு மட்டும் தான் அதைச் சாத்தீயமாக்குகிறது. இந்தப் பீரபஞ்சத்தைபே ஒரு நொழயில் சுற்றிவரக்கூடிய அளவு வேகமுள்ளது அன்பு. ஓளியின் வேகத்தைக் கணக்கிடலாம். ஆனால் அன்பின் வேகத்தைக் கணக்கிட முடியாது. இன்றைய மனீதன், இப்பழப்பட்ட அன்புக்கு எல்லாவற்றையும் தாண்டிச் செல்லக்கூடிய எல்லையற்ற அன்புக்கு எல்லைகள், தடைகள் போட்டுவிட்டான். இதுதான் உலகின் இன்றைய குழப்பங்களுக்குக் காரணம். சாந்தியும், பாதுகாப்பும் இந்த உலகல் இல்லாததற்கு மனீதர்கள் வேறு வேறு காரணங்களைக் கூறலாம். ஆனால் அன்பை உள்ளத்தீநுள்ளே வளர்க்காததுதான் பீரதானமான காரணம். அமரத்துவமான, எல்லையற்ற, அம்ருதமான அன்பு தன்னுடைய இயற்கையான இயல்பு என்பதை அறிவதற்கு மனீதன் எந்தவீத முற்சீயும் எடுப்பதீல்லை.

-ஆங்கல ச.சாரதி - ஆகஸ்ட் 99 - ப.199.

36. அன்பை, சாயிதத்துவத்தை வீதி வீதியாகப் பரப்புங்கள்.

1. ஆத்மீக தத்துவத்தை வீதி வீதியாகப் பரப்புங்கள். ஆன்மீகம் மறக்கப்பட்டதால்தான் நம்மைச் சுற்றி இத்தகைய அமைதியீன்மையும். அன்பு என்பது ஒரு சீறிதும் காணப்படவில்லை. மனீதத் தன்மையே நசீத்துப் போவிட்டது. மனீதன் என்பது உருவத்தால் மட்டுமே உணருக்கூடியதாய் இருக்கிறது. நடவடிக்கைகளில் காணோம்.

-ச.சாரதி - செப்டம்பர் 94 - ப.08

2. சவாமியுடன் கூட இருக்கும் பொழுது பலர் எல்லையற்ற அன்பை அனுபவிக்கிறார்கள். ஆனால் இந்த உணர்வு சவாமியை வீட்டிரு வெளி உலகத்தீர்க்குப் போனவுடன் உலர்ந்து போகிறது.

நாட்டின் ஒவ்வொரு சங்கு பொந்திலும் தெய்வீக செய்தையை சென்று பரப்புவதன் மூலம் இந்த தூய குழல் தொடர்ந்து இருப்பதை நீங்கள் பார்த்துக் கொள்ள வேண்டும். நகரத்தில் தெருவில் வீட்டில் எங்கீருந்தாலும் பேச்சிலும் பாட்டிலும் இறைவன் நாமத்தை சொல்லுங்கள். உங்கள் கடவுளுக்கான அன்பு அசைக்கப்படாமலும் மழுங்காமலும் இருப்பதை உறுதி செய்வதற்கான வழி இதுவே.

-ச.சாரதி - பெப்ரவரி 95 - ப.34

3. சத்திய சாயி நிறுவனங்கள் ஒவ்வொரு தெருவிலும் வீதியிலும் கீராமத்திலும், நகரத்திலும் எல்லா இடங்களிலும் ஜருருவிச் சென்று சாயிதத்துவத்தை பரப்ப வேண்டும்.

ச.சாரதி - 23-11-1985 - பீரந்ததீன செய்தி.

4. சாதீமத வேறுபாடுகளை அறவே அகற்ற வேண்டும் என்பதனைப் போதிப்பது அவசியம். ஆதரவற்றவர்களுக்கும் ஏழை எனியவர்களுக்கும் உபகாரம் செய்வது தெய்வப் பணியாகும், என்பதனையும் நன்றாக எடுத்துக் கூற வேண்டும். தெய்வ நாயல்மரரணை செய்து வருதல் தெய்வத்தைம் சேர்த்து அமரத்துவம் அடைய வழி செய்யும் என்பதனையும் தெளிவாகப் போதிக்க வேண்டும்.

எவ்வரவருக்குத் தெய்வ நம்பிக்கையும் பக்தி சீரத்தையும்
உள்ளதோ அவர்கள் நம்மவர்கள் என்று கருதப்படுவார்கள். இவைகளைப் போதிப்பவர்கள் கவாமிக்கு மீவுவும் பிரயமானவர்கள் (என்று கருதப்படுவார்கள்). எல்லா வேறுபாட்டுணர்வையும் போக்கீ அங்புடன் இயங்க வேண்டும். அப்பொழுதுதான் நீங்கள் உண்மையான சாயி பக்தர்கள் எனக் கருதப்படத்தக்கவர்கள்.

-ச.சாரதி - நவம்பர் 90 - ப.10

5. ஒரே தெய்வீகம்தான் ஓவ்வொரு உயிரிலும் இருக்கிறது எனும் நம்பிக்கை உங்களிடம் வளர்ட்டும். உங்களது தெய்வீக இயல்பீன் சாரமும் வாழ்ந்து கொண்டிருக்கும் அனைத்து உயிர்களின் தெய்வீக இயல்பும் அன்பே ஆகும். அந்த அன்பைப் பறப்புங்கள். ஓவ்வொருவரிடமும் அன்பும் கருதனையும் காட்டுங்கள்.

-கீதைப் பேருரைகள் - தம் பாகம் - பாடம் 13 - ப.209.

6. ஜபமும் தீயானமும் மட்டும் செய்து கொண்டிருப்பது தனது சய முன்னேற்றத்திற்கே வழி கோலுவதாகும். இதுவும் ஒரு வகையில் சயநலமே. பீற்றுக்கு விழுதுவைபடடியும் வழி காட்டும் பணி இதைவிட சீரந்ததாகும். அதுவே சீரந்த தீயாகம். அதுவே யோகம் எனப்படும். ஆகவே நீங்கள் பீற்றுக்கு சேவை செய்து பீரேயை தத்துவத்தீன் மகிமையை பீற்றும் உணர்ச் செய்தலே செய்ய வேண்டிய முக்கீய பணியாகும்.

-ச.சாரதி - மார்ச் 87 - ப.12

7. தெய்வீக அன்பு எல்லோரிடமும் பீரவகீக்கச் செய்வதே மனிதனீன் முதற்கடமை. தனக்காக மட்டும் வாழ்வதற்காக மனிதன் இவ்வுலகில் பீற்ககவீல்லை.

சமுதாயப் பணிக்காக தன்னை அப்பணித்துக் கொள்வதன் மூலம் தான் அவன் தன்னை உயர்த்தீக் கொண்டு ஆக்ம தீருப்தி அடைய முடியும். இந்த நாற் செய்தீயை பயிற்சி செய்து பரப்புவதற்காக கடவுள் மனிதனை இவ்வுலகத்திற்கு அனுப்புகிறார்.

-ச.சாரதி - பெப்ரவரி 99 - ப.17

87. சத்திய சாயி நிறுவனங்களின் திலட்சியம்.

1. சத்திய சாயி நிறுவனங்கள் இந்த அன்புத் தத்துவத்தை பரப்புவதற்கும் மனிதனுள் உறையும் தெய்வத்துவத்தை வெளிக் கொணர்வதற்கும் நிறுவப்பட்டவேயன்றி அதீகமான அளவில் பக்தர்களையும் பின்பற்றுபவர்களையும் உருவாக்கிப் பெருக்குவதற்காக ஏற்படுத்தப்பட வீல்லை.
2. எண்ணீக்கையை அதீகமாக்குவதற்காக நாம் சேவை நிறுவனங்களை ஏற்படுத்தவீல்லை. இங்கு Quality (தரம்) பற்றிய முக்கியத்துவமே தேவைப்படுகிறது.

சர்வதேச சாயி அமைப்புக்களின் சேர்மனும் (தலைவரும்) அகில இந்திய சாயி நிறுவனங்களின் தலைவரும் கொஞ்ச நேரம் முன்புதான் சமீத்தீகளின் எண்ணீக்கை பெருக்கியிருப்பதை எடுத்துச் சொன்னார்கள். இங்கு ஒரு கேள்வி எழுகிறது: சமீத்தீகளின் எண்ணீக்கை பெருக்கியிருப்பது உண்மைதான். ஆனால் உங்களுக்குள்ளே சமத்வம் பெருக்கியிருக்கிறதா? அது பெருக வேண்டும். ஆனால் அது வளரவீல்லையே. Quality (தரம்) எனக்குத் தேவை Quantity (எண்ணீக்கை) அல்ல.

-பாபாவின் ஆனந்த லஹரி - வாழ்க்கை ஒரு நீண்ட பயணம் -
ப.43 - 18-11-1995 அருள்ளர்.

3. எல்லாச் செயல்களையும் கடவுளுக்கு அர்ப்பணிப்பதற்காகவே செய்யுங்கள். உங்கள் கந்தோர் வேலை, சாயி அமைப்பு வேலை என்று வேறுபடுத்தாதீர்கள். ஆத்மீகம் அப்படிப் பகுதி பகுதியாகப் பிரிக்கப்பட முடியாதது. தங்களுடைய எல்லா நடவடிக்கைகளிலும் அன்பை பிரதிபலிக்கச் செய்வதை நடைமுறைப்படுத்தவே சத்திய சாயி அமைப்பு உண்டாக்கப்பட்டது. உங்களில் உள்ள தெய்வீகத்தை (அன்பை) நீங்கள் வெளிப்படுத்த வேண்டும். அதுதான் தன்னை அறிதல். தெய்வீகத்தோடு நீங்கள் ஒன்றியவர்கள், ஒன்றானவர்கள் என்று அறிதல்.

-ஆங்கில சுதிசாரதி - தசம்பர் 95 - ப.313.

4. பிறருக்குப் பயன்படக்கூடிய சேவை, தொண்டு செய்ய முடியாவிட்டாலும் கூட பிறர் மனம் நோன்றுப்படி பேசாமல் இருப்பதையாவது கடைப்பிடிக்க வேண்டும். சத் சங்கத்தில் சேர்ந்து நல்ல குணங்களை வளர்த்துக் கொண்டு சமுதாய அபிவீருத்தீக்கான பணிகளில் ஈடுபடுங்கள். பயனைக் கருதாது செய்யும் பணிகளின் மூலமே சக்தியைப் பெற முடியும். மீருகத் தன்மையினை வீடுத்து தெய்வத் தன்மையினை பெற முயல வேண்டும். மனிதன் தன்னையே தெய்வமாக

உயர்த்தீக் கொள்ள வேண்டும். எவருடைய இதபத்தில் தயவும் கருணையும் நிறைந்தீருக்கிறதோ அவரது இதயம் நிறைவனின் இருப்பிடமாகவிடும். காருண்யமற்ற இதயத்தை உடையவன் அருக்கனெனவே கருதப்பட வேண்டும்.

அகங்காரத்தையும் பிறரை நீந்தீப்பதையும் விட்டுவிட வேண்டும். எல்லோருக்குள்ளும் சர்வேல்வரான் ஒருவனே உள்ளான் என்பதை உணர்ந்து சேவை செய்தால்தான் சத்தீய சாபி நிறுவனம் அமைக்கப்பட்டதன் நோக்கம் நிறைவேற்பதாகும்.

பிரேமையின் மூலமே உங்களுக்கு சக்தியும் ஆனந்தமும் கீட்டும். பிரேமையில் இருந்தே சத்தீயம், தீயகம், மற்றும் எல்லா நற்பண்புகளும் விளையும். பிரேமை இல்லாவிடில் எவ்வீத் நலமும் இராது. சமுதாயத்தில் பாதுகாப்பும் அமைதியும் இருக்காது. இதுவே சாயியின் வாக்கு. இதுவே சத்தீய வாக்கு.

-ச.சாரதி - மார்க்ஷி 90 - ப.13.

38. பிறந்த நாள் செய்திகள் - அன்புச் செய்தி

1. இதயத்தை பிரேமையமாக மாற்றிக் கொள். நீ வேறெதுவும் தர வேண்டாம். பிரசாந்தி நிலையத்தில் ஒரு மலரையோ தேங்காயையோ offer (கொடுக்க) செய்ய அனுமதியில்லை. எதுவும் இங்கே பிரவெசிக்க அனுமதியில்லை. அன்பிற்கு மட்டுமே இங்கு அனுமதி உண்டு.

-ச.சாரதி - முசம்பர் 96 - ப.17.

2. எல்லா தேசங்களிலும் ஏழைகள் இருக்கின்றார்கள். அவர்கள் எல்லாம் நாராயணர்கள். அவர்களுக்குச் சேவை செய்யுங்கள். ஏழைகளும் தேவை உள்ளவர்களும் சேவை செய்யப்பட வேண்டிய கடவுளின் வடிவங்கள். இத்தகைய உயர்ந்த என்னாங்களை உங்கள் இதயம் என்னும் வயலில் வீதத்து விட்டார்களானால். அவை வளர்ந்து பொய் மரமாக மாறும். அவற்றின் குளிர்ச்சியான நிழலில் உங்கள் வாழ்நாட்களை மகிழ்ச்சியாகக் கழியுங்கள். இந்தப் பிறந்த நாள்ப் பரிசு ஒன்று மட்டுமே சவாபி விரும்புவது.

1. நீங்கள் மகிழ்ச்சியாப் பிருக்க வேண்டும்.
2. மற்றவருக்கு வழி காட்டும் முன்னுதாணமாக இருக்க வேண்டும்.
3. இந்த மகாநாடு முந்து உங்கள் இருப்பிடங்களுக்குத் திரும்பீப் பிறகு நம் நிறுவனத்தை மேலும் விசாலமானதாக ஆக்குங்கள். அப்போதுதான் நீங்கள் உங்களை பக்தர் என அழைத்துக் கொள்ள முடியும்.
4. உங்களின் உள்ளே உறையும் பிரம்மா, வீஷ்ணு, மகேஸ்வர தத்துவத்தை வீணாக்காதீர்கள். தவறாகப் பயன்படுத்தாதீர்கள். அவ்வாறு செய்வது மகாபாவம்.

-ச.சாரதி - முசம்பர் 95 - ப.12

3. தெய்வீக பிரேமையின் தீருவருவங்களே !
 நான் உங்களீடம் எதையும் எதிர்பார்க்கவில்லை.
1. உங்களுக்குள் பிரேமையை மாத்தீரம் வளர்த்துக் கொள்ளுங்கள்.
  2. சகோதர உணர்வுகளுடன் எல்லா மனித சமூகத்தையும் சகோதரர்களாகக் கருதுங்கள்.
  3. எல்லோரையும் கடவுளின் குழந்தைகளாக கருதுங்கள்.
  4. யார்மீதும் பக்கடோ அல்லது வெறுப்போ வைக்காதீர்கள்.
  5. எவருடைய உணர்ச்சிகளையும் புண்படுத்தாதீர்கள்.
  6. இத்தகைய விசாலமான இருதய மனப்பான்மை மாத்தீரமே உங்களுக்கு முடிவில்லாத போராண்தத்தை கொடுக்க முடியும்.
  7. நீங்கள் சுவாமியின் பீறந்த தீனத்தைக் கொண்டாடுவீர்களானால் இது ஒன்றைபே உங்களீடமிருந்து நான் வீரும்புவது.
  8. உங்களுக்குள் ஒற்றுமையை வளர்த்துக் கொள்ளுங்கள்.
  9. பாரதீயர்களின்* மகிழ்மையை மீள உயிர் கொடுத்து வளர்த்துக் கொள்ளுங்கள்.

* பாரதீயர்கள் - தன்னுடைய சொந்த பிரகாசமான சக்தியால் ஓரிரும் ஒவ்வொருவரும்.
 -ஆங்கில ச.சாரதி - டசம்பர் 90 - ப.31c.

4. விவசாயி வயலை உழுவது போல் நீங்களும் இதயமெனும் வயலில் தீய குணங்களையீடு பூண்டுகளை பீஞ்சலீ எறிந்து நல்லெண்ணங்கள் எனும் வீதைகளை வீதைத்து அங்கு எனும் நீரைப் பாய்ச்சி தெய்வானுக்கிரகத்தை அறுவடை செய்யலாம். இப்படிப்பட்ட நல்வழியில் வாழ்க்கையை நடத்தி வந்தால் பள்ளியில் படிப்பதோ,
 ஜபமாலை ஏந்தித் தியானம் செய்வதோ,
 எதுவும் தேவை இல்லை. முதற்கண் ஒற்றுமையை வளர்க்க வேண்டும். ஒவ்வொருவருடைய அங்க அவயவங்களிலும் உள்ளத்தீவும் வேறுபாடுகளும் அபிப்பிராய பேதங்களும் இருக்கலாம். “ஏகோஹும் பஹோல்யாம்” என்றபடி ஒரே தெய்வமே பலவாறாகத் தோன்றுகிறது. இதை மனதில் இருத்தி வேறுபாடுகளையும் அபிப்பிராய பேதங்களையும் உதாசினம் செய்து வேற்றுமையில் ஒற்றுமையைக் காண முயல வேண்டும்.

-23-// -1992 அருள்கர

5. எது எனக்குத் தேவை ? எது எனக்குப் பீர்யானது ? எது என்னுடைய இஷ்டம் ? ஒன்றே ஒன்றுதான். அதுவே பகவான் சாமியின் சக்திவாய்ந்த அல்தீரம். உங்கள் யாருக்காவது அழைப்பு விடுத்தோமா ? வரவேண்டும் என்று வேண்டுனோமா ? இல்லை. இந்த அங்கு எனக்கீழ் ஆக்கங்களை சக்தி. இத்தனை வகையான மாந்தர்களையும் கட்டுப்படுத்தி இங்கே இமுத்தீருக்கிறது. அன்பீனால் சாதிக்க முடியாதது இந்த உலகில் எதுவுமே இல்லை. அன்பீனால் இறைவனையும் கட்டுப்படுத்தி உங்கள் வீருப்பத்தீர்க்கு இனங்க ஆட வைக்க முடியும்.

-ச.சாரதி - டசம்பர் 94 - ப.09

6. நீங்கள் எல்லோரும் எப்போது மக்ஷிச்சீயாக இருக்கிறீர்களோ அதுவே எனது உண்மையான பிறந்தநாள்.

உங்கள் ஆண்டதம், அன்பு, தீயாகம் இவற்றைத் தவிர நான் எதையும் விரும்புவதில்லை. நீங்கள் தீயாகத்தீன், யோகத்தீன் வழவமாக இருந்து அதீலிருந்து தெய்வீகத்தை அனுபவிக்கும் போதுதான் நான் ஆண்டப்படுகிறேன். நீங்கள் அனைவரும் அமைதியும் பாதுகாப்பும் நிறைந்த ஒரு ஆதர்ஸ் வாழ்க்கை வாழவேண்டும் என்று நான் விரும்புகின்றேன்.

-ச.சாரதி - துசம்பர் 98 - ப.12

7. ஸ்வாமிக்கு வேண்டுவதெல்லாம் ஒன்றுதான். அதைத் தவிர வேறைதையும் விரும்பவீல்லை. நீங்கள் அனைவரும் சத்யசாயி பக்தர்களாக மற்றவர்களுக்கு முன் இதாரணமாக வாழ வேண்டும். சத்யசாயி மாணவர்கள், பக்தர்கள் எல்லாம் எவ்வளவு அமைதியாக, பிரசாந்தமாக இருக்கின்றனர் என்றால் அந்தப் பெயர் எனக்கல்ல. உங்களுக்குத்தான்.

எனக்கு யாரும் Devotees கிடையாது. நீங்கள்தான் சத்தீயசாயி Devotees (பக்தர்கள்) எனச் சொல்லிக் கொள்கிறீர்கள். நானே ஒரு Devotee.

யாருக்கு Devotee? பக்தனுக்கு Devotee. நான் பக்தனுக்கு பக்தன். பக்தர்கள் விரும்புவதை நிறைவேற்றுவது எனது கடமை.

-ச.சாரதி - துசம்பர் 97 - ப.20.

39. அன்பின் வேண்டுகோள்.

1. இன்றீலிருந்து ஓவ்வொரு மனிதனும் பிரேமை என்ற தெய்வீக குணத்தை வளர்த்துக் கொள்ள வேண்டும். ஓவ்வொரு தீனமும் பத்துப் பேருடனாவது அன்பு காட்டி, அன்புடன் நடத்தி, அன்பைப் பகிர்ந்து கொண்டு வாருங்கள். இவ்வாறு ஓவ்வொரு மனிதனும் நடந்து கொண்டால் உலகை எந்த அளவுக்கு நல் மாற்றம் ஏற்படக்கூடும்.

-ச.சாரதி. ஜனவரி 98 - ப.11

2. வேறு எதையும் நான் கேட்கவீல்லை. (பாடசாலைகளில்) எவ்வகையான Fees (கட்டணம்) உம் வகுலிக்கவீல்லை Addmission Fees (பிரவேசப் பணம்) Examination Fees (பரிசீலகப் பணம்) Games Fees (வீளையாட்டுப் பணம்) என்று உங்களிடம் கேட்டதீல்லை. ஆனால் நிச்சயம் ஒரு Fees நீங்கள் தவறாமல் பகவானுக்கு கொடுக்க வேண்டும். அதுவே பிரேமை என்ற Fees. அது ஒன்றைக் கொடுத்தால் அனைத்தையும் கொடுத்ததாக ஆகும்.

-ச.சாரதி. ஜனவரி 98 - ப.15

3. நான் எப்போதும் உங்களிடம் கோருவதும் கேட்பதும் ஒன்றுதான். உங்கள் இதுயத்தைப் பிரேமையினால் நிரப்பீக் கொள்ளுங்கள். வேறு எதையும் யாரிடமும் பகவான் கேட்டதீல்ல. உங்கள் பிரேமையை பத்துப் பேருடனாவது பக்ரந்து கொண்டு அந்தப் பத்துப் பேருக்காவது ஆனந்தத்தை அளியுங்கள். நீங்கள் மகிழ்ச்சியாக இருக்கும் போதுதான் மற்றவரை மகிழ்ச்சியாக இருக்க வைக்க முடியும். இந்த Happiness (மகிழ்ச்சி) எங்கிருந்து வருகிறது. Happiness is union with God (கடவுளுடன் இணைவதுதான் மகிழ்ச்சி) இறைவன் மேன்மையைப் பாருவதனால் (மகிழ்ச்சி) Happiness விளைகிறது.

இவ்வாறு நம் மனத்தைப் பவித்திரமாக்குவதை வீட்டுவிட்டு ஜபம் தீயானம் என்று, அவற்றை வேண்டுமானால் செய்து வாருங்கள், தவறில்லை. அன்பீன் வழியில் செல்லுங்கள். ஜபம், தீயானம் எல்லாம் நேரத்தைக் கடத்தும் சடங்குகள். அவை மனதை அமைதீயாக்குபவை அல்ல. மனதை பாரிடவ் ஆக (நேராக) மாற்றிக் கொள்ளுங்கள். ஆது அமைதி தரும்.

—ச.சாரதி. மார்ச் 98—ப.13

4. எத்தனையோ வகையான சாதனங்களாச் செய்கிறீர்கள். கடவுள் எப்போதும் இத்தகைய சாதனங்கள் வேண்டும் என கேட்கவீல்லை. கடவுள் ஒருபோதும் உன் பக்தியை வேண்டி நீற்கவீல்லை. கடவுள் எதிர்பார்ப்பது எல்லாம் உன் அன்பைத்தான்.

—ச.சாரதி. ஆகஸ்ட் 98—ப.117

5. ராமனது பக்தனாக இருக்க வேண்டுமெனில் அவரது குணங்களை முதலில் புரிந்து அவற்றை ஏற்று நடக்க வேண்டும். நீ கீருஷணனது பக்தன் என அழைத்துக் கொண்டால் நீ எப்போதும் ஆனந்தமாக சீரித்த முகத்துடன் விளங்க வேண்டும்.

நீ சாயியின் பக்தனை இருக்க விரும்பினால் நீ எப்பொழுதும் முழுமையான அன்புடையவனாக அனைவரையும் நேசிப்பவனாக விளங்க வேண்டும்.

—ச.சாரதி. ஓக்டோபர் 98—ப.08

6. சாயியின் பக்தர்கள் என்று சொல்லிக் கொண்டால், சாயியின் நோக்கங்கள் என்ன? எல்லோரிடமும் அன்பாயிருப்பதும் எல்லோரையும் கடவுளின் குழந்தைகள் என நினைக்கக் கற்றுக் கொள்வதும்தானே? (Father hood of God and Brother hood of man) கடவுளின் தந்தைத்தன்மையையும், மனீதர்களின்

சகோதரத் தன்மைகளையும் வளர்த்துக் கொள்ள வேண்டும் என்பதுதானே? இவற்றைச் சீரமேற்கொண்டு நடத்தும் பொதுதான் நம்மைச் சாமி பக்தர்கள் என்று அழைத்துக் கொள்ள முடியும்.

-ச.சாரதி. பெப்பர்வார் 96 - ப.23

7. எவர்மீதும் வெறுப்புக் கொள்ளாதர்கள். நான் எவரையும் வெறுப்பதீல்லை. என்னைப் பொறுத்தவரையில் எல்லோரும் அன்பு நிறைந்தவர்களே. எல்லோரும் ஆனந்தம் நிறைந்தவர்களாக வேண்டும் என்று நான் வீரும்புசீன்றேன். இந்தப் பொதுவான உணர்வே என்னிடம் எல்லோரும் வருக் காரணமானது. இதற்கு மாறாக சுயநலமுள்ளவராக நானிருந்தால் உலகின் எல்லாப் பாகத்தீலுமுள்ளவர்கள் என்னிடம் வருவார்களா? தலையீலிருந்து கால்வரை நான் சுயநலமில்லாதவன். சுயநலத்தீன் ஏந்தச் சுவரும் என்னிடம் இல்லை. ஏதாவது உணர்வுகளை நீங்கள் என்னிடம் கண்டால் அது எனக்காக அல்ல உங்களுக்காகவே. உலகில் உள்ள எல்லோரும் சந்தோஷமாக இருக்க வேண்டும் என்ற வீருப்பம் மட்டுமே என்னிடம் உள்ளது. எல்லோரும் நல்லவர்களாக வேண்டும் எல்லோரும் அன்புள்ளவர்களாக, ஆனந்தம் நிறைந்தவர்களாக வேண்டும். எனக்கு இதைவிட என்ன வேண்டும்.

-ஆங்கல ச. சாரதி. மார்ச் 98 - ப.6.

8. எனக்காக நான் உங்களிடம் எதுவும் வேண்டவில்லை. உங்கள் அன்பைத்தவீர எனக்கு எதுவும் வேண்டாம். அன்பும் சுட உங்கள் சொத்தல்ல. என்னுடைய சொத்து. அது கடவுளின் பரிசு. கடவுள் தந்த பரிசை கடவுளுக்கே (திருப்பியும்) பரிசாக அளியுக்கள். அப்பொதுதான் உங்களுக்கு ஆத்ம திருப்தி என்பது ஏற்படும்.

-ச. சாரதி. பெப்பர்வார் 99 - ப.26.

9. எப்படி என்னைப் பிளக்குக்கு அவசியமோ அதே போல் மனிதனுக்கு அன்பு என்பது உயிரைப் போன்றது. என்னைப் பிள்ளாத பிளக்கும் அன்பில்லாத வாழ்க்கையும் இருளைத்தான் கொண்டு வருகின்றன. நீங்கள் மகிழ்ச்சியாப் பிருப்பது மட்டுமன்ற அனைவரும் மகிழ்ச்சியாக இருக்க வைப்பதும் அவசியம். இதை மனதில் கொண்டு சேவையில் ஈடுபடுங்கள்.

-ச. சாரதி. டிசம்பர் 95 - ப.19.

40. அன்பு என்ற வழி

1. மனது ஒரு குவிவில்லை (Lens) இதயம் ஒரு படச்சுருள். குவிவில்லையை உலகை நோக்கித் தீருப்பீணால் இதயத்தீல் உலகத்தீன் படம் வீழும். கடவுளை நோக்கித் தீருப்பீணால் தெய்வீகத்தீன் படம் வீழும்.

தீய எண்ணங்களாலும் தீய நோக்கங்களாலும் கருமை படர்ந்த இதயத்தீல் எப்படிக் கடவுள் பேரதிபலிக்க முடியும்.

இதயத்தீல் தர்மம் நீலவினால்
பண்பாட்டில் ஸ்ரீல் மிகுந்தீருக்கும்.
பண்பாட்டில் ஸ்ரீல் மிகுந்தீருந்தால்
வீட்டினீல் இசைவு நீலவும்.
வீட்டினீல் இசைவு நீலவினால்
நாட்டில் ஒழுங்கு இருக்கும்.
நாட்டில் ஒழுங்கு இருந்தால்
உலகில் அமைதி நீலவும்.

கடவுள் இனைமையானவர். நீங்கள் இனைமை. அவர் நெருப்பு. நீங்கள் ளிபாராள். அவருக்கு இதயம் இல்லை. அவரைப் பேரதிஷ்டை செய்யும் ஓவ்வொரு இதயமும் அவருடையதே. ஆன்மீக அருளுறைகளைக் கேட்டு, இதயத்தைச் சுத்திகரித்து, நல்ல எனைமையான, வீசுவாசமுள்ள, தர்மமுள்ள, கூட்டத்துடன் சூழ நல்ல குணங்களை, இனைமையைப் பரப்புவதை வளர்த்துக் கொள்ளுங்கள்.

வீரவாக்கீக் கொள்வது அன்பின் சாரம். ஒரு ஓளி வீளக்கீலிருந்து இன்னொரு ஓளி வீளக்கை ஓளியேற்றினால் அங்கே ஓன்றிலிருந்து இரண்டு வருகீன்றது. முதலாவது வீளக்கு ஓளிபரப்புவதைத் தவிர்த்துக் கொள்ளவீல்லை. நீங்கள் கோடி வீளக்கை ஒரு ஓளி வீளக்கீலிருந்து ஓளியேற்றலாம். இருந்தும் முதலாவது பாதிப்படைவதீல்லை. அன்பும் இப்படிப்பட்டதுதான். பலகோடி மக்களுடன் பசீர்ந்து கொள்ளுங்கள். அது தனிப்பட தொடர்ந்தும் ஓளி கொடுத்துக் கொண்டிருக்கும்.

கர்மம் ஞானம் பக்தி என்று கடவுளை அடைய மூன்று மார்க்கங்கள் இருக்கின்றன. ஆனால் ஆசைகளின் காரணமாக காமம் குரோத்தீனால் குழப்பட்டிருக்கின்றது. ஞானம் பேராசையினால் மூடப்பட்டிருக்கிறது. பக்தி நல்ந்து போயிருக்கின்றது. ஆனால் பிழேமையை வளர்த்துக் கொள்வதனால் மனிதன் எல்லாப் பலவீனங்களையும் வென்று வீடலாம்.

உண்மையான பலம் அன்பின் மூலம் தான் அடையப்பெறும். மற்ற எந்த முயற்சியும் கைகொடுக்க மாட்டாது. இதனால் கடவுளிடம் அன்பென்ற பலத்தைத்தான் நாம் பீரார்த்திக்க வேண்டும்.

—ஆங்கீல ச.சாரதி ஏப்ரீல் 96—ப.109.

2. உங்கள் இதயத்தீல் அன்பை வளர்த்து மற்றவர்களுடன் பகிர்ந்து கொள்ளுங்கள். இதுதான் சீறந்த வழிபாட்டு முறை. அன்புதான் சாயியின் ஒரே சொத்து. எனது வாழ்க்கை அன்புமயமானது. அதைத்தான் நான் ஒவ்வொருவருக்கும் கொடுக்கிறேன். நான் அன்பைக் கொடுக்கிறேன். கொடுக்கிறேன். கொடுத்துக் கொண்டே இருக்கிறேன்.

ஆனால் எந்த அளவுக்கு சுவாயியின் போதனைகளைப் பீன்பற்றி பயிற்சி செய்கிறீர்கள். ஒரு நாளில் குறைந்தது ஐந்து நீடிடமாவது அமைத்தைப் பயிற்சி செய்யுங்கள். அந்த வேளையில் சுவாயியின் போதனைகளைத் தீயானம் செய்யுங்கள். நிலையற்றவற்றையும் ஆரூருவீடுள்ள நிலையானதை உணர்ந்து கொள்ளுங்கள். கடவுளைச் சீக்கெனப் பீடித்துக் கொள்ளுங்கள். தெய்வீகத்துடன் இணைவதன் ஆணந்தத்தை அனுபவியுங்கள். உங்களுடைய வாழ்வின் சுவாசத்தை நேசியுங்கள். ஆதிகாலத்தில் வாழ்ந்த முனிவர்கள் தங்கள் இதயத்தில் உள்ள கடவுளின் மீது கொண்ட அன்பீனால் காட்டில் வாழ்ந்து பழக்கப்படாத தீய வீலங்குகளைக் கூட மாற்றி அவற்றுடன் வாழ்ந்தார்கள்.

- ஆங்கில ச.சாரதி மே 98 - ப.11c.

3. சீலர் இறைவனை அன்னையாக நேசிக்கிறார்கள். சீலர் தந்தையாக நேசிக்கிறார்கள். சீலர் இறைவனை அரும(ரு)ந்த(ன்ன) நெருங்கிய நண்பனாக நேசிக்கிறார்கள். இன்னம் சீலர் ஆரூயிராக அவரை வாழ்க்கையின் ஒரே லிலட்சீயமாக கருதுகிறார்கள். எல்லோருமே இறைவன் என்ற பேரன்புக் கடவில் தன் அன்பைச் சங்கமிக்க வீரும்புகிறார்கள்.

எங்கெங்கு அன்பு காணப்பட்டாலும் அது இறையன்பு என்று ஏற்றுக் கொள்ளுங்கள். மனித குலம் முழுவதையும் நேசிக்கும் எந்த நபருக்கும் நீங்கள் பணி செய்யும்போது இறைவன் தீருவருளை அபரிதமாகப் பொழுகிறார்.

மற்றவரீன் துண்பங்களைக் கண்டு மனம் கரைந்து அத்தகைய இரக்கக்த்தினால் இதயம் விசாலமடையும் போது இறைவன் அங்கு இருக்கிறார் என நம்புங்கள். பக்தியோக மார்க்கத்தில் நீங்கள் செல்கிறீர்கள் என்பதைத் தெரிவிக்கும் அடையாளச் சீன்னம் அதுவேயாகும்.

- ச.சாரதி மே 90 பீன்பக்கம்.

4. பிரேமமீனால் மட்டுமே பரமாத்மாவை நாம் உணர முடியும். இதைத் தவிர வேறு எந்த மார்க்கத்திலும் பரமாத்மாவை உணர்வது தூர்லபமே. தவம் செய்தால் அதை சுத்தரமம் என்றுதான் கூறலாம். யாகம் செய்வது சீத்த

சுத்திக்கு வழிவகுக்கும். இதனால் சுவர்க்கப் பதவி கீட்டலாம். ஆனால் அந்தப் புண்ணீய பலன்கள் தீர்ந்ததும் உலகில் தீரும்பவும் பீறந்து இன்னல்களுக்கு உட்பட வேண்டும்.

பிரேரமை ஒன்றுதான் பகவானிடம் நேராகச் சேர்க்கும்
வல்லமை படைத்தது. -ச.சாரதி மார்ச் 87-ப.06.

5. வெறும் தவம், ஜபம், தீயானம் இவற்றால் பிரேரமையை (அன்பை) அடைய முடியாது. புனித நூல்களைப் படிப்பதாலும் கூட பிரேரமை வந்து விடாது. இறைவன் புனித நூல்களில் இல்லை. இறைவன் தவத்தீவும் தீயானத்தீவும் இல்லை. இறைவன் இருக்குமிடம் இதயமே. அதனால் நம் மனதை இதயத்தை நோக்கிச் செலுத்த வேண்டும். நாம் வாயை மூடிக்கொண்டு இதயத்தை தீர்க்க வேண்டும். அப்போதுதான் ஆனந்தத்தை அனுபவிக்க இயலும். இவ்வாறு நீயே அன்பீன் வடிவமாக மாறி விட்டபேறா அன்பு என்ற ஒன்றை புதிதாக அடைய வேண்டிய அவசியம் இருக்காது.

ஆனால் சீலர் இத்தகைய அன்பைப் பெறுவதற்கு தீயானம், ஜபம், தவம் என ஈடுபடுகின்றனர். எத்தனையோ புனித நூல்களைப் படிக்கின்றனர். இவை எல்லாம் ஆழகுபடுத்திக் கொள்ள பயன்படும் நடக்கக்களைப் போன்றவையே. தவர் இயற்கையான இயல்பாக இருப்பதில்லை. பாண்டித்தீயம் என்பது ஒரு அணிகலன். வேத சாஸ்திர புராணங்களைப் படிப்பதென்பதும் ஒரு அணிகலன். இவை எல்லாம் வெள்புறத் தோற்றுத்தை ஆழகானதாக ஆக்குகின்றனவே தவர் உட்புற ஆழகை விளங்க வைப்பதீல்லை. உட்புற ஆனந்தம் பெற வேண்டுமானால் பிரேரமை ஒன்றுதான் (வழி)

-ச.சாரதி முசம்பர் 96-ப.08.

6. உண்மையில் ஆன்மீகப் பசீ மட்டும் இருக்குமானால் தெய்வத்தீன் மேல் அன்பை வளர்த்துக் கொள்ள முயற்சி செய்யுக்கள். அதன் மூலம் உங்கள் பசீயும் தாகமும் தீரும். அதை விட்டுவிட்டு வெறிதே இறைவனிடம் என் ஆன்மீக தாகத்தைத் தீர்த்து வை என்று சொல்லி விட்டு முயற்சி எதுவும் செய்யாமல் இருந்தால் அது நீறைவேறாது. இதயம் முழுதும் சுயநலம் நீரம்பீ இருந்தால் எங்கும் உங்கள் ஆன்மீக நோக்கம் நீறைவேறும்.

இன்று வேண்டுவதெல்லாம் பிரேரமை மட்டுமே. பிரேரமைக்கு உருவமில்லை. இங்குனம் என வரையறுத்துக் கூறமுடியாது. வர்ணனைக்கப்பாற்பட்டது. இதை அனுபவிக்க மட்டுமே முடியும்.

இத்தகைய பிரேரமைக்கு எவ்வளவு அருகில் செல்கிறோமோ அந்த அளவுக்கு ஆன்மீகப் பசீயம் தாகமும் மட்டுப்படும்.

-ச.சாரதி முசம்பர் 96-ப.08.

7. இந்த உலகில் இறைவனை அடைய மார்க்கங்கள் (பல) இருக்கின்றன. ஸ்ரவணம், கர்த்தனம், வீஷ்ணுஸ்மரணம், பாதசேவனம், வந்தனம், அர்ச்சனம், தாஸ்யம், ஸக்யம், ஆத்ம நிவேதனம் இந்த நவவீதமான பாததகஞம் கூட பிரேமைக்கு ஈடாகாது. இதே போல பலவீதமான யோகங்கள் இருக்கின்றன.

கார்மயோகம், ஞானயோகம், பக்தியோகம், விபூதியோகம், (ராஜயோகம்) என டி வகை யோககங்களைப் பற்றி பகவத் கீதை உரைக்கிறது. இவை எல்லாம் பக்தி யோகத்தினுள் அடக்கம். பக்தியோகத்தை விட உயர்ந்து வேறொதுவும் கீடையாது. அந்த பக்தியே பரிபூரண பிரேமை தத்துவம். இந்தப் பரிபூரண பிரேமை தத்துவத்தில் ஈருப்பும் மனிதனக்கு இறைவனை அடைவது மீதவும் சலபம்.

8. மேஜைக்கு குணங்கள் எதுவும் இல்லை. ஆத்ம தத்துவத்தை அது புரிந்து கொள்ள முடியுமா. இந்தக் கூடாரத்துக்கு குணங்கள் எதுவும் இல்லை. ஆத்ம தத்துவத்தை அது புரிந்து கொள்ள முடியுமா? குணங்கள் இல்லாமல் இருப்பது மட்டும் போதாது. அன்பு உள்ளே இருக்க வேண்டும்.

-20-05-1993 அருளுறை.

9. ஆன்மீக சாதனைகளும் சடங்குகளும் உதாரணமாக தவம், யக்ஞம், தீயானம் போன்றவை எல்லாம் நம் செயல்கள்தான் ஆணால் அவை ஒருவனை மோட்ச நிலைக்கு இடருச் செல்ல மாட்டாது (அன்பு நிறைந்த) இதயம் தான் மனிதனை முத்தி நிலைக்கொண உயர்த்த உதவும். -ச.சாரத் மே 08-ப.10.

41. அன்பே கடவுள்

1. அன்பு என்பது கடுமையான இதயத்தையும் கரைக்கக்கூடியது. அமைத்தியை, ஆனந்தத்தை ஞானத்தை அளிப்பது அன்பு. அன்பை அபிவிருத்தி செய்யுங்கள். அன்பை வெளிப்படுத்துங்கள். அன்பு உங்கள் மூச்சக்காற்றாகட்டும். உங்கள் இதயமென்ற தாமரையை அன்பு என்ற சூரியன் மலரச் செய்யட்டும். அன்பு எனது அதீயுர்ந்த அற்புதம். மனித இனத்தீன் வீசவாசத்தையெல்லாம் உங்களுக்குச் சேர்த்துத் தரக்கூடியது அன்பு. எந்தச் சயநலமான நோக்கத்தையும், அனுகுமுறையையும் அன்பு தாங்கீக் கொள்ளக்கூடியது.. அன்பே கடவுள் அன்பில் வாழுங்கள். எல்லாரையும், எல்லாவற்றையும் ஆரவணைக்கக் கூடியமாத்தீ உங்கள் அன்பை வீரவாக்கீக் கொள்ளுங்கள் குறுகிய அன்பு என்ற கருவி

என்ற நிலைக்கு அன்பை சுருக்கீக் கொள்ளாதோகள் மனிதன் அன்பின் தீருவருவும்.

அவன் அன்புக்காக ஏங்குசீறான்.

அன்பு செய்யும் பொழுது சுயநலமற்ற அன்பைப் பெறும்பொழுது அவன் ஆணந்தத்தை அடைசீறான்.

ஒரே தத்துவத்தின் தீருவருவங்களாக எல்லாரையும் அன்பு செய்யுங்கள்.

நீங்கள் கொடுக்கும் ஆணந்தம் நீங்கள் பக்ஸந்து கொள்ளும் அன்பு இவை மட்டுமே உங்கள் நீரந்தரமான சொத்துக்கள்.

அன்பு, அன்பு மட்டுமே உங்களையும், கடவுளையும் மற்றவர்களையும் இணைக்கக் கூடியது. ஏனெனில்

அவர்கள் அன்பின் தீருவருவங்கள்.

அன்புக்கு பொய், பயம், கவலை, துக்கம் என்பவை இல்லை அன்பே நான் நான் அன்பை வாரி வழங்குகிறேன். அன்பைக் கண்ட பொழுது நான் சந்தோசப்படுகிறேன் நீங்கள் மேலும் மேலும் பல. பல உயிரீனங்களில் அன்பு செய்ய வேண்டு மென்று ஆசீவதீக்கிறேன்.

அன்பு மனிதனை தெய்விகமாக மாற்றக் கூடியது. அன்பு மனிதனீன் உள்ளார்ந்த தெய்வீகத்தை பிரத்தியிடச்சாக்குவதற்கு உதவி செய்கிறது. பயங்கரமான விலங்கைக்கூட அன்பினால் பணிபவைக்கழுதியும். தொடக்கத்தில் உங்கள் வீட்டில், அயவில், சமூகத்தில் அன்பை வாரி வழங்குங்கள். படிப்படியாக வீரவிடையச் செய்யுங்கள்.

எல்லா மனித உயிர்களையும் உள்ளடக்கி பின்பு எல்லா இழீந்த ஜுந்துக்களிற்கும் எல்லாவற்றிற்கும் அது உரீத்தாக வேண்டும். ஒவ்வொரு கண்த்தையும் (வீநாடியையும்) அன்பில் தோட்டத்து எடுங்கள் அன்பில் வாழ்ந்து அன்பில் மரித்து அதாவது சொல்வதானால் கடவுளில் இருந்து தோன்றி கடவுளில் இணைந்து விடுங்கள். அன்பென்ற சமுத்தீத்தில் ஒரு அலையாக இருங்கள் நீங்கள் சாதாரணமாக இறந்துவிடக்கூடாது. கடவுண்டன் கலக்க வேண்டும். அதுதான் வீதிக்கப்பட்டது. அதுதான் செல்லவேண்டிய இடம்.

அன்பைப் பறப்புங்கள் அன்பால் நிரம்பீயிருங்கள்.

மனிதனை நேசீக்கழுதியாவீட்டால் நீங்கள் எப்படிக் கடவுளை நேசிக்க முடியும்.

அன்பு மற்றவர்களின் சீற்பைப் பார்க்க வேண்டும். இழீவை அல்ல அன்பு மற்றவர்களீன் தெய்வீகத்தை உதாசீனம் செய்யக்கூடாது. அன்பு தான் பண்பீன் சீக்கரம்.

அன்பு ஒழுக்கத்தீன் அடிப்படை.

அன்பே கடவுள். அன்பை அபிவிருத்தி செய்வதாலும் நடைமுறைப்படிட்துவதாலுமே கடவுளை வெற்றி கொள்ள முடியும். அன்பு என்பது வீரவடைவது.அது தெய்வீக வாழ்க்கை.

அன்பை விதையுங்கள். அது கருணையாக, சகிப்புத்தன்மையாக மலரும். அது சாந்தி என்ற பழுத்ததைத் தரும். அன்பு சகிப்புத்தன்மை, பணிவு, வீசவாசம், மரியாதை, இவைகளை வளர்க்காமல் கடவுளை எப்படி உணரமுடியும்? அன்பு சறுக்கறப்பட்டுகிறது.அன்பு நீறைவைத் தருகிறது.அன்பு என்ற நறுமண நீரினால் உங்கள் இதயத்தை நிரப்புக்கள். அன்பே கடவுள், உங்கள் ஒவ்வொரு செயலும், ஒவ்வொரு வார்த்தையும், அன்பு என்ற தண்ணீர்த்தொட்டியில் நாக்கு, கை, மூளை என்ற குழாய்களின் ஊடாக ஏருக்கப்படுவதால் இனிமையாகவும் நறுமணமுள்ளதாகவும் இருக்கும். தண்ணீர்த்தொட்டிமாசடைந்து கலப்படமுள்ளதாக இருந்தால் உங்கள் எண்ணங்கள் நன்மை பயப்பதாக, உங்கள் செயல்கள் பாராட்டப்படக் கூடியதாக எப்படி இருக்கும்?

நீங்கள் தெய்வீகத்தீன் ஒரு பொறி என்று தெரிந்து கொண்டால் அதே மாதீரி மற்றவர்கள் ஒவ்வொருவரும் அதே தெய்வீகத்தீன் பொறி என்று தெரிந்தால் மற்றவர்களை மரியாதையாகவும் உண்மையான அன்புடலும் பார்ப்பிர்கள். அதீ உயர் ஆணந்தத்தால் உங்கள் இதயம் நிரம்பிக்குக்கும் போது நான் என்ற அகந்தை போன்ற தொற்று நோய்கள் செயலிழுந்து போய்விடும். ஆனந்தத்தை தூரா திடங்களில் தேரும்மனிதன், அமைதியின் இருப்பிடம் தான் என்பதையும், அன்பீன் ஊற்றுக்கண் தனது இதயம் என்பதையும் மறந்து விடுகிறான்

அன்பே கடவுள், அவர் பரீபுரண அன்பீன் திருவுருவம். ஆகவே அவர் அன்பீனால் தான் அறியப்பட, உணரப்பட, அடையப்பட, வெல்லப்படக்கூடியவர். சந்திரனைப் பார்க்க வேண்டுமானால் சந்திரனின் ஒளியினால் தான் பார்க்க முடியும். அதே போல் அன்பு என்ற ஒளிக்கீற்றினால் தான் கடவுளைக் காண முடியும்.

ஒரு வகையான அன்பு பொருட்களில் ஸ்ரூபாடாக உறவுகளில் பற்றாக வெளிப்படுகிறது. மனித தொடர்புகளில், பெரியவர்களில் மரியாதையாக, கடவுளில் பக்தியாக இன்னொரு விதமாக அன்பு வெளிப்படுகிறது. அன்பை அபிவீருத்தி செய்தால் அதனுடைய எல்லா அம்சங்களும் போலிக்கப்பட்டிருக்கப்படும். ஆத்மீக யாத்தீரயில் ஒரே ஒரு ராஜபாதை தான் இருக்கிறது. அன்பு உங்களுடைய அடிப்படையான உள்ளார்ந்த தெய்வீகத்தீன் வெளிப்பாடுதான் என்று எல்லா உயிர்களையும் அன்பு செய்யுங்கள். அது போதுமானது.எல்லா

உயிர் களையும் உள்ளடக்கக்கூடிய பரந்த அன்பை அபிவருத்தி செய்யுங்கள்.

ஞாபகம் வைத்துக் கொள்ளுங்கள் இதயத்தில் அன்பு அருசோச்சமானால் பொறுமை, வெறுப்பு, பொய் ஆசீபவற்றிற்கு அங்கே இடபில்லை.

வீரவடைவது தான் வாழ்க்கை. அன்பீன் சாரம் வீரவடைவதுதான். அன்பீல் வாழுங்கள்.

அன்பு சேவையாக வெளிப்பட்டுகிறது. அன்பு சேவையால் வளர்ச்சி அடைகிறது. சேவையென்ற கருப்பையில் அன்பு உற்பத்தியாகிறது. அன்பு தான் கடவுள்

இதயத்திலிருந்து குள்ளந்த சக்தி கொடுக்கும் அன்பு சாந்தி என்ற நீர்ச்சனையில் நன் நடத்தையாக உருவாகிறது. ஒழுக்கத்தை தூய்மைப்படுத்துவதாலும், சுயநலமற்ற அன்பை வளர்ப்பதாலும் தான் இலக்கை அடைய முடியும்.

கடவுளை அடைவதற்கு அன்பு போதுமானது. அகந்தத், பேராசை போன்றவற்றால் பூட்டப்பட்ட கதவைத் தீர்க்க அன்பு என்ற தீறப்பு வேண்டும்.

எல்லோருக்குமான அன்பு தானாகவே உங்கள் இதயத்தில் பெருக்கெடுத்து உங்கள் எல்லா வார்த்தைக்களையும் இனிமைப்படுத்தவேண்டும்.

மனீதனுக்கு உதவி செய்க்கூடிய சிறந்த ஜுத்பீக ஒழுங்கு அன்பே.

“நான்” “எனது” என்பவற்றில் ஓட்டிக்கொண்டிருக்கும் சீரு வீதையான அன்பை வளர்த்து அது உங்களைச் சுற்றி உள்ளவர்களுக்கும், எல்லா உயிரினங்களிற்கும் பரவி அதன் கிளைகள் எல்லா மீருகங்கள், பறவைகள், ஊர்வன, தவழ்வன எல்லா பொருட்கள் என்று உலகீல் உள்ள எல்லாற்றறையும் அரவணைத்துக்கொள்ளத் தக்கதாக வளர்த்துக் கொள்ளுங்கள். குறைந்த அன்பீலிருந்து கூடிய அன்பீற்கு ஒடுங்கீய அன்பீலிருந்து வீரவடைந்த அன்பீற்கு முன்னேறுங்கள் பீரபஞ்ச அன்பாக, குளம்பாத சமநிலையாக என்றும் உயிர்ப்புள்ள ஞானமாக வளர்த்துக் கொள்ளுங்கள். உங்கள் தெய்வீகத்தைப் பூரணப்படுத்தக்கூடியது. இந்தப் பாதை தான் மனீதனுடைய இயல்பான குணம் இந்த தெய்வீக அன்பு.

அவனுடைய இயற்கை இந்த தெய்வீக அன்பு.
அவனுடைய சுவாசமே இந்த தெய்வீக அன்பு.
எல்லா அன்பினுடைய மூலமும் கடவுள் தான்.
கடவுளை அன்பு செய்யுங்கள். (அன்பை) அன்பு செய்யுங்கள்
கடவுளின் ஜுடையாக இந்த உலகத்தை அன்பு செய்யுங்கள் சூடவோ
குறையவோ அல்ல.

அன்பீன் ஜுடாக அன்பு என்ற சமுத்தீரத்தில் கலந்து வீடலாம்.
அன்பு சீறுமையை, வெறுப்பை, கவலையைத் தீர்க்கிறது.
அன்பு பற்றுக்கண இளக்குகிறது.
பீற்பு, இறப்பு என்ற வேதனையிலிருந்து மனீதனைக் காப்பாற்றுகிறது.
எல்லா இதயங்களையும் ஒரு மெல்லை பட்டான நூலால்
இணைக்கிறது.

அன்பென்ற கண்ணால் பார்க்கிறபோது
எல்லா உயிர்களும் ஆழகாகவும்,
எல்லா செயல்களும் அர்ப்பணீக்கப்பட்டதாகவும்,
எல்லா எண்ணங்களும் நல்லதாகவும்,
இந்த உலகமே ஒரு குழும்பமாகவும் தோன்றும்
அன்பு அன்பு முதலில் அன்பு,
வாழ்க்கையின் கடைசி காலம் அன்பு
எனது வாழ்க்கை தான் எனது செய்தி,
எனது செய்தி அன்பு

- ஸ்ரீ சத்தீய சாயி பாபா
Spirit & mind - By: Sandweiss
அத்தீயாயம் 17 - பக்கம் 133.

2.	Love is my form Truth is my Breath Bliss is my food My life is my massage Expansion is my life No season for love No reason for love No birth no death	- அன்பே எனது ரூபம் - சத்தீயம் எனது மூச்சு - ஜூனந்தம் எனது ஜூகாரம் - என் வாழ்க்கை எனது செய்தி - வீர்வே எனது வாழ்வு - அன்புக்கு ஒரு காலம் இல்லை - அன்புக்கு ஒரு காரணம் இல்லை - பீற்பும் இல்லை இறப்பும் இல்லை

யாராவது உங்களை சாயிபாபாவைப் பற்றிச் சொல்லச்
சொன்னால் இந்தப்பாட்டைப்பாருங்கள். இது முழுமையாகச் சொல்லும்
அவர்களுக்குச் சொல்லுங்கள். அன்பே அவரது வடிவம். அவரது
(அன்பீன்) வாழ்க்கையே அவர் தரும் செய்தி மனீதர்களிடையே
சகோதரத்துவத்தையும் இறைவனே நமது தந்தை என்ற உணர்வையும்
வளர்த்துக்கொள்ளுங்கள்.

- ச.சாரத் - பெப்ரவரி 99 - ப.28

அறுபந்தம்

வீடய வரிசை

- I. மனீதனீடம் எதிர்பார்க்கப்படுவது
- II. எமது தன்மை
- III. அன்பை வெளிக்கொண்ட வேண்டும்
- IV. அன்பை வெளிப்படுத்தியவர்களாக நாங்களும்
ஆகுவோம்
- V. எமது மனமாற்றம்
- VI. இறுதியாக சீல வார்த்தைகள்

I. மனிதனிடம் எதிர்பார்க்கப்படுவது ?

பெய்பெற்ற ரூசிய நாட்டு நாவலாசீரியரான மக்ஸீம் கோர்கி என்பவர் ஒரு முறை கிராமப்புற மக்களிடையே சொற்பொழிவாற்றிக் கொண்டிருந்தார். வீஞ்ஞான , தொழில் நுட்ப முன்னேற்றங்களை விளக்கிச் சொல்வதில் இவர் மிகவும் தேர்ச்சி பெற்றவர். இந்தச் சொற்பொழிவில் விவசாயிகளுக்கும் நாட்டுப்புறத்தவர்களுக்கும் வீஞ்ஞானத்தின் பெருமை மீது சாதனங்களை விபரித்துக்கொண்டிருந்தார். எல்லாரும் வாய்தடத்துப் போய்க் கேட்டுக் கொண்டிருந்தனர். ஏனெனில் அவர் அப்படிப்பட்ட ஒரு பெயர் பெற்ற பேச்சாளர்.

மிகவும் ஆச்சர்யமாக இல்லையா ? கோர்கி கேட்டார். ஒரு பறவையைப்போல் வானில் பறக்கும் சக்தியை, ஒரு மீனைப்போல் நீருக்குக் கீழ் நீந்தும் சக்தியைப் பெறும் அளவுக்கு மனிதன் முன்னேறியிருக்கிறான் என்று.

சாமானிய நாட்டுப்புறத்தவன் போல் காணப்பட்ட ஒருவர் தனது கையை உய்த்தி ஜியா நான் எதாவது சொல்லலாமா? என்றார். தனது பேச்சை மூடத்துக்கொண்ட கோர்கி அவர்கள் அந்த நாட்டுப்புறத்தவன் என்ன சொல்வான் என்று கேட்க ஆயத்தமானார். நீச்சயமாக என்று அவனைப்பார்த்துச் சொல்லி உங்கள் அபிப்பிராயத்தைத் தயவு செய்து சொல்லுங்கள் என்றார்.

அந்த வயதுபோன நாட்டுப்புறத்தவர் மெல்லமாகக் கதைத்தார். ஜியா நீங்கள் சொன்னது உண்மை. மீன்கள் செய்யக்கூடியதை மனிதன் செய்வது உண்மையைலையே அதிசயமானதுதான். ஆனால் எனது கருத்து என்ன என்றால் மனிதன் (ஒருவன்) மனிதன் செய்யவேண்டியதை, செய்யவேண்டும் என்று (அவனிடம்) எதிர்பார்க்கப்படுவதை எப்பொழுது செய்வான்.

அதாவது இந்த உலகத்தில் எப்பொழுது அவன் சமாதானமாகவும் சந்தோசமாகவும் வாழ்வான் என்றார்.

துரதீர்ஷ்டவசமாக பிரபல நாவலாசீரியரான கோர்கி இதற்கு என்ன, பதில் சொன்னார் என்று தெரியவில்லை.

-ஆதாரம் *Discovery of the heart of teaching SSEHV books. By loreine burrows.p.27*

மனிதன் ஆனந்தமானவன். அதுதான் அவனுடைய தன்மை சுபாவும் இயல்பு.

ஒரு கிளியும், பூனையும், சந்தேசமாக மிகுந்த நட்புறவோடு பழகுவதை தொலைக் காட்சிகளில் காட்டுகிறார்கள். ஜன்ம பகை என்று கருதப்படும் மிருகங்கள் ஒன்றோடு ஒன்று அன்யோன்யமாக பழகுவதைப் பார்க்கிறோம்.

சீருஷ்டியில் உள்ள உயிர்ம உயிருள்ள ஓவ்வொன்றிற்கும் ஒரு பங்கு, ஒரு குறிப்பிட்ட வேலை இருக்கிறது. அது, அதன் பங்கை ஆற்றாவிட்டால் சீருஷ்டியில் ஒரு இடைவெளி ஏற்படலாம். குழல் பாதீக்கப்படலாம். மண்புமுவிற்கு ஒரு பங்கு இருக்கின்றது. பச்சைப்புல்லு ஒரு பெரிய பணிக்காக இங்கு உள்ளது. அதனுடைய பங்கு, அதனுடைய வேலை தடைப்பட்டால் குழலில், சுற்றாடலில் ஒரு தாக்கம் இருக்கும்.

அதேபோல் மனிதனுக்கு அவன் வெளிப்படுத்தவேண்டிய தன்மை ஒன்று இருக்கின்றது. அவனுக்குள்ள தன்மைகளை அவன் வெளிப்படுத்த வேண்டுமென்று சீருஷ்டி எதிர்பார்க்கிறது.

சீருஷ்டியில் உள்ள மனிதனைவீடு மற்ற எந்த உயிருக்குமோ அல்லது உயிர்மற்றுக்குமோ தனது பணியை ஆற்றுவதற்கு எந்த வீத தடைகளும் இல்லை. சீருஷ்டி செய்து கொடுக்கும் சாதகமான குழிநிலைகளைப் பாவீக்கவும் அவை தவறுவதில்லை.பட்டை தீட்டப்படும் பொழுது வைரம் ஒளி வீசகிறது.சுடச்சுட பொன் ஓளிர்கிறது.ஆணால் மனிதன் மட்டும் நான், எனது என்ற போர்வைகளினால் தன்னுடைய உண்மைத் தன்மைகளை மறந்து விட்டான். அவை மறைக்கப்படுகின்றன.

வெளிப்புறமாகத் தெரியும் உருவங்களையும், வடிவங்களையும், அலங்காரங்களையும், பெயர்களையும் அதற்கு முன்னுள்ள பட்டங்களையும், பிரதாபங்களையும் கண்டு மலைத்துப் போகின்றான். அதனால் அவன் ஆணந்தத்தை, அவனுடைய உள்ளார்ந்த இயற்கைத் தன்மையை நிலையற்ற, நிரந்தரமற்ற, மாறுகின்ற வெளிப்புறப் பொருட்களில் மட்டும் காணப்பார்க்கிறான்.

விளையாட்டுப்பொம்மை, படிப்பு, பிரீட்சை, கல்பாணம், பீள்ளைகள், பதவீயர்வு, வசதிவாய்ப்பு, ஆள், அணி, பெயர், புகழ், என்பவற்றில் ஆணந்தத்தை எதிர்பார்க்கிறான்.

ஒரு பணக்காறன் தனது வீரக்கீர்ணையில் ஒரு கோடிப்பணம் கொடுத்தேன் படகுமாதீரிக் கார் வந்தது கோடி கோடியாகக் கொடுத்தேன் அது அது வந்தது. நீம்மதி, ஆணந்தம் உண்மையான அன்பு இவற்றிற்காக என்னவீலையும் கொடுக்கத் தயார் அனால் அவை வரவீல்லையே என்றான்.

சாதாரண உலக வாழ்க்கையில் ஒரு தேவையின் நிறைவு இன்னொரு தேவையின் ஆரம்பமாகிறது. நாங்கள் நிறைவுள்ளவர்களாக, மற்றவர்களுக்கும் ஆனந்தத்தை கொடுப்பவர்களாக மாற வேண்டும்.

பகவான் வந்து இன்ன தன்மை என்று எம்மை எடுத்துச்சொன்னபோது அவரடைய தகுதீயை அவரின் தெய்வீக வார்த்தைகளை நாம் வீசவாசித்தால் அவர் சொன்ன வழிகளில் முன்னேறலாம். அப்பொழுது சிருஷ்டியில் எங்களுடைய பங்கை எங்களால் ஆற்ற முடியும்.

மனித இதயத்தில் தான் சாந்தி (அமைதி) உருவாகிறது. இதயம் அன்பினால் நிறைந்திருக்கின்றது. அன்பு நிறைந்த இதயம் அமைதீயையும் பாதுகாப்பையும் தருகிறது. ஓவ்வாரு மனிதனும் தனது இதயத்தை அன்பினால் நிற்பப் பேண்டும். அன்பே தெய்வம். அன்பே பிரக்திரதி (இயற்கை) அன்பே மனித வாழ்க்கை அன்பே உண்மையான மனித மேம்பாடு. அன்பு இல்லாத மனிதன் வெறும் சவம்.

நமது வாழ்க்கையை அன்பில் தோய்த்து நடத்தி அன்பிலே வளர்வேண்டும்.

-ச.சாரதி ஏப்ரல் 99. பக்கம் 19

நான் கொண்டிருக்கும் சமத்துவத்தை சலனமற்ற பேருமைதீயை, பிரேமமையை, பொதுமையை, பேரானந்த நிலையைப் பெருக்கிக் கொள்ளாமல் என்னை மட்டும் வணங்குவதால் என் நாமத்தை ஒதுவதால் என்ன பயன்.

-சத்தீயம் சீவம் சுந்தரம் பாகம் 3-4.14

மனிதன் ஆனந்தமயமானவரேன. உண்மையில் எல்லா ஜூந்துக்களுமே ஆனந்தத்தைத்தான் கோருகின்றன. நாத்தீகர்கள் கூட ஆனந்தத்தை தான் நாடுகின்றனர். உங்களுக்குள்ளே உள்ள தெய்வத்துமே ஆனந்தத்தை அளிப்பது இதை உணராமல் வெளிப்பொருட்களில் ஆனந்தத்தை தேடுவது அறியாமையே. மனிதனின் முதல் மதிப்பீடு ஆனந்தமே. இதுவே இயல்பு. இதை உணர்ந்தீட நீங்கள் பிரேமம் (அன்பு) மயமாக ஆக்கவேண்டும். அதுவே மற்றுப்பண்டங்களுடன் சேர்ந்து இனிப்புப்பண்டங்களை அளிக்கும் சர்க்கரை போன்றது. தெய்வத்துவமே இதன் சாறு. முதல் மதிப்பீடான (value) அன்பு இல்லாமல் வாழ்க்கையின் குறிக்கோளை நிறைவேற்ற முடியாது.

-ச.சாரதி 1.1.99 அருள்ளர, ஜன.99 - பக்கம் 19

உலகில் ஓவ்வாரு பொருளுக்கும் ஒரு மதிப்பு உண்டு உப்பின் மதிப்பு அதன் உவர்ப்பே சர்க்கரையின் மதிப்பு அதன் இனிப்பே. தீயின் மதிப்பு அதன் கடும் தன்மையே. இவ்வாறு மதிப்புள்ள பொருட்களை உபயோகித்து வரும் மனிதனுக்கு மதிப்பில்லையா அந்த மதிப்பு என்ன என்பதைத் தெரிந்து கொள்ள வேண்டும்.

-ச.சாரதி ஜன.99 - பக்கம் 1.1.99 அருள்ளர

II. எமது தன்மை

ஒவ்வொரு பொருளுக்கும் ஒரு விசேட குறிப்பீடுக்கூடிய அதற்கே உரிய தன்மை உண்டு. அது அதன் சபாவும் தர்மம். அதன் இயற்கையான தன்மை அந்தத் தன்மை அந்தப் பொருளை, அதை அதாக வைத்திருக்கிறது. அதன் வீலை, அதன் மதிப்பு அந்தத் தன்மைதான்.

சர்க்கரை - இனிக்கும்
உப்பு - உவர்க்கும்

இனிக்கும் தன்மை இல்லாவிட்டால் அது சர்க்கரை ஆல்ல அது இன்னொன்றாக இருக்கும்.அது (சர்க்கரை) அதனுடைய உண்மைத் தன்மையை இழுந்து விட்டால், சீருஷ்டியீல் தேவையற்றதாகவும் போய்விடலாம்.

பாகற்காய் - கைக்கும்

கருதி இப்படி இருக்கும். பூனை இப்படி இருக்கும் ஒவ்வொரு மிருகத்தைப்பற்றியும் அதற்குரிய குறிப்பீடுக்கூடிய குணங்களைச் சொல்லலாம்.சீறியவர்கள் சீல விடயங்களைச் சொல்வார்கள்.பெரியவர்கள் அதைப்பற்றி நன்றாக அறிந்தவர். பல விடயங்களைச் சொல்வார்கள். அது அவரவர்களுடைய அந்த அந்தப் பொருட்களைப் பற்றிய அந்த அந்த உயிர்களைப் பற்றிய ஈடுபாட்டைப் பொறுத்தது.

மனிதன் எப்படிப்பட்டவன் அவனுடைய அவனுக்கே உரிய சிறப்பான தனித்தன்மைகள் என்னஎன்பதை எங்களால் சொல்லமுடியுமா? தெரிந்தால் அப்படி அவன் இருக்கிறானா என்று எங்களால் சொல்ல முடியுமா?

அவனுடைய எம்முடைய தன்மை. என்ன? இதை எப்படி நாங்கள் அறிந்து கொள்ளலாம்? மனிதனுடைய இயற்கைத்தன்மையை ஒரு குழந்தையீல் தான் நாம் பார்க்கவேண்டும்.

குழந்தை தன்னை அனுகும் எல்லோர்டமும் அன்பாய் இருக்கிறது. அது தனது அன்பை வெளிப்படுத்துகின்றது. ஒரு குழந்தையைச் சுற்றி ஒரு அன்பான குழல் ஏற்படுவதை நாம் அவதானிக்கலாம்.

அன்மையீல் பத்தீரிகை ஒன்றில் ஒரு செய்தி வந்திருந்தது. அடங்கமுடியாத ஒரு பயங்கர குற்றவாளி, தன்னை மாமா என அழைத்து ஒரு குழந்தை அருகில் வந்தபோது அதை ஆரத்தமுவி அன்பு வயப்பட்டான் அவன் காவலர்களிடம் அகப்பட்டபோது அந்தக் குழந்தையை மீண்டும் சந்திக்கும் வாய்ப்பை மட்டும் யாசித்தான்.

குழந்தையின் தன்மை அன்பு மனிதனின் உண்மைத்தன்மை அன்பு.

குழந்தையொன்று   ஜீட்   ஒடி   ஆனந்தமாக
வீளையாடுக்கொண்டிருக்கும்போது யாரும் ஏன் அந்தக் குழந்தை ஆனந்தமாக
இருக்கின்றது. என்று கேட்பதீல்லை . ஆனால் அந்தக் குழந்தை அழுது
அடம்பீடுக்கும் போது ஏன்குது அழுகிறது. என்று வெறும் கேட்பார்கள். என்ன
காரணம் அதன் இயல்பான அன்பு ஆனந்தமாக வெஸ்ப்பட்டுகிறது.

மனிதன் குழந்தையாக இருந்தபோது அவனுடைய இயல்பாக இருந்த
அன்பு ஆனந்தம் என்னும் தன்மைகள் நான் எனது என்ற தவறான பற்றுக்களால்
மறைக்கப்படுகின்றது. அவன் வளர வளர அவனுடைய ஆடைகள் கூடுவது
போல அவனுடைய தவறான பற்றுக்களால் அவனுடைய உண்மைத்தன்மை
மறைக்கப்படுகின்றது. அவன் தனது உலக ஆசைகளிற்கு தக்கமாதீர் அந்த
ஆசைகள் அவனைப் பற்றிக்கொண்ட அளவுக்கு அன்பீலிருந்து
ஆனந்தத்தீவிருந்து அன்னியமாகி விடுகிறான். அவனுக்கு அவனுடைய
உண்மைத்தன்மையை யாராவது காட்டிக் கொடுக்கவேண்டும்.

பகவான் இராமசிருத்ஸார் சொன்ன புலிக்கதை நமக்குத் தெரிந்த
ஒன்று. ஒரு ஆட்டுமந்தையில் தவறிப்போய் ஒரு புலியும் ஆடுபோல் வாழ்ந்து
வந்தது. அந்தப் புலிக்கு புலியை இயல்பு எதுவும் இல்லாமல் ஆடுபோல் வாழ்ந்து
வந்தது. ஆடுகளை வேட்டையாட வந்த புலி ஒன்று ஆடுகளுடன்சூரு புலியும்
தன்னைக்கண்டு பயந்து ஒடுவதைக்கண்டு அதனைப் பீடித்தது. அதை ஒரு
நீர்நீலலக்கு அருகில் கொண்டு சென்றது. நீ ஒரு புலி ஆடு அல்ல. என்னைப்
பார். உன் நீழிலைப் பார். நீயும் நானும் ஒன்று எந்த வேறுபாடும் இல்லை.
விளங்கீக் கொண்டாயா? ஆடு என்று தன்னை, தன்னுடைய இயல்பைத்
தெரியாது இருந்த புலி தலையை ஆட்டியது. இதோ என் குரலைப் பார், இது
மாதீரியானது தான் உனது குரல். ஆடு என்று தன்னை நினைத்துக் கொண்டிருந்த
புலிக்குச் சர்றுத் தெம்பு வந்தது.

புலிக்கு என்று உரித்தான பழக்கவழக்கங்கள் அதற்குக்
காட்டிக்கொடுக்கப்பட்டது. புலி தனது தன்மையை சுபாவத்தை உணரத்
தொடங்கியது.

தனது சுபாவத்தை மறந்த மனிதனுக்கு, ஞானிகள், முனிவர்கள்
அவனுடைய உண்மை இயல்பைக் காட்டிக்கொடுக்கிறார்கள்.

பகவான் ஸ்ரீ சத்ய சாயி பாபா எங்கள் அன்பு சொருபீகளே, ஆனந்த
சொருபீகளே என்றும் உண்மைத் தன்மையை பலவீதங்களில் தெரிப்படுத்துகிறார்.

எனது வாழ்க்கை தான் எனது செய்தி என்று சொல்லும் சவாமி
தனது செய்தி அன்புதான் என்கிறார். எமது அன்பின் ஆற்றுக் கண்களைத்
கிறக்க நாம் ஆயத்தமாக வேண்டாமா?

உங்களது வாழ்க்கைதான் எனது செய்தி என்று இன்று சொல்லும் சவாயினங்களையும் தனது அன்பு என்ற செய்தீக்கு உதாரணங்களாக, ஆதர்லங்களாக வாழும்படி வாழ்ந்து காட்டுகிறார்.

சவாயியின் முன்பு பேசீய ஒரு மாணவன் இதோ ஒரு ஆத்மா இருக்கிறது. என்று சவாயியைக்காட்டிச் சொல்லி, அந்த ஆத்மாவுக்குத் தெரியும் தான் ஆத்மா என்று, ஆனால் என்று தன்னைக்காட்டி இந்த ஆத்மாவுக்கு தன்னை ஆத்மா என்ற தெரியவில்லை. அந்த ஆத்மா இந்த ஆத்மாவிற்கு நீயும் ஆத்மா என்று சொல்லித்தருகிறது என்றான்.

அன்பாக, ஆனந்தமாக, தூய ஆத்மாவாக நம்மிடையே வாழும் பகவான் எங்களை ஓவ்வாருவீதமாக அழைத்து எங்களின் சபதன்மையைக் காட்டித் தருகிறார். நாம் முயன்று பீடிக்கிறோமா, முரண்டு பீடிக்கிறோமா என்பது நம்முடைய சிரத்தையைப் பொறுத்தது.

இந்த ஜன சந்ததியில் ஏதோ நாமும் இருந்தோம் என்று வாராது வந்தது போல் வந்த ஒரு மாமணியை, இந்த அரிய சந்தர்ப்பத்தை இழுந்து விடுவோமா? ஒரு அவதார காலத்தில் வாழ்கின்ற பாக்கியத்தைப் பெற்றும், அதற்கு அருகதை உள்ளவர்களாக இருந்தும், இந்தப் பேரதீஷ்டத்தைப் பயன்படுத்தாமல் விட்டு விடுவோமா?

பகவான் இராமக்கிருஸ்னர் சொன்னது போல் காற்று போதுமான அளவு பலமாக வீசுகிறது. மூன்றினால் மீனவர்கள் பாய்மரத்தைச் சரியான பக்கத்திற்கு வீரித்துப் பயன்டவார்கள்.

எங்கள் பாய்மரங்களை, புலன்களை இறைவன் பக்கம் சற்றே திருப்புவோமா? இப்பொழுது திரும்பீயுள்ளோம் என்று சொல்லலாம். ஆனால் புலன்களும் பொறுகளும் ஒன்றாக இணைந்துள்ளனவா? பராக்குப் பர்க்காமல் கவனமாக இருக்கிறோமா?

தமிழ் நாட்டின் வேதம் என்று கணிக்கப்படும் திருவாசகம் சொல்கிறது.

மாறிலாத மாக்கருணை வெள்ளமே
வந்து முந்தீநின் மலர்கொள் தாளினை
வேறிலாப் பதுப் பரிசு பெற்ற நீன்
மெய்மை அப்பருள் மெய்மை மேவினார்
ஈறிலாத நீ எனியை ஆகி வந்து
ஒன் செய் மானிடம் ஆக நோக்கியும்
கீறிலாத நெஞ்சுக் கடைய நாயினேன்
கடையான் ஆயினேன் பட்ட கீழ்மையே

நாங்கள் பரீசு பெறுவோமா? மெய்மை அன்பர்கள் ஆவோமா? அல்லது கீரிலாத நெஞ்சு உடையவர்களா?

“ஓவ்வொரு மனிதனும் அன்பு மயமானவனே. அப்படிப்பட்டவன் அன்பை வளர்த்துக் கொண்டு வரவேண்டும். எந்த அளவுக்கு அன்பு உள்ளத்தில் நிறைக்கிறதோ அந்த அளவுக்கு ஆனந்தமும் நிறையும். ஏவ்வளவு ஆனந்தத்தை மீ ஆனுபவீக்கீராயோ அந்த அளவிற்கு மகிழ்ச்சியுடன் வாழ்வாய். ஆதூவே சாந்தி.”

-ச.சாரதி மார்ச் 98 பக்கம் 17

III. அன்பை வெளிக்கொணர வேண்டும்.

மனிதனுடைய உண்மையான தன்மை அன்பு, ஆனந்தம், தெய்வீகம், (ஆத்மா) இதை வெளிப்படுத்த வேண்டியது அவனுடைய தர்மம் இதற்கு உதவீ செய்வதுதான் அவதார நோக்கம்

நீங்கள் அனைவரும் தீவிய ஆத்மவடிவங்களே எப்போது? அன்பு உள்ளே பொங்கி வழியும் போது நீங்கள்
 தீவிய ஆத்ம வடிவமாக ஆகின்றீர்கள்.
 தெய்வீகப் பீருரை இருந்தால் தான்
 தீவிய ஆத்ம வடிவமாக மாற இயலும்
 இந்த அன்பீல்லை என்றால் உங்களை
 தீவிய ஆத்ம வடிவங்களே என்று
 அழைத்துக் கொள்ள இயலாது.

-ச.சாரதி மார்ச் 98 ப.16

‘ஓவ்வொருவரிலும் உள்ளுறையும் தெய்வீகத்தை மினிரச் செய்யவே வந்துள்ளேன்’.

அப்படியென்றால் எங்கள் ஓவ்வொருவரையும் அன்பீல் மினிரச் செய்வது. இங்க இடத்தில் தண்ணீர் ஜற்று இருக்கின்றது. அதைப் பிரயோசனப் படுத்துங்கள் என்று ஒரு வறண்ட பாலைவனத்தில் ஒரு தொழில்நுட்பவீயலாளர் சொன்னால் உடனே கீணறு தோண்டமாட்டார்களா? அதேபோல் அன்பு, ஆனந்தம் இல்லை என்று ஏங்கும் மனிதனிடம் நீ அன்பு சொருபம், ஆனந்த சொருபம், தெய்வீக சொருபம் என்று இறைவனே நேரில் வந்து சொன்னபொழுதும், எப்படி அந்த ஆற்றைத் தேடிப்பீடிப்பது என்று வழிகளைச் சொல்லித் தந்த போதும் தேடாமல் இருந்து விடுவோமா?

தேடுங்கள் - கீடைக்கும்.

தட்டுங்கள் - தீரக்கப்படும்.

தேடுகிறோம், தட்டுகிறோம், எங்கே தேடுகிறோம் எங்கே தட்டுகிறோம் எம்மை மயக்கும் குனியக்காரியின், உலக வீழபங்களின் கதவுத்தட்டுகிறோம்.

ஆன்மீகத் தேடுதல்கள் அன்பின் தேடுதல்களாக இருக்கவேண்டும். குறைந்தது அன்பிற்கு முன்னுரிமை கொடுக்கப்பட வேண்டும். ஆன்மீக தேருதல்களின், முயற்சிகளின் வழியெல்லாம் அன்பீனால் அலங்கரிக்கப்படவேண்டும்.

ஒரு கிணற்றில் நீர் இறைக்க வேண்டும் என்றால் என்ன செய்கிறோம். நீர் இறைக்கும் யந்தீரத்தைப் பூட்டி அதைக் கிணற்றில் உள்ள தண்ணீருடன் இணைக்கிறோம். பின் கிணற்றில் உள்ள தண்ணீரையே அள்ளி எடுத்து எமது கையில் வைத்திருந்து இயந்தீரத்தை அதே தண்ணீரால் நீர்ப்புகிறோம்.இயந்தீரத்தூடன் இணைந்த இடங்களிலும் நாம் எடுத்து ஆற்றிய கிணற்றுமீர்தான் இருக்கிறது.பின்பு இயந்தீரத்தை இயக்க கிணற்று நீரே எமக்காக வெளிப்பில் வருகிறது. பின் அள்ளத்தேவையில்லை.அதாவது எம்மை இறை அன்பீனால் நீரப்ப எம்மூலமே அந்த இறைஅன்பு வெளிவருகிறது.

எமது சாதனைகள் எமக்குச் சாதகமாக வேண்டுமென்றால் அவைகள் அன்பைத் தேடியவையாக, அன்பை வெளிப்படுத்துபவையாக இருக்க வேண்டும்.

எனது வாழ்க்கைதான் எனது செய்தி என்று சொல்லும் பகவான் ஸ்ரீ சத்யசாயீபாபா அன்பாக வாழ்ந்து காட்டுகிறார். அன்பு இரண்டு காலில் நடப்பதாக ஒரு விஞ்ஞானி பகவானைப் பற்றிச் சொன்னார்.

சத்யம் தர்மம் சாந்தி என்ன ஜப தப யக்ஞாதீகள் எல்லாவற்றிலும் அன்பு உயிரோட்டமாக இருக்க வேண்டும் இல்லையேல் அது சத்தீயமல்ல, சாந்தீயல்ல, தர்மமல்ல வழிபாடல்ல. எல்லாவற்றிற்கும் அன்பு தான் ஒளி கொடுக்கவேண்டும் இல்லையேல் ஒளியில்லாத ஒரே இருட்டுத்தான்.

அன்பே நமது உயர்
அன்பே நமது புகலிடம்
அன்பே நமது இலட்சீயம்
அன்பே நமது இன்ப ஊற்று
அன்பே நமது பிரானன்

இவைகளை நாம் ஏற்றுக்கொள்வதல்ல முக்கியம். இந்த செய்தீகள்,தகவல்கள் (information) எமது உள்ளத்தீல் உயர் மாற்றத்தை (Transformation) மனமாற்றத்தை கொண்டு வந்திருக்கிறதா எமது உள்ளமாவது எம்மைப் பாராட்டுமுளவுக்கு நாம் முன்னேறுகிறோமா? எமது உள்ளத்தீற்குப் பொய்க்காத வாழ்வையாவது வாழ்கிறோமா?

- வீட்டில் அயலில்நும் கூட்டத்தில் குறைந்தது சாயி சமீத்தியீலாவது இந்தப் பிரேராஸ்தீர்த்தை நாம் பிரயோகிக்கீறோமா அல்லது வேறு ஏதாவது அல்தீரங்களைப் பிரயோகிக்கீறோமா ?
- அன்பு எங்காவது எம்முடைய நான் எனது என்பவற்றின் காரணமாக மறுக்கப்படுகிறதா ?
- அன்பின் நடைமுறைப்படித்தல் எமது உள்ளத்தில் தெய்வீக ஆண்த்த்தை மலருச் செய்கிறதா?
- அன்பு என்ற ஆத்ம இரத்தம் ஒட்டவேண்டிய நாளங்களில் தடையேதும் இருக்கிறதா ?
- அன்பு என்ற விதையை இதயத்தில் ஆன்றி அது குழுமப் முழுவதிலும் முனைவிட்டு வளர்ந்து உற்றார் உறவினர் என்று இறுதியாக மனித குலம் முழுவதையும் உள்ளடக்கக்கூடியதாக வளர்கிறதா ?
- உன்னுள் இருக்கும் விசுவப்பிரேமயீன் ஆற்றைக்கண்டுபிடித்து அதனை உயிரினங்கள் அனைத்தீற்கும் பகர்ந்தளிக்க முயற்சிக்கிறோமா ?
- உன்றினவாலும், சொல்லாலும், செயலாலும் எல்லாருக்கும் இன்மை உண்டாக்குவதை இலட்சீயமாகக் கொண்டிருக்கிறாயா ?

“நீ கஷ்டத்திலிருப்பதாக என்னிக் கடவுளைத் துணைக்குக் கூப்பிடுகிறாய். உன்னை வீடிக் கஷ்டத்திலிருப்பவர்கள் உன்னைத் துணைக்குக் கூப்பிடும் போது அதற்கு நீ செவி சாய்க்காவிட்டால் உன் முறையீட்டை மட்டும் ஆண்டவன் எப்படிக் கேட்டிருக்கொள்வான் ? நீ ஸ்தாலமாக உதவ முடியாவிட்டாலும் உன் மனமாவது இருக்கத்தில் உருக்கம் காட்டவேண்டாமா ? உன் குரலுக்கு ஒடிவர இறைவன் அருசிலேயே காத்துக்கொண்டுதான் இருக்கிறான். ஒரு சீறு துவாரம் ஏற்பட்டாலும் அதன் வழியாகப் பாயக்காத்துக் கொண்டிருக்கும் குரப்பிரகணம் போல இறைவன் காத்துக்கொண்டிருக்கிறான். அகந்தையில் உன்னனயே அடைத்து வைத்துக் கொண்டுள்ள நீ ஜீவகாருண்பத்தால் அந்த அடைப்பீல் ஒரு சீறு துளை செய்து கொண்டு விட்டால் போதும் அதன் வழியாக அருளின் ஓள்க்கீற்றுக்கள் உன்னிடம் பாய்ந்து வந்து விழும் உன்னிடயத்தில் இறைவனது க்ருபா பிரவேசம் ஏற்படவேண்டுமாயின் பிறது இருள் வாழ்வில் உன்னாலான பிரகாசத்தைப் பொழியநீ முன்வர வேண்டும்.”

— (ஸ்வாமீ பாகம் 2 இரா கணபதி பிரேரமசாயீ – பக்கம் 274)

இத்தகைய சுலபமான வழியை வீடுத்து ஜபம் தீயானம் யோகம் என்று கழிந்மான வழிகளில் செல்வதால் என்ன பயன். அவற்றால் நங்கள் ஒன்றும் சாதிக்க இயலாது. Love all எல்லோரையும் நேசி. என்பதைன மிக எளிதில் சாதிக்கலாம்.

— ச.சாரதி ஏப்ரல் 99 பக் 9

IV. அன்பை வெளிப்படுத்தியவர்களாக நாங்களும் முகுவோம்

உயர்ந்தவர்கள், ஞானிகள் என்று ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்ட உதாரண புருஷர்கள் எல்லோருமே மனிதத் தன்மைகளான அன்பை, ஆனந்தத்தை வெளிப்படுத்தி பேணி அதை உலகிற்கு தந்தவர்கள். புத்தர், யேசு, நபீகள் போன்ற மதல்தாபகர்கள் அன்பே உருவாக, அன்பாக வாழ்ந்தார்கள்.

நாங்கள் நினைத்துக் கொள்ளலாம் இவர்கள் ஞானிகள், மகான்கள் எங்களுக்கு எங்கள் கஷ்ட நிலைமைகளுக்கு இவை சரிவராதே என்று.

“மூன்று தீருடர்கள் துப்பாக்கியால் குறிவைத்தபடி பரமஹம்ஸ யோகானந்தர் மூன் வந்தனர். வந்தவர்கள் பணம் கேட்டனர். எப்போதும் முறவுல் பூத் முகத்துடனும் அன்போடும் இருக்கும் யோகானந்தர் அவர்கள் மேல் அன்பு மேலிட்டவராய் நீங்கள் மூவரும் சாந்தியும் சந்தோஷமும் நிறைந்து விளங்குவீர்களாக என்று உள்ளத்தில் சொல்லிக் கொண்டார். அப்போது என்ன நீகழ்ந்ததோ அவருடைய பணப்பையை அந்த மூவரும் ஏற்க மறுத்தனர்.”

—(ஜந்து மனித மேம்பாடுகள் — Dr. ஜூட் ஓம்ஜீங்காய். தமிழ் மொழிபெயர்ப்பு பக்கம் 86)

வாழ்க்கையில் பீரச்சனைகள் தவிர்க்க முடியாதவை. அவை எப்பாடி எதிர்கொள்ளப் படுகின்றன என்பதுதான் எம்முன் உள்ளது. ஒரு துணையோடு ஒரு ஏற்பாட்டோடு, ஒரு பலத்தோடு, பூரணமான நம்பிக்கையோடு, வீழிப்போடு அவற்றை எதிர்கொள்கிறோமா?

பகவானின் எத்தனையோ பக்தர்கள் தங்கள் அன்பை அபீரிருத்தி செய்து எம்மிடையே அன்பீன் உதாரணங்களாக, ஆதார்ஸங்களாக வாழ்ந்தார்கள் வாழுகிறார்கள் என்பது மட்டுமல்ல எமக்கு உதவியாக எழுத்தில் தமது அன்பீன் வெளிப்பாட்டை எங்களுக்காகத் தந்துள்ளார்கள்.

நியூயோர்க்கில் உள்ள ஹல்லோனிக் என்பவர் (Hal Honig of Newyork) ஓவ்வொரு நாளும் சான்ட்வீச் (Sand which) போன்ற உணவுகளுடன் ஏழைகள் வாழும் பகுதிக்குப் போய் அவர்களீடும் உணவை நீட்டி பகவானுக்குக் கொடுப்பதாக பாவனை செய்து கொண்டு மனதீற்குள் “பகவானே” என்று அழைத்து வெளியில் கேட்பார் “சான்ட்வீச் ஒரு துண்டு வாங்கிக் கொள்கிறீர்களா?” என்று அர்ப்பணிப்புடன் கொடுப்பார். சீலர் ஏற்றுக் கொள்வார்கள். சீலர் அவரை கோபித்துக் கொள்வார்கள். இது அவரது அன்புச் சாதனை.

ஒரு சமயம் புகையிரத்தில் அந்த உணவுகளுடன் அவர் செல்லும் போது வழிப்பறிக்காரர்கள் குறுக்கீட்டார்கள். அவர்கள் இவரைடம் வந்து ஶீர்ட்டும்பொழுது மாறாத அன்புடன் “பகவானே” என்று அர்ப்பணிப்புடன்

சொல்லி வெளியீல் அந்த வழிப்பறிக்காரர்களிடம் “சாண்டவீச் ஒரு துண்டு வாங்கிக் கொள்கிறீர்களா?” என்று கேட்டார். அந்த அன்பில் ஆட்பட்ட வழிப்பறிக்காரர்கள் ஒருவருக்கும் தீங்கு விளைவிக்காது போய்விட்டார்கள்.

-தகவல் ஜூங்கீல் ச.சாரதி மே 93 -ப.131

நாமம் சொல்வதும் நடந்தது. சேவையும் நடந்தது. ஒன்றினுடைய பயிற்சி மற்றுமை ஆதாரித்தது. மனிதர்களை குறிப்பாக வசதி குறைந்தவர்களை அன்புக்கு ஏங்குபவர்களை அன்பு செய்யாமல் அவர்களுக்கு சேவை செய்யாமல் கடவுளை நேரிக்க முடியாது.

தான் பயணம் செய்த ஆகாய வீமானம் கடத்தப்படுவதைத் தெரிந்த பில்லிஸ் கிறிஸ்டல் என்பவர் பகவானைப் பிரார்த்தித்தார். அவருள் ஒரு உணர்வு அன்பு அலைகளை வெளியே விழுமாறு சொல்லிற்று. ஆனால் அவரால் முடியவில்லை. மீண்டும் பகவானைப் பிரார்த்தித்தார். தன்னில் இருந்து அன்பு அலைகள் வெளியே போவதை உணர்ந்தார். அந்த சமயம் கடத்தல்காரர்கள் நிலைகுலவைந்து தங்கள் முயற்சியைக் கைவிட்டனர். ஆகாய வீமானத்தில் இருந்த எல்லோரும் காப்பாற்றப்பட்டனர்.

-தகவல் *Ultimate Experience – Phyllis crystal – Chapter 12 –P-113*

இவை தெரிந்த முத்தான முயற்சிகள். தெரியாமல் இன்னும் எத்தனையோ? அவற்றில் எங்களின் முயற்சிகளும் இருக்கலாம். நாங்களும் அன்பில் ஆனந்தத்தில் எத்தனையோ முயற்சிகளுக்குத் தீர்வு கண்டதை அமைத்தியாக ஆருதலாக மீட்டுப் பார்த்தால் அது எம்கு அதீக நன்மையைக் கொடுக்கும்.

அன்பொல் சில வீட்யங்களுக்குத் தீர்வு கண்ட பொழுது அது எமது கௌரவத்தை, ஆனுமையை உயர்த்தியதையும் எம்மை உண்மையை ஆனந்தத்திற்கு, மரியாதைக்கு உட்படுத்தியதையும் நாம் எமது வாழ்க்கையை உற்றுக் கவனித்தால் மீட்டுப் பார்த்துத் திருப்தி அடைந்து மீண்டும் அன்பைப் பயிற்சி செய்து ஆத்மீக முன்னேற்றம் காணலாம்.

அதனால்தான் பகவான் “நீங்கள் புட்டபர்த்தி வந்து போனதும் இந்தத் தீர்சனத்தையும் அது தந்த உள்ளுணர்வையும் அசை போட்டுப் பலித்தீரப்படுத்துங்கள்” என்றார்.

நாம் அன்பைத் தீயானிக்க வேண்டும். தீயானத்தில் ஜோதீத் தீயானம் மட்டும்தான் எம்மிடையே பகவானால் தூரப்பட்டுள்ளது. அது அன்பீன் பயிற்சிக்களும் ஒன்றை எம்கு அமைத்துத்தருகின்றது.

“ஜோதீத் தீயானத்தைத் தவிர வேறு எந்த தீயான

முறையையும் கலந்துகிறதாதீர்கள். வேறு எந்தத் தீயானத்தையும் செய்யச் சொல்லிச் சொல்லாதீர்கள். வேறு தீயான முறைகள் பற்றிப் பேசுவதற்கு ஆட்களை அழைக்காதீர்கள். ஏன் கல்விக்குத்தீற்குப் பகவான் சீபார்சு செய்வது ஜோதி தீயானம்”

தலைவர்கள் மாநாடு - தனது முடிவுரையில் உலகத் தலைவர் இந்துலால்ஸாஜி அவர்கள். பக்கம் 105

எமது ஆத்மீக முயற்சியில் அன்பை வளர்க்க போஹாக்கான, சத்தான, உரமிடக்கூடிய, உயிருட்டக்கூடிய சீல வீடியங்களைச் சேர்க்க வேண்டும். தீயாகம், சேவை இவைகளை உரமாக அதற்கு இட வேண்டும். கருணை, சகிப்புத் தன்மை போன்றவற்றால் வேலை போட வேண்டும்.

இடையீடையே சுபகணிப்பிடு செய்ய வேண்டும். ஆத்மீக சாதனங்களை அன்பு நெறிப்படுத்த வேண்டும். ஆனால் அன்பை (பீரேமையை) ஒன்றும் நெறிப்படுத்தத் தேவையில்லை. அதே ஒரு நெறி, ஒழுக்கம்.

“கண்ணுக்குத் தெரியும் உலகில் எல்லாமே ஒரு கட்டுப்பாட்டுக்குள் இருக்கின்றன. ஆனால் பீரேமைக்கு (அன்புக்கு) மட்டும் அளவில்லை. அது அளவற்று இருக்கிறது.”

- ச.சாரதி துசம்பா 96 - ப.07.

எமது அன்பின் நடைமுறைப்படிப்பட்டத்தல் தந்தையான இறைவனை மகிழ்மைப்படுத்தக் கூடியவையா? என்பதில் நாம் கவனம் செலுத்த வேண்டும். சர்வ கர்ம பகவத் பீரியார்த்தம் செய்யும் செயல்கள் இறைவனுக்கு மகிழ்ச்சி தரக்கூடியவையா? அது இறைவன் பாதத்தில் ஒரு நம்முனமலராக ஆகின்றதா?

“நம்பிடம் இவ்வளவு பாபம் உள்ளதே என்று என்னிடம் வரத் தயங்காதீர்கள். உங்கள் தோழம் எதைக்கண்டும் நான் அதீர்ச்சி அடைய மாட்டேன்.

எதுதனை தோழத்தையும் போக்கவே வந்திருக்கிறேன். ஸாதனை எதுவும் செய்ய முடியவில்லையே என்று துக்கப்படாதீர்கள்.

சீத்தத்தை ஒரு முகமாக்க முடியவில்லையா?

பரவாயில்லை. எதையம் துறக்க முடியவில்லையா?

பரவாயில்லை.

எந்த ஸாதனையும் இயலாவிட்டாலும் பரவாயில்லை. நான் கேட்பதெல்லாம் அன்பு ஒன்று (மட்டும்)தான். அன்பை அப்பவிக்கத் தொடங்குக்கள். நான் பார்த்துக் கொள்கிறேன் உங்கள் ஆத்ம அப்பீருத்தியை.”

- (ஸ்வாமி இம் பாகம் பாடம் பீரேமஸாயி - ப.268)

V. எமது மனமாற்றம்.

1. உலகத்துக் கென்னை அனுப்பி வைத்தாய்
நன்றி இறைவா நன்றி
உன்தன் சேகவ நாளும் செய்வேன்
நன்றி இறைவா நன்றி
உன்தன் நந்த வனத்தீல் வந்தேன்
நன்றி இறைவா நன்றி
உன்தன் நந்த வனத்தீல் வந்து
நறுமண மலரென பிள்ளேவன் (2)
உன்தன் நீல வானம் வந்தேன்
நன்றி இறைவா நன்றி
உன்தன் நீல வானம் வந்து
தாராகை என நிலைத்திருப்பேன் (2)

2. நாளும் நாளும் மேலும் மேலும்
உன்னை வீரும்புவேன் இறைவா (2)

எங்கும் உன்னை எதிலும் உன்னை
காண முயல்வேன் இறைவா (2)

மகிழ்மகள் பாடி தொண்டுகள் செய்து
உன்னீல் வாழ்வேன் இறைவா (2)

இதயத்தீல் என்றும் அன்பீனை ஊற்றி
அகல் வீள்க்கேற்றுவேன் உனக்கு (2)

நல்ல மனிதர் நல்ல உலகம்
இங்கு தந்தனை இறைவா (2)

இவரில் ஒருவன் ஆக என்னை
மாற்ற முயல்வேன் இறைவா (2)

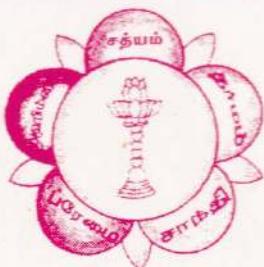
VI. இறுதியரக சில வர்த்தகங்கள்

சாமியுடன் மு. க. சிவயாதவீரதயர்

1. அன்பின் ஒரு சீல விதைகளாவது இதயத்தீல் வீழுந்திருக்கும்.
2. அவை மொட்டு விட, பூத்து நறுமணம் வீச எண்ணம், சொல், செயலால் அரண் அமைத்துப் பாதுகாப்போம்.
3. இவற்றிற்குத் தேவையான சக்தீயை அவற்றிற்காகவே வந்திருக்கும் ஆண்டவனினாட்டி பிரார்த்தித்துப் பெற்றுக் கொள்வோம். இவற்றைக் கேட்க வேண்டும் என்பது தான் அவரீன் எதிர்பார்ப்பு.
4. தீயானத்தீன் போது எண்ணங்கள் அரும்புவதை அவதானித்திருப்போம் அவை நல்ல, அன்பை வெளிப்படுத்துபவையாக அன்பில் எம்மைநிரப்புபவையாக ஆகட்டும்.
5. பஜனையின் போது தெய்வீக மயப்படுத்தப்பட்டு அன்பு சொருபீகளாக வருவதை உணர்வோம்.
6. சேவை எமது அன்பை வெளிப்படுத்தக் கூடைத்த சந்தர்ப்பம் என்பதைத் தொந்து கொள்வோம்.
7. சொற்களை அவதானிப்போம். இறைவனின் சந்நிதியில் நீன்று பேசுகிறோம் என்பதீல் கவனம் கவப்போம். அன்பான, நல்லவைகளை மட்டுமே சொற்களில் தெரிவு செய்வோம்.
8. செயல்கள் இறைவனை மகீமப்படுத்துபவையாக இருக்கட்டும். “சர்வ கர்ம பகவத் பீதியார்த்தம்”
9. யத்பாவம் தத் பவதி” எதை நினைக்கிறாயோ அதாக ஆகின்றாய். அன்பை நினைத்து அன்பாக ஆகுவோம்.
10. அன்பின் சக்தீயால் உலகப் புனருத்தாரணம் நடக்கிறது. அது எங்களின் இதயத்தீல் புனருத்தாரணத்தை முதலில் நடத்தட்டும்.
11. கல்வி வட்டம், கருத்துரைகள், அமுத வாக்குகள், இன்றைய சீந்தனைகள் அன்பைப் பற்றியதாகவே இருக்கட்டும்.
12. God is Love Live in Love

““குரியன் வானத்தீல் எழுந்தருளும் போது தனது இதழ்களை வீரித்து மலரும் தாமரையாக நீ இருக்க வேண்டும். அந்தத் தாமரை தான் பீறந்த சேற்றினாலோ, தன்னைத் தாங்கும் நீரினாலோ சுற்றியுள்ள ஜந்துக்களாலோ பாதீக்கப்படுவதீல்லை””

இருண்டு சாரமற்று வறண்டு போன இதயங்களில் அன்பெனும் வீதைகளைத் தூவுங்கள். அங்கே அவை முளைவிட்டு அந்தப் பாலைவன வெளிகளின் பரப்புக்களைப் பச்சைப் பசேல் என்று ஆக்கும். அங்கே அன்பென்ற பூக்கள் அழகாக மலர்ந்து அதன் நறுமணம் காற்றில் இதமாகப் பரவும். அன்பெனும் வெள்ளம் ஆராகப் பெருகி அந்த வெளியில் சலசலத்து ஓடும்.. ஓவ்வொரு பறவையும், ஓவ்வொரு குழந்தையும் அன்பென்ற பாட்டை அழகான குரலெடுத்து ஓயிலாகப் பாடும்.

— பகவான் பாபா
Spiritual Blue Prints of My
Journey- Indulal Shah Page-6